ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 65ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ — ΤΟ ΣΤ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ —

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

59.—Θέσις οἰκήματος τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Μεταξουργείου).

60.—Ἀπόπειρα τῶν κομμουνιστῶν νὰ ἐκβιάσουν τὴν παράδοσι τοῦ Τμήματος καὶ ἅρπησις τῶν ἀστυνομικῶν.

61.—Πολιορκία τοῦ Τμήματος. Ἐπίθεσις ἐναντίον του καὶ ἄμυνα.

62.—Ἐγκατάλειψις τοῦ οἰκήματος καὶ ἔξοδος τῶν ἀστυνομικῶν.

63.—Ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐπέδειξαν ἀνδρείαν κατὰ τὴν ἄμυνα καὶ τὴν ἔξοδο.

***

59. Θέσις οἰκήματος τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (Μεταξουργείου)

Τὸ οἴκημα τοῦ ΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος βρίσκεται στὴν ὁδὸ Κραναοῦ ἀρ. 3, ποὺ εἶναι πάροδος τῆς Πλατείας Κουμουνδούρου ὅπου τὸ Βρεφοκομεῖο Ἀθηνῶν. Τὸ οἴκημα εἶναι τριόροφο ἀλλὰ γύρω του ὑπάρχουν πολλὰ ὑψηλότερα οἰκήματα, σὲ τρόπο ὥστε μπορεῖ νὰ βάλλεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἐπικίνδυνα.

Ἀπὸ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, ὁπότε οὐσιαστικὰ εἶχε ἐκραγῆ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασι στὴν Ἀθήνα, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Ταμπαῦρλος μὲ τοὺς Ἀξιωματικούς του, σὲ κοινὴ σύσκεψη μελέτησαν τὸ ζήτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν κομμουνιστῶν σὲ περίπτωσι ἐπιθέσεως ἐναντίον τους. Ὅλοι ἀπεφάσισαν νὰ ἀμυνθοῦν καὶ πρὸς τὸ σκοπὸ τοῦτο ἄρχισαν νὰ λαμβάνουν τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα γιὰ τὸν ἐξοπλισμό, τῶν ἀπόλυτα ἐθνικοφρόνων ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος, γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς θέσεως τὴν ὁποία ὁ καθένας ἔπρεπε νὰ κατα-

λάβῃ σὲ περίπτωση ἐπιθέσεως, γιὰ τὴν καθοδήγησή τους καὶ γιὰ τὴν οἰκονομία στὰ πυρομαχικά, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐλάχιστα καὶ ἀρκετὰ γιὰ ἄμυνα μόλις ἑνὸς 24ώρου τὸ πολὺ μὲ μεγάλες οἰκονομίες.

Ἤδη τὸ ΙΕ' Ἀστυν. Τμῆμα (Κολοκυνθοῦς) καὶ τὸ ΙΖ' (Περιστερίου) εἶχαν καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τὴ νύχτα τῆς 3 πρὸς 4 Δεκεμβρίου 1944 καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ἀστυνομικοὶ εἶχαν κρεουργηθῆ. Αὐτὸ ἐγνώσθη ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τοῦ ΣΤ' Τμήματος, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ πτοηθοῦν, ὅπως ἐνόμισαν οἱ κομμουνισταί, ἐξανέστησαν καὶ πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ παραδώσουν μὲ κανένα τρόπο τὰ ὅπλα.

60. Ἀπόπειρα τῶν κομμουνιστῶν νὰ ἐκβιάσουν τὴν παράδοσι τοῦ Τμήματος καὶ ἄρνησις τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἔτσι ξημέρωσε ἡ 4η Δεκεμβρίου, ὁπόταν οἱ κομμουνισταὶ ἔκαναν τὸ περίφημό τους συλλαλητήριο τῆς κηδείας (σκηνοθεσίας) τῶν θυμάτων τῆς 3ης Δεκεμβρίου.

Καὶ ἐνῷ ἔπρεπε, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπαναστατῶν, νὰ ἐπιτεθοῦν οἱ ἐλασίτες καὶ κατὰ τοῦ ΣΤ' Τμήματος ἡ ἐπίθεση δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνο στὰ μέτρα ἀμύνης ποὺ εἶχαν ληφθῆ καὶ στὴν ἀπόφαση τῶν ἐξαιρετικῶν αὐτῶν ἀνδρῶν νὰ ἀμυνθοῦν, τὴν ὁποία ἀπόφαση προφανῶς ἐγνώριζον αὐτοὶ μὲ τοὺς πράκτοράς των ἀστυνομικούς, ποὺ βρίσκονταν δυστυχῶς καὶ μέσα στὸ Τμῆμα ἀκόμη.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀνεβλήθη ἡ ἐπίθεση κατὰ τοῦ ΣΤ' Τμήματος, ὥστε νὰ μπορέσουν οἱ κομμουνισταὶ νὰ συγκεντρώσουν μεγάλες δυνάμεις καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν γρήγορα. Παράλληλα ὅμως ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐπικοινωνήσας μὲ τὴν Ἀστυν.

Δ. ΤΑΜΠΟΥΡΑΟΣ

Σ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

Ν. ΛΑΓΓΟΥΡΕΛΗΣ

Δ/νση καὶ μὲ τὴν Στρατιωτικὴ Διοίκηση, ἀνέφερε ὅτι τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ εἶναι τελείως ἀνεπαρκῆ καὶ ἐζήτησεν ἐνίσχυση σὲ ὁπλισμὸ καὶ σὲ ἄνδρες, εἰ δυνατόν, πλὴν τοῦ ἐδηλώθη ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ ἐνίσχυση καὶ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάσταση μὲ τὸν ὁπλισμὸ ποὺ εἶχε.

Ἔτσι μὲ ἀναμονὴ ἐπιθέσεως ἀπὸ ὥρας σὲ ὥραν, ἔφθασε τὸ ἀπόγευμα, ὁπότε οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν λάβει ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἦσαν ἕτοιμοι γιὰ τὴν ἐπίθεσή τους.

Πρὶν ὅμως ἐπιτεθοῦν θέλησαν νὰ ἐκβιάσουν τὴν παράδοση τοῦ Τμήματος καὶ

ἔτσι τὴν 6 μ.μ. ὥραν πῆγαν στὸ Τμῆμα 3 ἀξιωματικοὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ παρουσιάστηκαν στὸν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος, στὸν ὁποῖον ἐγνώρισαν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Τμήματος καὶ μάλιστα ἐβεβαίωσαν τοῦτον μὲ τὸν λόγον τῆς τιμῆς των..!! ἐζήτησαν δὲ νὰ πληροφορηθοῦν πιὰ στάση θὰ τηρήσῃ τὸ Τμῆμα.

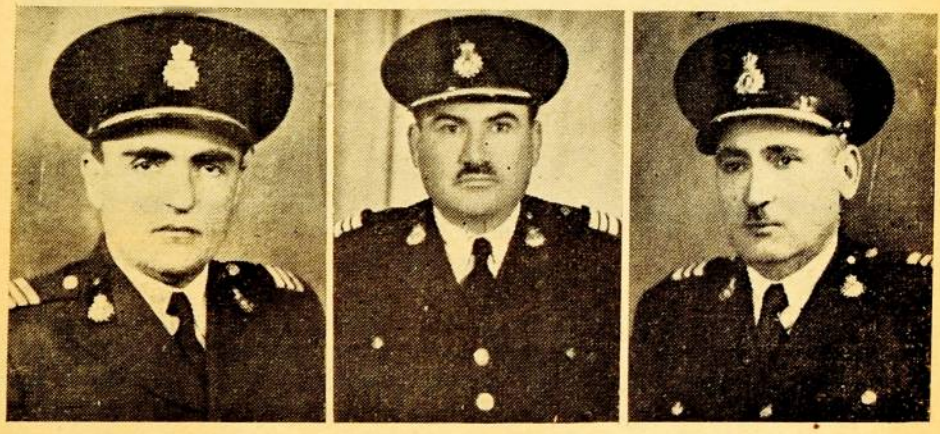
Ὁ Διοικητὴς παρουσία ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν ἀπήντησε ὅτι μήτε οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθοῦν πρῶτοι κατ' αὐτῶν, τοὺς ἐτόνισε ὅμως ὅτι τὸ Τμῆμα δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραδοθῇ μήτε νὰ ὑποχωρήσῃ σὲ ἀξιώσεις ἀφοπλισμοῦ καὶ διαλύσεώς του. Ἡ ἰδία ἀπάντηση ἐδόθη σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Ὑποδ/ντὴ τῆς ΣΤ' Ὑποδ/νσεως Δ/ντὴν Β' κ. Σωτήριον Σταματιάδην στὸν ὁποῖον ἀπηυθύνθησαν ἐν συνεχείᾳ.

Ἔτσι, πρὸς στιγμήν, ἐνομίσθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ δὲν θὰ ἐπετίθεντο. Μετ' ὀλίγον ὅμως συνέβη περιστατικό, τὸ ὁποῖο ἤλλαξε τὴν κατάσταση.

61. Πολιορκία τοῦ Τμήματος, ἐπίθεσις ἐναντίον του καὶ ἄμυνα.

Στὶς 6.30' μ.μ. ὁ Ὑποδ/ντὴς κ. Σταματιάδης Σωτήριος θέλησε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἐλευθερίας διὰ νὰ ἴδῃ τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε.

Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως ποὺ εἶχαν προωθηθῇ πολὺ πλησίον στὸ Τμῆμα τὸν συνέλαβον. Τοῦ ἀφῄρεσαν τὸ περίστροφον καὶ τοῦ ἐπέβαλον νὰ μεσολαβήσῃ στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος νὰ παραδώσῃ σ' αὐτοὺς τὸν ὁπλισμό, τὰ πυρομαχικὰ καὶ τὸ οἴκημα, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ἔλαβαν νέα διαταγὴ νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα. Ὁ κ. Σταματιάδης ὑπεσχέθη νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὶς ἀξιώσεις των καὶ ἔτσι ἀφέθη ἐλεύθερος καὶ ἐπέστρεψε στὸ Τμῆμα, ὅπου ἐγνώρισε τὰς προθέσεις τῶν ἐλασιτῶν

Γ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Η. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΘΕΙΑΚΟΣ

νὰ ἐπιτεθοῦν. Ἡ ἀπάντηση τότε ἐδόθη ἀνδροπρεπῶς πρὸς τοὺς ἐλασίτες, ὅτι τὸ Τμῆμα δὲν παραδίδεται καὶ ὅτι ἐὰν ἐπιτεθοῦν θὰ συναντήσουν σθεναρὰ ἀντεπίθεση, ματαίως δὲ προσπαθοῦν νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸ τῶν ἀνδρῶν μὲ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὶς ὑποσχέσεις των.

Πράγματι στὶς 7.15' ἀκριβῶς ἄρχισε ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Τμήματος ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μὲ ὅπλα, χειροβομβίδες, πολυβόλα, αὐτόματα καὶ μὲ τὶς αὐτοσχέδιες βόμβες καὶ φιάλες βενζίνης ποὺ ἐξεσφενδονίζοντο στὸ Τμῆμα.

Ἀμέσως ὅμως καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἄνοιξαν πῦρ καὶ τοὺς ἀπεδεκάτισαν. Ἡ μάχη διήρκεσε μὲ ἐλαφρὰ διαλείμματα, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἐλασῖτες ἀπέσυραν τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίες των, μέχρι τῆς 3.30' π.μ. τῆς 5-12-44.

Τὴν ὥρα αὐτὴ ἔφθασε στὸ Τμῆμα ὡς ἐνίσχυση Ἀγγλικὴ περίπολος ἀπὸ 20 ἄνδρες, ἡ ὁποία παρέμεινε στὸ Τμῆμα μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀνεκόπη ἡ ἐπίθεση κατὰ τῶν ἐλασιτῶν καὶ ἦτο καιρὸς πλέον, γιατὶ τὰ πυρομαχικὰ τῶν ἀστυνομικῶν εἶχαν σχεδὸν ἐξαντληθῆ τελείως.

Τὴν 6ην πρωϊνὴν τῆς 5-12-44, ἡ Ἀγγλικὴ περίπολος ἀποχωροῦσα ἀνεκοίνωσε ὅτι πῆρε διαταγὴ νὰ μὴ ξαναγυρίσῃ. Ὁ Διοικητὴς προσπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ ἐνίσχυση ἀπὸ τὴν Στρατιωτικὴ Διοίκηση καὶ ἀπὸ τὴν Ἀστυν. Δ/νση, πλὴν πῆρε τὴν ἀπάντηση ὅτι ἦτο ἀδύνατο νὰ σταλῇ ἐνίσχυση σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πυρομαχικά.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐλασῖτες μετὰ τὴν ἀποτυχία τους νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα, ἄρχισαν νὰ προετοιμάζωνται γιὰ δεύτερη ἐπίθεση μὲ νέες μεγαλύτερες δυνάμεις σὲ ἄνδρες καὶ σὲ πολεμικὸ ὑλικό.

62. Ἐγκατάλειψις τοῦ οἰκήματος καὶ ἔξοδος τῶν ἀστυνομικῶν.

Τότε ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος συνενοήθη μὲ τὸν Ὑποδ/ντὴ κ. Σταματιάδη καὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ κάμουν ἔξοδο πρὸς τὸ κέντρο τῆς πόλεως, ποὺ κατείχετο σταθερὰ ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς Δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ

Ν. ΜΑΪΝΑΣ

Σ. ΚΑΚΚΟΣ

Κ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

καὶ τῆς Ἀστυνομίας, γιὰ νὰ μπορέσουν ἔτσι νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελῶς στὴν τελικὴ μάχη ποὺ θὰ ἐδίδετο πρὸς τὸ συμφερτὸ τῶν κομμουνιστῶν, διότι ἐὰν παρέμεναν στὸ Τμῆμα ἀβοήθητοι, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θὰ κατεβάλλοντο καὶ ἢ θὰ ἔπιπτον ὅλοι μέχρις ἑνὸς δημιουργοῦντες ὁλοκαύτωμα (ἀνωφελὲς στὴν προκειμένη περίπτωση) ἢ θὰ συνελαμβάνοντο αἰχμάλωτοι καὶ θὰ ἐδολοφονοῦντο κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο, ὅπως ἔγινε μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἄλλων Τμημάτων. Ἡ ἔξοδος τοῦ Τμήματος παρεσκευάσθη μὲ πᾶσαν μυστικότητα, ὥστε νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τίποτε οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἐδόθησαν ὁδηγίες ποιούς δρόμους ν' ἀκολουθήσουν οἱ ἀστυνομικοί, ὥστε μαχόμενοι στὴν ἀνάγκη μὲ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ φτάσουν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Οἱ παρατηρηταὶ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ κάμουν τὴν ἐπίθεση τὶς μεσημβρινὲς ὧρες, νόμισαν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔβγαιναν γιὰ ἀντεπίθεση καὶ γι' αὐτὸ ἔτρεξαν νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ εἶχαν ἀποσυρθῆ ν' ἀναπαυθοῦν.

Ὁ χρόνος αὐτὸς ἄρκεσε γιὰ νὰ μπορέσουν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ΣΤ' Τμήματος μὲ τὸν ὁπλισμό τους νὰ φτάσουν στὴν πλατεῖα Ὁμονοίας, διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ παρουσιασθοῦν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση. Ἔτσι μπόρεσαν

νὰ εἰσαχθοῦν στὰ συγκροτηθέντα τάγματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ νὰ δράσουν κατόπιν κατὰ τὴν ἀντεπίθεση ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὶς Ἐθνικὲς δυνάμεις ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν.

63. Ἀστυνομικοὶ ποὺ ἐπέδειξαν ἀνδρεία κατὰ τὴν ἄμυνα καὶ τὴν ἔξοδο.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀστυφύλακες τοῦ ΣΤ΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ποὺ μὲ ἀνδρεία ἀντιμετώπισαν τοὺς κομμουνιστὰς καὶ κατώρθωσαν μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος νὰ κρατήσουν τὰ ὅπλα ποὺ τοὺς ἔδωσε ἡ Πατρίδα, εἶναι οἱ ἑξῆς:

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Σωτήριος Σταματιάδης, οἱ Ἀστυνόμοι Α΄ κ.κ. Δημήτριος Ταμπούρλος, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος καὶ Ν. Λαγγουρέλης ἀξιωματικὸς τῆς Ὑποδιευθύνσεως. Οἱ Ἀστυνόμοι Β΄ κ.κ. Γ. Καλαντζῆς καὶ Δ. Θειακός, Ὑποδιοικηταὶ τοῦ Τμήματος, οἱ Ὑπαστυνόμοι Β΄ κ.κ. Σ. Κάκκος, Κ. Τσάκωνας, Ἠλ. Ἀνδροεόπουλος, Ἀθ. Τζήλιος, Σ. Μάϊνας, Ν. Γιαννικόπουλος, οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Δ. Δεμοῖρος καὶ Ἀναστ. Φίλης, οἱ Ἀρχιφύλακες Σωτήριος Βούλγαρης καὶ Ὄθων Παπαδάκης καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ν. Λυράκης, Μ. Καρακαν-

Α. ΦΙΛΗΣ Α. ΤΖΗΛΙΟΣ Δ. ΔΕΜΟΙΡΟΣ

δᾶς, Ν. Φιλιππίδης, Ἀθ. Βεργόπουλος, Ἰωαν. Ἀποστολόπουλος, Βασ. Δούκας, Δημ. Κακούσης, Γ. Παπαργυρίου, Ἀναστάσιος Ρωμανιώλης, Χαρ. Οἰκονόμου, Γ. Κωσταντᾶκος, Ἀνδρέας Κουτούτσης, Δ. Βρούτσης, Ἀνάργυρος Μπισκίνης, Ἀλ. Ἀπηλιάδης, Ἰωάννης Παπαμάρκου, Γεώργιος Καλογερόπουλος, Κ. Χρυσανθόπουλος, Δ. Μαρῖνος, Κ. Κουρκουτᾶς, Ἀθ. Σπυρόπουλος, Ἐμμ. Στεφανάκης καὶ Ἰωάννης Γαραζιώτης.

(Συνεχίζεται)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τὸ ἱστόρημα γιὰ τὸν «Κόκκινο Δεκέμβρη» γράφεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ποὺ ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν καταστολὴ τῆς στάσεως.

Δυστυχῶς ἀρκετὲς ἐκθέσεις, καίτοι συνετάχθησαν ὅταν τὰ γεγονότα ἦσαν πρόσφατα, ἔχουν πολλὲς ἀτέλειες καὶ παραλείψεις, ἰδίως γιὰ τὴν ἐξαίρετο δράση τῶν

ἀστυνομικῶν. Γιαυτὸ ἀκριβῶς παρακαλῶ ὅπως κάθε τέτοια παράλειψη ποὺ θὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀναγνῶστες, γίνεται γνωστὴ στὸ περιοδικὸ μὲ σχετικὴ ἀναφορά, ὥστε νὰ συμπληρώνουμε καὶ νὰ πλουτίζουμε τὸ ἱστόρημα.

Σχετικὰ λοιπὸν μὲ τὸ Η' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα λάβαμε τὶς ἀκόλουθες συμπληματικὲς πληροφορίες, ποὺ εὐχαρίστως δημοσιεύουμε.

"Οταν ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, ἀείμνηστος 'Αστυν. Α' 'Αλέξανδρος Χρυσικὸς διακόψας τὴν ἀναρρωτική του ἄδεια ἔφτασε στὸ Τμῆμα καὶ ἀνέλαβε τὴ Διοίκηση, τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς τῆς ἐπιθέσεως, ἐκάλεσε ἀμέσως σὲ συγκέντρωση 40 περίπου ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς: «"Οσοι ἀπὸ σᾶς ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα » μας, τὸ Βασιλιά, τὸ 'Αστυν. Σῶμα καὶ τὰ προσφιλῆ μας πρόσωπα νὰ ἔρθουν κοντά » μου, οἱ ἄλλοι νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Τμῆμα».

'Αμέσως ἐτάχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ των ὁ 'Αστυνόμος Β' Μ. Τσιρόπουλος, οἱ 'Υπαστυνόμοι Β', Γ. Πάνου, Ι. Μανωλόπουλος, Β. Σαρηγιανάκης, ὁ ἀρχιφύλαξ Η13 (νῦν ὑπαστυνόμος) Ι. Παπαϊσιδώρου, ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Παν. Στεφανᾶκος, οἱ ἀστυφύλακες Β. Λάμπρου, Ν. Τσαγκαράκης, Κ. Πατσούρης, 'Αθ. Παπαδᾶτος, Δ. Λαμπρινός, Αθ. Πετράκης, 'Ανδρέας Λυμπερόπουλος, ὁ ἰδιώτης Σπυρίδων Παπαϊσιδώρου ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω ἀστυνομικοῦ, καὶ ἡ καθαρίστρια Αἰκατερίνη 'Αλεξοπούλου.

Μὲ αὐτοὺς ὁ Χρυσικὸς ἐπολέμησε ὅπως ἀναφέραμε στὸ 63ο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, μέχρις ὅτου τὸ Τμῆμα ἔπεσε στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν.

'Απὸ αὐτοὺς ἐφονεύθησαν οἱ: Χρυσικὸς 'Αλεξ., Γεώργ. Πάνου καὶ 'Ανδρέας Λυμπερόπουλος. 'Επωφεληθέντες τῆς συγχύσεως κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν κομμουνιστῶν διέφυγον οἱ: Μιχ. Τσιρόπουλος, Ἰωάννης Μανωλόπουλος, ἰδιώτης Σπυρίδων Παπαϊσιδώρου καὶ ἡ Αἰκατερίνη 'Αλεξοπούλου. Οἱ ὑπόλοιποι συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ἀπήχθησαν πρὸς Λεβάδειαν φθάσαντες μέχρι Λαζαρίνης Τρικάλων. 'Εκεῖθεν ἐδραπέτευσαν, πλὴν τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' Βασιλ. Σαρηγιανάκη τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσαν οἱ κομμουνισταὶ εἰς Λεβάδειαν, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν φάλαγγα τῶν ὁμήρων.

Ν.Α.

Η ΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΡΑΝΟΝ

'Ο Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. Σπυρίδων, ὡς πρόεδρος τῆς «'Επιτροπῆς 'Ενώσεως Κύπρου» ἀπέστειλε πρὸς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

'Η «Πανελλήνιος 'Επιτροπὴ 'Ενώσεως Κύπρου» μετὰ πολλῆς της χαρᾶς ἔλαβε γνῶσιν τῆς εὐγενοῦς 'Υμῶν ἀνταποκρίσεως εἰς τὴν ἔκκλησιν αὐτῆς ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος, τοῦ διεξαγομένου διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὑποδούλων 'Αδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων.

Εὐχαριστοῦντες 'Υμᾶς θερμῶς διὰ τὴν προσφοράν, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοῖς μὲν Κυπρίοις ἀδελφοῖς ἡμῶν καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας συμβολῆς χαρίσηται τὴν περιπόθητον 'Ελευθερίαν, 'Υμῶν δὲ καὶ τοῖς μεθ' ἡμῶν πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Του.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον
'Ο 'Αθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Ἀριθμ. 250)4093)3 Ἀθῆναι τῇ 16-1-1956

Πρὸς
Ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

«Ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τιμὴν δι' ἐμέ, ἡ ἀνάληψις τῆς Ἀρχηγίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὅπερ λόγῳ τῆς ὑψηλῆς του ἀποστολῆς καὶ τῆς πολυσχιδοῦς δράσεώς του τόσον εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ὅσον καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα τοῦ Κράτους, κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἔχων πλήρη συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν μου ἔναντι τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματός μας, ἐπιθυμῶ κατὰ τὴν πρώτην, διὰ τῆς παρούσης, ἐπικοινωνίαν μου μεθ' ὑμῶν νὰ σᾶς καταστήσω κοινωνοὺς τῶν σκέψεών μου καὶ κατευθύνσεών, αἵτινες πιστεύω ὅτι θὰ ἐξυπηρετήσωσι καλλίτερον τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, συναισθανόμενοι τὴν σοβαρότητα τῆς ἀποστολῆς τούτου, ὡς καὶ τὰς εὐθύνας των ἔναντι τῶν κόπων καὶ θυσιῶν τῶν θεμελιωτῶν τοῦ θεσμοῦ μας, ἔχουσιν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρήσωσιν ἀμείωτον τὴν αἴγλην τῶν πρώτων του ἐξορμήσεων καὶ νὰ παραδόσωσι ταύτην ὡς πολύτιμον παρακαταθήκην εἰς τοὺς ἐπερχομένους.

Ἡ ἐφαρμογὴ ἐν Ἑλλάδι τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπηγορεύθη ὡς ἀπαραίτητος ἀστυνομικὴ μεταρρύθμισις, μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, λόγῳ τῆς ἀνάγκης ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ἰσχύοντος τότε ἀστυνομικοῦ συστήματος πρὸς τὰς συνθήκας καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῆς νεωτέρας κοινωνίας.

Ὁ μικτὸς πολιτικοστρατιωτικὸς χαρακτὴρ τοῦ Σώματός μας καὶ αἱ χαραχθεῖσαι παρὰ τοῦ πρώτου ὀργανωτοῦ του βασικαὶ κατευθύνσεις πρέπει νὰ μᾶς ὁδηγῶσι πάντοτε εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, καθ' ὃν θ' ἀσκῶμεν τὸ ἀστυνομικόν μας ἔργον.

Κατ' ἀρχὴν δέον νὰ πρυτανεύῃ πάντοτε εἰς τὴν ψυχήν μας ἡ σκέψις ὅτι, ἵνα ἐπιτύχωμεν εἰς τὴν ἀποστολήν μας, ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας. Ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ εἶναι πανταχοῦ καὶ πάντοτε συμπαραστάτης τοῦ πολίτου, ὁ δὲ πολίτης νὰ αἰσθάνεται τὸν ἀστυνομικὸν ὡς τὸν ἀπαραίτητον σύντροφον καὶ ὁδηγόν του.

Ἡ εὐγένεια τοῦ ἤθους, ἡ πρόθυμος ἐξυπηρέτησις παντὸς πολίτου ἀδιακρίτως κοινωνικῆς τάξεως ἢ φρονημάτων, ἡ ψυχραιμία καὶ ἀντικειμενικότης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου, ἡ ἐπιδεξία ἐν παντὶ ὑπηρεσιακῇ ἐπέμβασις, ἡ συνεχὴς βελτίωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς, πνευματικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς καταρτίσεως, ἡ ἀξιοπρεπὴς παράστασις, ἡ ἀρίστη κοινωνικὴ ἀγωγὴ καὶ αἱ ἐκλεκταὶ οἰκο-

γενειακαὶ καὶ κοινωνικαὶ σχέσεις, δέον ἀπαραιτήτως, νὰ διακρίνωσι πάντα ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψει μας, ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ἡ δὲ κρίσις τοῦ κοινοῦ ἐπὶ πάσης καλῆς ἢ κακῆς πράξεώς μας δὲν ἀφορᾷ μόνον ἡμᾶς, ἀλλ' ἀντανακλᾷ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Κράτους γενικώτερον.

Τὰς μεταξύ μας σχέσεις πρέπει νὰ διακρίνῃ γενικῶς εἰλικρινὴς ἀγάπη, ἀλληλοεκτίμησις καὶ ἀλληλοσεβασμός, συνειδητὴ πειθαρχικότης τῶν κατωτέρων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ πατρικὴ στοργὴ τῶν ἀνωτέρων πρὸς τοὺς κατωτέρους. Πρέπει νὰ ἐκλείψῃ παντελῶς πᾶσα φθοροποιὸς διένεξις μεταξύ μας, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων, διότι αὕτη δημιουργεῖ μίσῃ καὶ ἀπογοητεύσεις μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, μειώνει τὴν ἐκτίμησιν τῆς Κοινωνίας καὶ διαθέτει δυσμενῶς τὴν Πολιτείαν ἔναντι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁλοκλήρου, κλονίζει δὲ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασίν του.

Οἱ ἀνώτεροι πρέπει νὰ εἶναι οἱ συνεχεῖς καθοδηγηταὶ τῶν κατωτέρων των, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν καὶ ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἀτομικῆς ἐμφανίσεως καὶ παραστάσεως καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς ἐν γένει. Ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ παρακολουθῶσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ μὲ πατρικὴν στοργὴν τὰς ἀτομικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ἀνάγκας τῶν κατωτέρων των, νὰ ἐνδιαφέρωνται ἰδιαιτέρως διὰ ταύτας καὶ νὰ καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν ἱκανοποιήσεώς των.

Οἱ ὅροι διαβιώσεως τῶν κατωτέρων, πρέπει ν' ἀποτελῶσιν ἀντικείμενον ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῶν ἀνωτέρων, διότι οἱ ὅροι οὗτοι ἀσκοῦσι μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καλλιεργείας αἰσθημάτων αἰσιοδοξίας ἢ ἀπαισιοδοξίας, ἐπὶ τῆς προωθήσεως ἢ μὴ τῆς ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς καθόλου διαμορφώσεως τῆς ψυχοσυνθέσεως τούτων.

Μόνον οὕτω ἰσχυροποιοῦνται καὶ χαλυβδοῦνται οἱ συνθετικοὶ κρῖκοι τῆς διοικήσεως καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ πλήρης ψυχικὴ ἕνωσις διοικούντων καὶ διοικουμένων εἰς ἓν ὁμοιογενὲς καὶ ἀρραγὲς σύνολον, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀνωτάτης δυνατῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν ἀποστολήν μας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ κατοχικὴ καὶ μετακατοχικὴ περίοδος ἔσχον φθοροποιὸν τινὰ ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, εὐτυχῶς μικροτέραν τῆς τῶν ἄλλων Κρατικῶν Ὀργανισμῶν. Ἀπό τινος ὅμως χρόνου, χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τῶν μελῶν του καὶ εἰς τὰ ληφθέντα παρὰ τῆς Πολιτείας νομοθετικὰ μέτρα, τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα βαίνει γοργῶς καὶ σταθερῶς βελτιούμενον.

Αἱ Σχολαὶ Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, τὸ ζείδωρον καὶ ἀειθαλὲς τοῦτο φυτώριον τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος, θὰ πλουτίζῃ κατ' ἔτος τὰς τάξεις του μὲ νέα καὶ πλήρως κατηρτισμένα στελέχη, τὰ ὁποῖα θὰ ὑψώνουν συνεχῶς τὴν στάθμην τῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως τούτου. Εἶμαι ὑπερήφανος διότι ὑπῆρξα ὁ συντάκτης καὶ εἰσηγητὴς τοῦ ἱδρυτικοῦ νόμου καὶ τῶν κανονισμῶν λειτουργίας τῶν Σχολῶν τούτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν πρώτων διοικητῶν των, διότι πιστεύω ἀπολύτως ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς συμβολῆς των εἰς τὴν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀστυνομικοῦ μας θεσμοῦ.

Αἱ Σχολαὶ αὗται δὲν ἔχουσι μόνον ὡς σκοπὸν τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῶν ἐκπαιδευομένων, ἀλλὰ ἐπιδιώκουσι καὶ ἐπιτυγχάνουσι, διὰ τῆς ἐσωτερικῆς εἰς ταύτας φοιτήσεως, νὰ μεταδόσωσιν εἰς τοὺς ἐκπαιδευομένους τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ θεσμοῦ μας, νὰ ἐθίσωσι τούτους εἰς τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν, τὴν ἀκρίβειαν, τὴν ταχύτητα, τὴν μεθοδικότητα, τὴν ἔφεσιν πρὸς μελέτην καὶ πρόοδον, τὴν εὐγενῆ ἁμιλλαν, τὴν εὐγένειαν, τὴν καλὴν κοινωνικὴν συμπεριφοράν, τὸν ἀλληλοσεβασμόν, τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, τὴν καλῶς νοουμένην συναδελφικὴν ἀλληλεγγύην, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ἀστυνομικὸν λειτούργημα, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν

ἐργασίαν καὶ γενικῶς νὰ δημιουργήσωσι βαθμοφόρους μὲ ἀνώτερα ὑπαλληλικὰ ἰδανικά.

Ἡ λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐξ ἄλλου ἀντιμετώπισις ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινοῦ ἐγκλήματος, μὲ ἐνεργείας τὰς ὁποίας διακρίνει πάντοτε ἐπιστημονικὴ μεθοδικότης καὶ ἀκαταπόνητος μέχρις αὐταπαρνήσεως ἐργατικότης, ἔχουσιν ἐδραιώσει τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν πίστιν τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας πρὸς τὸ Σῶμα μας.

Αἱ προσπάθειαι αὗται πρέπει νὰ συνεχισθῶσι.

Θεωρῶ ὅμως ἀναγκαῖον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ δύο βασικῶν θεμάτων, ἅτινα ἔχουσιν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ μέλλον τοῦ Σώματος.

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ὁλονὲν αὐξανομένη χειρίστη τάσις ἐνίων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων νὰ καταφεύγωσιν εἰς πλάγια μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν ἀτομικῶν των ἐπιδιώξεων. Ἡ τάσις αὕτη πρέπει νὰ ἐκλείψῃ παντελῶς, διότι ζημιοῖ σοβαρῶς τὸ Σῶμα, δὲν εἶμαι δὲ διατεθειμένος παντελῶς νὰ ἀνεχθῶ συνέχισιν τῆς τακτικῆς ταύτης.

Τὸ δεύτερον θέμα ἀφορᾷ τὰς προτάσεις πρὸς προαγωγὴν τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος. Τὸ θέμα τοῦτο ἐνέχει ὑψίστην σημασίαν, ἰδίᾳ προκειμένης τῆς κρίσεως πρὸς κατάληψιν ἀνωτέρων βαθμῶν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ Σώματος.

Οἱ συντάσσοντες τὰς ἐτησίας προτάσεις, πρέπει ἀναλογιζόμενοι τὰς εὐθύνας των ἔναντι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος νὰ ἄρωνται ὑπεράνω συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, νὰ καταρτίζωσι δὲ ταύτας δικαίως, ἀμερολήπτως καὶ τελείως ἀντικειμενικῶς, οὕτως ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐδραιωθῇ πλέον εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Σώματος ἡ πίστις ὅτι μόνον ἡ ἱκανότης, ἡ ἐπιμέλεια, ἡ καλὴ συμπεριφορά, ἡ ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις καὶ ἡ ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοσις θὰ ἀποτελῶσι τὰ κριτήρια τῆς προόδου των, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ οἰκεῖα Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια, στηριζόμενα εἰς ἀκριβοδικαίας κρίσεις καὶ βοηθούμενα ἀπὸ τὰς τυχὸν προσωπικὰς ἀντιλήψεις τῶν μελῶν των, νὰ ἐπιλέγωσι τοὺς πραγματικῶς καλλιτέρους,ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Προτοῦ τερματίσω τὴν παροῦσαν μου θεωρῶ σκόπιμον νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τῶν σχέσεών μας μετὰ τῶν λοιπῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Αἱ σχέσεις μας πρὸς τὸ ἀδελφὸν Σῶμα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς πρέπει νὰ διατηρῶνται πάντοτε ἁρμονικαὶ καὶ νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης. Οἱ ἀποτελοῦντες τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσι καλῶς, ὅτι εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποστολὴν ἔναντι τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος, κοινὴ δὲ εἶναι ἡ μοῖρα τούτων ἔναντι τῶν Ἐθνικῶν ἐπιτυχιῶν ἢ ἀτυχιῶν.

Τὰς μετὰ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων σχέσεις μας, πρέπει ἐπίσης νὰ διακρίνῃ στενὴ συνεργασία, διότι ἡμεῖς μὲν ἔχομεν ταχθῇ διὰ τὴν προστασίαν τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, ἐκεῖνοι δὲ διὰ τὴν προάσπισιν τῆς Πατρίδος ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν γενικωτέρων ζητημάτων ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Αἱ σχέσεις μας τέλος μετὰ τῶν Δικαστικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἶναι ἁρμονικώταται καὶ νὰ διέπωνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς προθύμου καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας.

Αἱ ἀνωτέρω ἀντιλήψεις καθορίζουσι γενικῶς τὰς ἀρχάς, βάσει τῶν ὁποίων προτίθεμαι νὰ διοικήσω τὸ Σῶμα.

Διανύσας μακρότατον δημόσιον βίον καὶ ἐθισθεὶς εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, μὲ γνώμονα τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον, προσκαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἅπαντες διαθέσωμεν ὅλας τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικάς μας δυνάμεις εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τοῦ Σώματός μας, εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἔναντι τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος».

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΝΙΚ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΜΟΡΦΑΙ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ

Ἀναπαραστατικαὶ τηλεπάθειαι τοῦ ἰατροῦ Γαρμπῆ καὶ τῆς Μπέκερ.—Πῶς ἐξηγοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην.—Ἡ περίπτωσις τοῦ Ι. Λαμπροπούλου.—Ὁ ἰατρὸς Παπακωνσταντινίδης ποὺ προεμάντευσε στὸν ὕπνο του τὰ θέματα τῶν ἐξετάσεών του!—Ἡ περίεργος τηλεπαθικὴ ὑποβολὴ τῆς συζύγου του.

Ὑπὸ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ὁ Ἐπαμ. Γ. Γαρμπῆς εἶδε καθ' ὕπνους τὴν 22 Νοεμβρίου 1926, τὸν ἐν Ρίῳ Ἰανείρῳ τῆς Ἀργεντινῆς ἀδελφόν του Ἡρακλῆν βαδίζοντα ἐν συνοδείᾳ καὶ ἄλλων πρὸς τὸ νεκροταφεῖον. Ἐξύπνησεν καὶ μόλις ἀπεκοιμήθη εἶδε πάλιν τὸν ἴδιον ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖον εἰς τὸ σπίτι του.

Τὸ ὄνειρον τοῦτο τὸν ἀνησύχησε καὶ ἐπερίμενε κάποιαν κακὴν εἴδησιν, διότι εἶχε παρατηρήσει ὅτι πολλάκις τὰ ὄνειρά του ἐπαλήθευαν.

Πράγματι, λοιπόν, τὸν ἑπόμενον μῆνα Δεκέμβριον, ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ του, δι' ἧς τοῦ ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του Φρειδερίκου συμβάντα ἀκριβῶς τὴν 22 Νοεμβρίου ἡμέραν τοῦ ὀνείρου μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν, περὶ τῆς ὁποίας ὅμως οὐδὲν ἐγνώριζεν ὁ Γαρμπῆς.

Ὁ ἴδιος εἶχε πρὸ ἐτῶν κακοτυχισμένον συγγενῆ, τὸν ὁποῖον καὶ συνετήρει, ὅταν, ἕνα βράδυ, τὸν εἶδε εἰς τὸν ὕπνο του ροδοκόκκινον, εὐχαριστημένον καὶ λέγοντα: Ἐπαμεινώνδα! Ἀνεπαύθην. Εἶμαι εὐχαριστημένος.

Δυὸ ἡμέρας κατόπιν, ἐμάνθανε ὅτι ὄντως ὁ συγγενής του ἀπέθανε τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ ὀνείρου καὶ ἐκηδεύθη ἀπὸ τοὺς γείτονας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤξεραν τὴν διεύθυνσίν του, νὰ τὸν εἰδοποιήσουν.

Ἡ πρώτη τῶν περιπτώσεων τοῦ Γαρμπῆ εἶναι καθαρὰ Τηλεπάθεια ἀναπαραστατικῆς μορφῆς, ἡ ὁποία μετεβίβασεν ἀπὸ τοὺς ἀντίποδας τὴν εἰκόνα τοῦ ἀδελφοῦ του διευθυνομένου καὶ ἐπιστρέφοντος ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖον. Εἰς τὴν τηλεπάθειαν ὅμως αὐτὴν ὑπάρχει καὶ ἐμφανὴς συμβολισμὸς τοῦ Ὑποσυνειδήτου, προσπαθοῦντος νὰ ὑποδηλώσῃ εἰς τὸ λογικὸν τοῦ δέκτου τὸ δυστύχημα.

Ἡ δευτέρα περίπτωσις εἶναι Τηλεπάθεια εἰδοποιητικῆς μορφῆς, ἀποδίδουσα ἐνεργῶς τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ βασανισμένου ἀνθρώπου, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ζωὴ ἦτο μαρτύριον.

Ἡ Ἄννα Μπέκερ εἶδε καθ' ὕπνους κατὰ τὸ ἔτος 1912, τὸν ἀδελφόν της μεθ' οὗ τὴν συνέδεε ζωηρὰ συμπάθεια, ὄρθιον καὶ γυμνόν. Ἀνησυχήσασα τότε, διὰ τὴν ζωηρότητα τοῦ ὀνείρου, τὸ ὁποῖον ἐθεώρησεν ὡς κακὸν προμήνυμα, ἐσημείωσε τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ διηγήθη εἰς τὸν κύκλον της.

Δύο ἑβδομάδες κατόπιν, ἐλάμβανε ἐπιστολὴν τοῦ πατρός της ἐξ Ἀλεξανδρείας στὴν ὁποίαν τῆς ἀνήγγελλε ὅτι ἀπέθανε ὁ ἀδελφός της ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐν Βερκελώνῃ τῆς Ἱσπανίας. Τὴν περιεργοτέραν ὅμως λεπτομέρειαν τοῦ δυστυχήματος ἔμαθεν ἀργότερα ἀπὸ ἐπιστολὴν τοῦ πατρός της πάλιν, ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθε ἀπὸ συγκοπήν, μόλις ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ λουτρόν.

Πάλιν, στὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἔχομεν Τηλεπάθειαν ἀναπαραστατικῆς μορφῆς. Τὸ Ὑποσυνείδητον ὅμως δὲν ἠμπόρεσε νὰ μεταδώσῃ

εἰς τὸ λογικὸν ὁλόκληρον τὴν εἰκόνα τοῦ δυστυχήματος, ἀλλὰ μόνον μίαν πτυχήν της, τὸν θανόντα ὄρθιον καὶ γυμνόν, ὅπως θὰ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ λουτρόν.

***

Ἄλλη Τηλεπάθεια ἀ ν α π α ρ α σ τ α τ ι κ ῆ ς μ ο ρ φ ῆ ς εἶναι ἡ κατωτέρω:

Ὁ Α. Παπαδιαμαντόπουλος ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ τὴν 11 Αὐγούστου 1928 εἰς Παρισίους, ἕνεκα τοῦ ἐκεῖ σοβαρῶς ἀσθενοῦντος ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τότε Ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

Τὸ βράδυ ὅμως, εἶδε εἰς τὸν ὕπνον του ἔντονον λάμψιν, εἰς τὸ φῶς τῆς ὁποίας διέκρινε δωμάτιον ἀσθενοῦς καὶ μίαν γυναίκαν βαδίζουσαν ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἐξύπνησε τότε καὶ ἐσημείωσε τὴν ὥραν. Ἦτο 4.20' πρωϊνή. Εἶχε δὲ ζωηρὸν τὸ συναίσθημα ὅτι ὁ ἀδελφός του ἀπέθανε, ὅτι τὸ δωμάτιον ποὺ εἶδε ἦτο ἰδικόν του καὶ ὅτι ἡ γυναῖκα ποὺ ἐπεριπάτει μέσα ἦτο ἡ σύζυγός του.

Ἡ ἐντύπωσις μάλιστα αὐτὴ ἦτο τόσον ἔντονος, ὥστε εἶπε εἰς τὴν μητέρα του καὶ τὸν γαμβρόν του Παπαδόπουλον.

—Τί νὰ πᾶμε στὸ Παρίσι! Αὐτὸς εἶναι πεθαμένος.

Πράγματι, λοιπόν, φθάσαντες εἰς Πάτρας, ἔλαβον τηλεγράφημα: Mort hier matin (Ἀπέθανε χθὲς πρωΐ). Τότε ὁ Παπαδιαμαντόπουλος ἔγραψεν εἰς τὸν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ ὑπηρετοῦντα Καββαδίαν ὅπως τὸν πληροφορήσῃ ἀκριβῶς περὶ τῆς ὥρας τοῦ θανάτου.

Ἡ Ραβδοσκοπία ἐν Ἰταλίᾳ. Δύο ραβδοσκόποι, κύριος καὶ κυρία, κρατοῦντες ἕνα διχαλωτὸν κλαδὶ πειραματίζονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἰατροῦ πρὸς ἀνακάλυψιν ὑπογείων πηγῶν ὕδατος.

Ἐπληροφορήθη δέ, ὅτι τὸ τέλος ἐπῆλθεν ἀκριβῶς κατὰ τὰς 4.20'.

***

Συνεχίζομεν κατωτέρω μερικὰς εἰσέτι λίαν ἐνδιαφερούσας περιπτώσεις, τὴν ἐξήγησιν τῶν ὁποίων δίδομεν εἰς τὸ τέλος μιᾶς ἑκάστης.

Ὁ Ι. Λαμπρόπουλος, ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς προικισμένος μὲ ἐντόνους διαισθητικὰς ἰδιότητας εἶχεν ἐκκρεμῆ δίκην εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Ἕνα βράδυ, εἶδε εἰς τὸν ὕπνον του ὅτι τοῦ ἔδωσαν δ ι κ ό γ ρ α φ ο ν λ ε υ κ ὸ ν φέρον τὸ ὄνομά του. Τὸ ἐκύτταξεν ἀπορῶν καὶ ὅταν ἐξύπνησε, εἶχε τὴν συναίσθησι ὅτι ἐξεδόθη εὐνοϊκὴ ἀπόφασις δι' αὐτὸν καὶ ἔγραψε μὲ μολύβι εἰς τὸν τοῖχον τὴν ἡμερομηνίαν.

Τόση δὲ ἦτο πλέον ἡ πεποίθησίς του περὶ τῆς εὐνοϊκῆς ἀποφάσεως, ὥστε οὔτε κὰν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖον νὰ ἐρωτήσῃ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

Μετὰ δυὸ μῆνας, ὁ Λαμπρόπουλος ἐκλήθη δι' ἀτομικὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὁ δὲ ἀδελφός του, ἀνησυχήσας, τὸν παρώτρυνε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖον νὰ μάθῃ τί ἀπέγινε.

Ἐκεῖνος ὅμως τὸν ἐβεβαίωσε μὲ ἀπόλυτον πεποίθησι ὅτι ἡ ἀπόφασις ἦτο ἀπαλλακτικὴ καὶ τοῦ διηγήθη τὸ ὄνειρον, δείξας συγχρόνως καὶ τὸ σημείωμα τῆς ἡμερομηνίας. Ὁ ἄλλος ἐκούνησε δυσπίστως τὸ κεφάλι. Λοιπόν, μετά τινα καιρόν, διελθὼν ὁ Λαμπρόπουλος ἕνεκα ἄλλης ὑποθέσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ζητήσας πληροφορίας, ἔμαθεν ὅτι πράγματι εἶχεν ἐκδοθῇ διὰ τὴν ὑπόθεσίν του ἀπόφασις εὐνοϊκὴ καὶ εἶδεν ὅτι εἶχεν ἀκριβῶς τὴν ἡμερομηνίαν ποὺ σημείωσε.

***

Ὁ ἰατρὸς Ἰγνάτιος Παπακωνσταντινίδης, ὅταν ἐπεράτωσε τὰς σπουδάς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1902, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ ὑποστῇ καὶ ἐκεῖ τὰς ἐπ' ἀδείᾳ ἐξετάσεις, διότι ἐπρόκειτο νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν Τουρκίᾳ.

Φθάσας ἐκεῖ, εὗρε πολλοὺς συναδέλφους του ἀπηλπισμένους διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔπνεεν ἄνεμος δυσμενὴς κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ καὶ πάντες οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπερρίπτοντο, ἐφ' ὅσον μάλιστα αἱ ἐξετάσεις ἐγίνοντο μόνον εἰς Γαλλικὴν ἢ Τουρκικὴν γλῶσσαν, τὰς ὁποίας ἠγνόουν οἱ περισσότεροι.

Ἔδωσε πάντως τότε καὶ αὐτὸς τὴν ἀναφοράν του καὶ ἡμέρᾳ ἐξετάσεως τοῦ ὡρίσθη ἡ 20ὴ Ἰουλίου. Θὰ ἐξητάζετο δὲ μὲ ἄλλους ὑποψηφίους ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς Ἀνατομικῆς τῆς Χειρουργικῆς καὶ τῆς Ὀφθαλμολογίας.

Τέσσαρες ἢ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐξετάσεως ὁ Παπακωνσταντινίδης εἶδε στὸν ὕπνον του ὅτι τὸν ἐξήτασαν Γαλλιστὶ δύο μόνον καθηγηταί. Ὁ τῆς Ἀνατομίας περὶ Νεφρῶν καὶ ὁ τῆς Μαιευτικῆς περὶ Ἐκλαμψίας καὶ ὅτι ἐπέτυχε. Ὅταν ὅμως ἐξύπνησε τοῦ ἐφάνη τὸ ὄνειρον ἐξαιρετικῶς ἀπίθανον, καθότι ὁ καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς δὲν συμπεριλαμβάνετο μεταξὺ τῶν ἐξεταστῶν. Πάντως διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ἐμελέτησε καλὰ ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἀνατομικῆς τὸ κεφάλαιον περὶ Νεφρῶν, καὶ ἔριψε καὶ μερικὲς ματιὲς εἰς τὴν Μαιευτικὴν περὶ Ἐκλαμψίας.

Τὴν 20ὴν Ἰουλίου παρουσιάζετο δι' ἐξετάσεις καὶ εἶδε μὲ ἔκπληξιν νὰ προσέρχωνται μόνον οἱ καθηγηταὶ τῆς Χειρουργικῆς καὶ τῆς Ἀνατομίας. Ἀντὶ δὲ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας προσῆλθεν ὁ τῆς Μαιευτικῆς, διότι οὗτος εἶχεν ἀναχωρήσει τὴν προτεραίαν δι' ἓν Ὀφθαλμολογικὸν συνέδριον εἰς Βρυξέλλας ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Τουρκικὸν Πανεπιστήμιον.

Ὥστε κατὰ τοῦτο ἐπηλήθευσεν ἀπολύτως τὸ ὄνειρον.

Προσεκλήθη τότε πρῶτος καὶ ἀκούει ἀμέσως τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀνατομίας νὰ τὸν ἐρωτᾷ «Τί γνωρίζει περὶ Νεφρῶν». Ἐννοεῖται ὅτι ἀπήντησεν ἄριστα. Κατόπιν ὁ καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς τὸν ἠρώτησε καὶ αὐτὸς σχετικὰ περὶ νεφρῶν καὶ ὁ τῆς Μαιευτικῆς περὶ Ἐκλαμψίας!

Καὶ πάλιν φυσικά, ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε θριαμβευτική, ἐνῷ οἱ ἄλλοι 12 ὑποψήφιοι ἀπερρίπτοντο, διότι δὲν ἐπερίμεναν νὰ ἐξετασθοῦν Μαιευτικὴν καὶ δὲν τὴν εἶχαν μελετήσει Γαλλιστί.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ Παπακωνσταντινίδης, ἔχων ἐξαιρετικὰς διαισθητικὰς ἰδιότητας διησθάνθη τηλεπαθικῶς τὴν μεταβολὴν τῶν ἐξεταστῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν θεμάτων, ἡ ἰσχυρὰ ἐντύπωσίς του τὰ ὑπέβαλε εἰς τοὺς καθηγητάς, οἵτινες τὸν ἐξήτασαν. Τοιαῦται ἀσυναίσθητοι Τηλεπαθικαὶ ὑποβολαὶ παρατηροῦνται συχνὰ εἰς τὰ μέντιουμ, ἀποδιδόμεναι κακῶς εἰς συμπτώσεις.

***

Μίαν ἐπίσης ὡραίαν περίπτωσιν Τηλεπαθείας κατέθεσε εἰς τὴν «Ἑταιρείαν Ψυχικῶν ἐρευνῶν» ὁ ἴδιος ἰατρὸς Ι. Παπακωνσταντινίδης.

«Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 22 Φεβρουαρίου 1914, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μου Φιλαδέλφειαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ἐξήσκουν τὸ ἐπάγγελμά μου, ἡ σύζυγός μου ἐξύπνησε τρομαγμένη καὶ μοῦ διηγήθη τὸ ἑξῆς ὄνειρον.

Εἶχεν ἰδῆ ὅτι ἐκτύπησαν τὴν ἐξώπορτα, καὶ ὅτι ἀντὶ τῆς ὑπηρετρίας ἐβγῆκα ἐγὼ καὶ ρώτησα ποῖος ἦτο.

—Ἀνοῖξτε γιατρέ!... ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις. Ἔχομε ἄρρωστον!...

Τότε, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς συζύγου μου ἐγὼ ἄνοιξα δῆθεν τὴν πόρτα καὶ εἰσώρμησαν δύο μετημφιεσμένοι Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν νὰ μὲ κτυποῦν μὲ πέτρες καὶ ἄλλα ὄργανα, διὰ νὰ μὲ σκοτώσουν...Ἐκείνη τότε, ἔτρεξε εἰς τὰς φωνάς μου καὶ τοὺς παρεκάλει νὰ μὲ ἀφήσουν, ὄντως δὲ ἐπὶ τέλους ἔφυγαν, λέγοντες ὅτι χάριν τῆς χ α ν ο ύ μ, δηλαδὴ τῆς συζύγου μου, μοῦ ἐχάρισαν τὴν ζωήν.

Ἐγὼ δὲν ἔδωσα φυσικὰ σημασίαν εἰς τὸ ὄνειρον αὐτὸ καὶ τὴν καθησύχασα. Μετὰ πέντε ἡμέρας, ὅμως, ἀκριβῶς στὰς 27 Φεβρουαρίου, κατὰ τὰς 10 1/2 μ.μ. ἐκτύπησεν ἡ πόρτα καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπηρέτρια εἶχε κοιμηθῆ ρώτησα ἐγὼ ποῖος εἶναι.

Τότε γνωστὴ φωνὴ Τούρκου, εὐεργετηθέντος παρ' ἐμοῦ, μοῦ ἐφώναξε:

—Ἄνοιξε, γιατρέ... εἶναι μεγάλη ἀνάγκη!

Ἔσπευσα ν' ἀνοίξω ἐνῷ ἡ σύζυγός μου ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ὀνείρου προσεπάθει νὰ μ' ἐμποδίσῃ.

Δυστυχῶς δὲν τὴν ἤκουσα. Ἄνοιξα καὶ εἶδα δυὸ Τούρκους μετημφιεσμένους.

—Τί θέλετε;... τοὺς ἠρώτησα, ὅταν ἀντὶ ἀπαντήσεως, ὁ ἕνας προχωρήσας μὲ ἐκτύπησε δυνατὰ μὲ στιλέττο εἰς τὸ στῆθος.

Ἐγὼ ἔβαλα μίαν φωνὴ «Ἄχ!» καὶ ἐκεῖνοι νομίσαντες ὅτι μ' ἐσκότωσαν, ἔφυγαν.

Τὸ στιλέττο ὅμως εἶχε προσκρούσει κατὰ τύχην εἰς μίαν καρφίτσαν τοῦ λαιμοδέτου ἀπὸ γρανίτην, παριστάνουσαν Τουρκικὴν σημαίαν, ποὺ ἐφοροῦσα, ἐγλύστρησεν ἐπάνω της καὶ μ' ἐπλήγωσεν ἐλαφρὰ εἰς τὸ στέρνον.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, φίλος μου Τοῦρκος μὲ εἰδοποιοῦσε ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη χάριν τῆς ἀσφαλείας μου νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, διότι εἰς μυστικὴν συνεδρίαν τοῦ Νεοτουρκικοῦ κομιτάτου ἀπεφασίσθη ἡ ἐξόντωσις ἐμοῦ καὶ μερικῶν ἄλλων συμπολιτῶν, διὰ τὰς ἐθνικιστικάς μας ἰδέας.

Πράγματι τὴν ἑπομένην εὐθύς, ἔφυγα διὰ Παρισίους.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὀνείρου τούτου εἶναι κ α θ α ρ ὰ Τ η λ ε π ά θ ε ι α. Δηλαδή, ἡ σύζυγος τοῦ ἰατροῦ, ἔχουσα τηλεπαθικὰς ἰδιότητας, ἐχρησίμευσεν ὡς δ έ κ τ η ς τῶν ἀποφάσεων τῶν Τούρκων.

Ἡ δυσκολία ὅμως εἶναι εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς διασώσεως, ἥτις ἔχει τρεῖς ἐκδόσεις.

Ἡ πρώτη, εἶναι ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ πληγώσουν μόνον τὸν ἰατρὸν διὰ νὰ τὸν τρομοκρατήσουν καὶ τὸν ἀναγκάσουν νὰ φύγῃ.

Ἡ δευτέρα ἐξήγησις εἶναι ἡ σύμπτωσις διὰ τοῦ γλυστρήματος τῆς αἰχμῆς τοῦ στιλέττου εἰς τὴν γρανιτίνην καρφίτσαν.

Ἡ τρίτη ἐξήγησις εἶναι δυσκολωτέρα πρὸς κατανόησιν, διότι ἀκόμη δὲν ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκτεθοῦν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν «Χρονικῶν» τὰ περὶ Τ η λ ε π α θ ι κ ῆ ς ὑ π ο β ο λ ῆ ς».

Κατ' αὐτήν, λοιπόν, φαίνεται ὅτι ἕνας ἐκ τῶν δύο συζύγων, διότι καὶ ὁ ἰατρὸς φαίνεται ἐξ ἄλλων συμβεβηκότων του νὰ εἶναι ἰσχυρὸν μέντιουμ, ἐπενήργησεν ἀσυναισθήτως ἐπὶ τοῦ δολοφόνου ὥστε νὰ παρεκκλίνῃ τὸ κτύπημα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΝΑΓΡΑΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

—ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ—

(ΑΡΘΡΑ 1—4 Π.Κ.)

Ὑπὸ κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ** Ὑπαστ. Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β'

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΗΠΙΩΤΕΡΟΥ ΝΟΜΟΥ ('Αρθρον 2 Π.Κ.)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

I. Γενικαί τινες παρατηρήσεις.
II. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιεικίας, ὡς ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν ποινικῶν νόμων.
III. Ἐφαρμογὴ νόμων ἐκδοθέντων μετὰ τὴν τελεσίδικον ἢ ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.
1. Νόμος ἐκδιδόμενος μετὰ τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐσίας.
2. Νόμος ἐκδιδόμενος μετὰ τὴν ἀμετάκλητον καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.
IV. Ποῖος ὁ ἐπιεικέστερος νόμος (παραδείγματα καὶ περιπτώσεις ἐκ τῆς νεωτέρας νομολογίας).

***

I. Γενικαί τινες παρατηρήσεις.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω ὅτι ὁ Π.Κ. ἡμῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ, υἱοθετεῖ πλήρως καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἀπόλυτον, τὴν εἰς τὰ νεώτερα δίκαια κρατήσασαν ἀρχὴν n.c.n.p.s.l. Ὡς δὲ διατυποῦται ἡ εἰρημένη διάταξις, ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα ἤδη κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως καὶ κατὰ συνέπειαν προγενέστερον αὐτῆς. Γεννῶνται ὅμως εὐθὺς ἀμέσως τὰ ἐρωτήματα: α) Ποῖα τὰ χρονικὰ σημεῖα τῆς ἐνάρξεως καὶ παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου β) πότε θεωρεῖται τελεσθεῖσα ἡ πρᾶξις καὶ γ) ἐὰν μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως ἐπακολουθήσῃ ἠπιώτερος νόμος, καθιερῶν τ.ἔ. ἠπιωτέραν διὰ τὸ ἔγκλημα ποινήν, ἢ νόμος κηρύσσων τὴν πρᾶξιν ἀνέγκλητον, τότε ποῖος ἐκ τούτων πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ;

Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ β' καὶ γ' τῶν ἀνωτέρω ἐρωτημάτων μᾶς τὴν δίδει αὐτὸς οὗτος ὁ Κῶδιξ καὶ δή, περὶ τοῦ χρόνου μὲν τελέσεως τῆς πράξεως διὰ τοῦ ἄρθρου 17 αὐτοῦ, περὶ τοῦ ποίος δὲ ὁ ἐφαρμοστέος νόμος ἐκ τῶν πλειόνων ἰσχυσάντων τοιούτων ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως μέχρι τῆς ἀμετακλήτου ἐκδικάσεως αὐτῆς, διὰ τῶν ἄρθρων 2—4 αὐτοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸ ἕτερον τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ζητημάτων, ἤτοι περὶ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων, ὁ Κῶδιξ δὲν περιέχει διάταξιν, θεωρηθέντος, ὅτι τοιαύτη παρεῖλκε, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ θέμα ρυθμίζεται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 103, τοῦ Εἰσ. Νόμου τοῦ Α.Κ. καὶ 2 τοῦ Α.Κ. ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 7-5-46 «Περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος κλπ.» περὶ οὗ ἐγένετο λόγος καὶ ἀνωτέρω. (1)

Κατὰ ταῦτα, ὅπως κάθε νόμος, οὕτω καὶ οἱ ποινικοὶ τοιοῦτοι ἄρχονται ἰσχύ-

(1) Καὶ ὁ καταργηθεὶς Π. Ν. δὲν περιεῖχε σχετικὴν διάταξιν, ἐφαρμογὴν δ' ἐν προκειμένῳ μέχρι τῆς θέσεως εἰς ἰσχὺν τοῦ Α.Κ., εἶχεν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἑλλην. Ἀστικοῦ Νόμου τοῦ 1856, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων (ΘΜΣΤ'/1882 κλπ.).

οντες μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ ἅμα τῇ δημοσιεύσει των, ἂν τοῦτο ὁρίζεται ρητῶς δι' αὐτῶν. Λογίζεται δὲ ὡς γενομένη ἡ δημοσίευσις, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περιέχοντος τὸν νόμον φύλλου τῆς Κυβερνήσεως, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν ἀργότερον. Δημιουργεῖται οὕτω (διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ δεκαημέρου) ἀμάχητον τεκμήριον ὅτι πάντες ἔλαβον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ νόμου, εἶναι δὲ ἀπαράδεκτος ἡ ἀνταπόδειξις, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ τις γνῶσιν αὐτοῦ, ἐξ οἱουδήποτε λόγου μὴ ἐξαιρουμένης, οὔτε καὶ αὐτῆς τῆς ἀνωτέρας βίας.

Ἐξ ἄλλου, ὡς πᾶς ἕτερος, καὶ οἱ ποινικοὶ νόμοι ἐξακολουθοῦν ἰσχύοντες, μέχρις ὅτου ἄλλος καταργήσῃ αὐτοὺς ρητῶς ἢ σιωπηρῶς. Καὶ ἡ μὲν ρητὴ κατάργησις ἐπέρχεται, ὅταν εἰς τὸν νέον νόμον διαλαμβάνεται διάταξις ὁρίζουσα ρητῶς τοῦτο, ἡ δὲ σιωπηρὰ τοιαύτη, ὅταν εἰς τὸν νέον διαλαμβάνεται διάταξις ἀντιβαίνουσα πρὸς αὐτόν. (Σχετικὴ καὶ ἡ ἀρχὴ lex posterior derogat legi priori).

Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ οἱ προσωρινῆς ἰσχύος νόμοι ἢ καὶ παροδικοὶ καλούμενοι, περὶ ὧν λεπτομερῶς κατωτέρω καταργοῦνται ἀφ' ἑαυτῶν, ἅμα τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου, δι' ὃν κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ νομοθέτου ἴσχυσαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι ἡ ἀναδρομικὴ δύναμις τῶν ποινικῶν νόμων, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωρεῖται. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐὰν πρᾶξις τις τελουμένη σήμερον δὲν τιμωρῆται, δὲν δύναται μεταγενεστέρως νόμος νὰ ἐπιβάλῃ κατ' αὐτῆς ποινὴν (2).

Ἐν τούτοις, διὰ τὸ θεωρητικὸν τῆς διδασκαλίας μέρος ἀναφέρομεν ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος, δὲν ἔλλειψαν καί τινες μεμονωμέναι βεβαίως ἀντιρρήσεις.

—Ἐλέχθη δηλαδή, ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄστοχον καὶ δὴ ὁσάκις πρᾶξις τις εἶχε χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, ὡς ἄδικος νὰ τιμωρηθῇ ὁ δράστης ταύτης ἐπὶ τῇ βάσει ποιν. νόμου ἐκδιδομένου, μετὰ τὴν τέλεσιν αὐτῆς, ἐὰν διαπιστωθῇ περαιτέρω ὅτι ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ νομοθέτου δὲν ἐχαρακτηρίσθη αὕτη καὶ ὡς ποινικῶς κολάσιμος. Διὰ τῆς λύσεως ταύτης (καταλήγουν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἄποψιν αὐτὴν) διευκολύνεται καὶ ἡ Πολιτεία, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ πράξας προσέβαλεν ἀλλοδαπὰ συμφέροντα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Ὄχι μόνον διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θ' ἀνετρέπετο ἄρδην τὸ περίφημον ἐν προκειμένῳ ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, ὁ κίνδυνος τῶν καταχρήσεων, ἀπὸ μέρους τῆς νομοθετούσης πολιτείας, οὐδόλως θὰ ἦτο εὐκαταφρόνητος.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως αὐτῶν καὶ τὸ λαϊκὸν περὶ δικαίου συναίσθημα θὰ ἐξηγείρετο, οἱ δὲ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ βιοῦντες, θὰ ἠσθάνοντο τὸν νόμον αὐτόν, ὡς καιρίαν κατὰ τῆς ἐλευθερίας προσβολήν, τὸ δὲ τοιοῦτον τῆς πολιτείας δικαίωμα, ὡς διαρκῆ αὐτῆς ἀπειλήν. Ὅσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐμφανίζεται δυσχέρεια τοῦ Κράτους ἡμῶν ἔναντι ἀλλοδαπῆς πολιτείας παραπονουμένης διὰ τὴν ἀτιμωρησίαν συγκεκριμένου τινὸς δράστου, δίδεται ἡ ἀπάντησις ἥτις καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν θὰ ἐδίδετο, ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ λαϊκὴ περὶ δικαίου συνείδησις παρ' ἡμῖν δὲν ἀξιοῖ τιμωρίαν καθ' οἱουδήποτε καὶ ἂν ἐστράφη ἡ πρᾶξις (3).

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ πρὸς πληρεστέραν τῶν ἀνωτέρω κατανόησιν, ἀναφέρομεν τὸ ἑξῆς παράδειγμα κατὰ τὸν Α.Κ. «κωλύεται ὁ γάμος μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος μέχρι καὶ τοῦ δ' βαθμοῦ» ἤτοι μέχρι καὶ πρωτεξαδέλφων. Παρὰ ταῦτα ὅμως οἱ μὴ συνάπτοντες βεβαίως ἔγκυρον γάμον, συζευγνύμενοι πρωτεξάδελφοι,

(2) Ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν προκύπτει, ὡς συμβαίνει μὲ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον, ἐκ τῆς ὑπάρξεως κεκτημένου τινὸς δικαιώματος στηριζομένου εἰς προγενέστερον νόμον, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς n. c. n. p. s. l., ἥτις καὶ ἐπιβάλλει τὴν ὕπαρξιν νόμου ἀπειλοῦντος ποινήν, ἐκ τῶν προτέρων.

(3) Ἴδε πλείονα εἰς Τζωρτζοπούλου (Ἐγχειρίδιον σε. 63 ἐπ.).

δὲν διαπράττουν ποινικῶς κολάσιμον πρᾶξιν. Ἂν τώρα ἡ Πολιτεία θεσπίσῃ νόμον, χαρακτηρίζουσα τοὺς τοιούτους γάμους ὡς ποινικῶς κολασίμους, προσδίδουσα μάλιστα εἰς τοῦτον καὶ ἀναδρομικὴν δύναμιν, μὲ τὴν αἰτιολογίαν ὅτι, ὅταν ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις ἦτο παράνομος, ὁπωσδήποτε ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς πολιτείας θ' ἀπετέλει ἀναμφισβήτητον ἀδικίαν.

II. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιεικείας ὡς ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν Ποινικῶν Νόμων.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι εἰς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ θεμελιώδους ἀξιώματος n.c.n.p.s.l. ὑφίσταται ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τοῦ νόμου. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη ὑπόκειται εἰς μίαν θεμελιώδη ἐπίσης ἐξαίρεσιν, ἥτις καὶ ἀφορᾷ τὸν ἐπιεικέστερον νόμον. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη καθιεροῦται, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 § 1 τοῦ Π.Κ. ἡμῶν. Κατ' αὐτὸ «Ἐὰν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως μέχρι τῆς ἀμετακλήτου ἐκδικάσεως αὐτῆς, ἴσχυσαν πλείονες νόμοι, ἐφαρμόζεται ὁ περιέχων τὰς εὐμενεστέρας, διὰ τὸν κατηγορούμενον διατάξεις».

Διὰ τῆς διατάξεώς του ταύτης ὁ νέος Κῶδιξ ἡμῶν καθιεροῖ τὴν ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ καλουμένην ἀρχὴν τῆς ε π ι ε ι κ ε ί α ς ρητῶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν προϊσχύσαντα Π.Ν., ὅστις δὲν περιεῖχεν ἐπὶ τοῦ θέματος διάταξιν. Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τούτου, ὁμοφώνως ἐγίνετο δεκτόν, ὅτι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἦτο ἐφαρμοστέος ὁ ἐπιεικέστερος νόμος.

Ἐγεννήθη ἐν τούτοις ζήτημα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως μέχρι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς, ἴσχυσεν ἐν τῷ μεταξύ, ἕτερός τις, ὅστις καὶ κατηργήθη. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἡ πλειονότης τῶν συγγραφέων μας καὶ ἡ νομολογία ἐδέχετο τὴν ἐφαρμογὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐν ᾗ περιπτώσει βεβαίως ἦτο ἠπιώτερος τῶν νόμων τῶν ἰσχυόντων κατά τε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς (4).

Ἤδη ἐπὶ τοῦ ζητήματος, οὐδεμία δύναται νὰ γεννηθῇ ἀμφιβολία. Διότι ὁ Κῶδιξ ρητῶς πλέον, διὰ τῆς ὡς ἄνω διατάξεώς του, ἀκολουθῶν ἐπ' αὐτοῦ τὸ παράδειγμα καὶ πολλῶν ἄλλων ξένων νομοθεσιῶν, υἱοθετεῖ τὴν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του κρατοῦσαν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ δεκτὴν γενομένην ὑπὸ τῆς νομολογίας γνώμην, χρησιμοποιῶν κατὰ τὴν διατύπωσίν του τὴν φράσιν «πλείονες νόμοι».

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἀντίθετον ἄποψιν κατὰ τὰ ἐν Γερμανίᾳ διδασκόμενα (Hippel) δέχονται ὅτι ὁ κατὰ τὸν μεταξὺ χρόνον, ἐκδοθεὶς νόμος ἔπαυσεν ἰσχύων καὶ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Πλὴν ἡ ἄποψις αὕτη δὲν εὑρίσκει σύμφωνον τὸν ἡμέτερον νομοθέτην, διότι, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτονίσθη, θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ θέσις τοῦ κατηγορουμένου, ἐκ λόγων ἐξαρτωμένων μᾶλλον ἐκ τῆς τύχης. Καθ' ὅσον ἂν ἡ πρᾶξις ἐξεδικάζετο ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ παρεμπεσόντος νόμου, καὶ τοῦτο θὰ συνέβαινεν ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ διαδικασία ἦτο ταχυτέρα, τότε θὰ ἐφηρμόζετο ὁ κατὰ τὸ μεσόχρονον διάστημα ἰσχύσας νόμος, ὅστις καὶ ἐπιεικέστερος. Ἡ δικαιοσύνη, ὅμως δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ ὅπως τυχαῖα περιστατικὰ ἀσκοῦν κρίσιμον ἐπίδρασιν, ἐπὶ τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου, διότι τότε καὶ ἄσκοπος καὶ ἀδικαιολόγητος ἀσφαλῶς θὰ ἦτο. Περαιτέρω καὶ ἡ σκέψις ὅτι στερεῖται νοήματος ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς ἢ ἡ ἐπιβολὴ βαρυτέρας τοιαύτης, εἰς ἔγκλημα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ νομοθέτης σαφῶς ἐξέφρασε τὴν βούλησίν του, ὅτι δέον ν' ἀντιμετωπισθῇ κατὰ διάφορον τρόπον, ἐνισχύει τὴ ἄποψιν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἐνδεδειγμένη ἡ οὕτω πως ποινικὴ τοῦ ἐγκληματίου μεταχείρισις.

---

(4) Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οἱ δύο διακεκριμένοι ἑρμηνευταὶ τοῦ Δικαίου μας δηλ. οἱ Κωστῆς (I σελ. 34) καὶ Ἠλιόπουλος (I σελ. 61) ἀπέκρουον τὴν ἐκδοχὴν ταύτην. Ὁ Ἠλιόπουλος ὅμως διὰ τοῦ σχεδίου του τοῦ 1924 ἀπεδέχθη αὐτήν.

Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῶν σκέψεων τούτων, ὁ νόμος ἡμῶν δέχεται ἤδη, ὅτι ἐφαρμόζεται καὶ ὁ κατὰ τὸ μεσόχρονον διάστημα ἰσχύσας ἐπιεικέστερος νόμος.

III. Ἐφαρμογὴ νόμων ἐκδοθέντων μετὰ τὴν τελεσίδικον ἢ ἀμετάκλητον ἀμόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

1. Νόμος ἐκδιδόμενος μετὰ τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐσίας.

Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προϊσχύσαντος δικαίου ἐγεννήθη ζήτημα περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἦτο ἐφαρμοστέος ὁ ἐπιεικέστερος ποινικὸς νόμος, ὁ ἐκδοθεὶς μετὰ τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐσίας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἡ νομολογία τοῦ Α.Π. ἐνῷ κατ' ἀρχὴν ἐδέχετο, ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ἐπιεικέστερος νόμος, βραδύτερον μετέβαλε γνώμην δεχθεῖσα ὅτι ἔδει νὰ ἐφαρμόζηται ὁ αὐστηρότερος. Τὴν β' ταύτην γνώμην ἠκολούθουν καὶ ὡρισμένοι συγγραφεῖς ἐν οἷς καὶ ὁ Τζωρτζόπουλος, ὑποστηρίζων, ὅτι ἂν ὁ ἐπιεικέστερος νόμος ἐξεδόθη μετὰ τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐσίας, δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τοῦ Α.Π., διότι δὲν ὑπῆρχε ἡ νομικὴ δυνατότης τῆς ἀναιρέσεως τῆς ἀποφάσεως, ἥτις οὐδένα νόμον ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς παρεβίασε. Ἀντιθέτως ὁ Καθηγητὴς κ. Χωραφᾶς, ἐθεώρει ὡς ὀρθοτέραν τὴν α' γνώμην, καθ' ὅσον ὁ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἠπιωτέρου νόμου κατὰ τὰ ἀνωτέρω στηρίζων λόγος (σαφὴς περὶ τοῦ ἐναντίου ἔκφρασις βουλήσεως τοῦ νομοθέτου) ὑφίσταται καὶ ἐν τῇ ἐξεταζομένῃ περιπτώσει. Πάντα ὅμως τὰ ἀνωτέρω ἤδη θεωρητικὴν μόνον ἔχουν ἀξίαν, καθ' ὅσον ὁ Κῶδιξ ἡμῶν υἱοθετεῖ τὴν γνώμην τοῦ κ. Χωραφᾶ, ὁρίζων διὰ τῆς ἐξεταζομένης διατάξεώς του ὅτι« ἐφαρμόζεται ὁ περιέχων τὰς εὐμενεστέρας διὰ τὸν κατηγορούμενον διατάξεις νόμος, μέχρι τῆς ἀμεταβλήτου ἐκδικάσεως τῆς πράξεως».

2. Νόμος ἐκδιδόμενος μετὰ τὴν ἀμετάκλητον καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄλλο ζήτημα ὅπερ ἐγεννήθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προϊσχύσαντος δικαίου μας, εἶναι τὸ ζήτημα, περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἦτο ἐφαρμοστέος ὁ ἐπιεικέστερος ποιν. νόμος, ἐν ᾗ περιπτώσει οὗτος ἐξεδόθη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, διὰ τὴν συγκεκριμένην πρᾶξιν. Καὶ τοῦτο ἔλυσεν ἐν μέρει ὅμως ὁ νέος Κῶδιξ ἡμῶν διὰ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ, ἐν ᾗ διαλαμβάνονται τὰ ἑξῆς: «ἂν διὰ μεταγενεστέρου νόμου, ἡ πρᾶξις ἐχαρακτηρίσθη ἀνέγκλητος, παύει καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς μετὰ τῶν ποινικῶν ἐπακολούθων αὐτῆς».

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης λύεται ἐν μέρει μόνον τὸ ἀναφυὲν ζήτημα, διότι αὕτη ὁμιλεῖ μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, καθ' ἃς διὰ μεταγενεστέρου νόμου ἡ πρᾶξις ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἀνέγκλητος, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς ἀξία ἐπιεικεστέρου ποινικοῦ κολασμοῦ. Ἀλλὰ περὶ τοῦ τελευταίου τούτου κατωτέρω.

Ἡ ἐξεταζομένη διάταξις τοῦ Κώδικος ἀποτελεῖ καινοτομίαν. Ἡ δὲ καινοτομία αὕτη τοῦ νόμου παραληφθεῖσα κατὰ τὴν δήλωσιν τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἀντισχεδίου, δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι προσκρούει εἰς τὸ κοινὸν αἴσθημα τοῦ δικαίου, ἡ ἐκτέλεσις ποινῆς, καθ' ὃν χρόνον ἡ πρᾶξις δι' ἣν αὕτη κατεγνώσθη, ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ὡς μὴ ἀξιόποινος.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡ διάταξις κατεκρίθη ὡς προσβάλλουσα τὴν αὐθεντικότητα τοῦ δεδικασμένου, ἀφοῦ παρέχει τὸ δικαίωμα, εἰς τὸν νομοθέτην, ὅπως οὗτος ἐξαφανίζῃ τελεσιδίκους ἢ καὶ ἀμετακλήτους δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ ἀνοίγῃ τὰς πύλας τῶν φυλακῶν εἰς τοὺς καταδίκους. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐλέχθη περαιτέρω θὰ ἔδιδε ἐνδεχομένως λαβὴν εἰς καταχρήσεις πρὸς βλάβην τῆς δικαιοσύνης. Ἕνεκα τούτου ἐκρίθη ὅτι ἦτο δυνατόν, διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, δηλ. τῆς ἀπονομῆς χάριτος νὰ διορθωθῇ τὸ ἄτοπον.

Αἱ σκέψεις καὶ ἀντιρρήσεις αὐταὶ ἤγαγον τὸν συντάκτην τοῦ σχεδίου τοῦ Κώδικος τοῦ 1938 εἰς τὴν ἀπόφασιν ν' ἀπαλείψῃ ἐκ τοῦ κειμένου του (προηγουμένων σχεδίων) τὴν ἀναφερομένην διάταξιν. Τελικῶς ὅμως ἀνεγράφη ἐκ νέου εἰς τὰ μεταγενέστερα σχέδια (1940 καὶ 1948), ἤδη δὲ ἀποτελεῖ νόμον τοῦ Κράτους. Καὶ ὀρθῶς· διότι ὅταν ἡ πολιτεία χαρακτηρίζῃ διὰ μεταγενεστέρου νόμου, ὡς μὴ ἀξιόποινον, τὴν μέχρι τοῦδε ἀξίαν ποινικοῦ κολασμοῦ πρᾶξιν, δηλοῖ ὅτι μετεβλήθη ἡ λαϊκὴ πεποίθησις περὶ τοῦ ἀξιοποίνου αὐτῆς καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ἀφ' οὗ ἐφ' ἅπαξ παρητήθη τοῦ νόμου ἐκείνου, δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμόζουσα αὐτόν. Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν εἶναι νοητὸν νὰ παραμένῃ ἄνθρωπος εἰς τὰς φυλακάς, διὰ πρᾶξιν τὴν ὁποίαν ἡ πολιτεία δὲν θεωρεῖ πλέον κολάσιμον, ὑπαγορεύει μίαν τοιαύτην ἐπὶ τοῦ θέματος λύσιν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι ἡ ἔκτισις τῆς ποινῆς ἐξηρτήθη ἐκ τυχαίων πρωτίστως γεγονότων, διότι ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἐξεδικάζετο ὀλίγον βραδύτερον, διαφορετικὴ θὰ ἦτο ἡ θέσις τοῦ κατηγορουμένου, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς λύσεως ταύτης.

Περαιτέρω ἡ διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ, δηλ. τῆς ἀπονομῆς χάριτος προτεινομένη λύσις, πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτόπου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱκανοποιητική, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι χάρις δικαιολογεῖται εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς «ἡ νομοθετικὴ ὁδὸς δὲν εἶναι βατή», πρᾶγμα ὅπερ δὲν συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται καὶ ὁ κίνδυνος, εἰς ὃν δύναται νὰ ὁδηγήσῃ ἡ χάρις ὡς προσωπική, (δηλ. εἰς καταχρήσεις). Οὕτος ὅμως ἀναμφιβόλως ἀποφεύγεται διὰ τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως.

Ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τοῦ ἰσχύοντος Κώδικος ἡμῶν, ὅταν μεταγενέστερος νόμος ἐκδοθεὶς μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου δυνάμει προγενεστέρου νόμου, ἀπαλλάσσῃ τοῦτον πάσης ποινῆς, διὰ τὴν ἰδίαν πρᾶξιν, τότε αἱ συνέπειαι τοῦ τελευταίου νόμου ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Οὕτω ἂν μὲν ἡ καταγνωσθεῖσα ποινὴ δὲν ἤρξατο εἰσέτι ἐκτελουμένη οὐδόλως ἐκτελεῖται ἂν τουναντίον, παύει ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ποινικῶν ταύτης ἐπακολούθων. Εἶναι δὲ ποινικὰ ἐπακόλουθα, ὡς ἄλλως τε τοῦτο ρητῶς τονίζεται καὶ ὑπὸ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, αἱ παρεπόμεναι ποιναὶ (Οὕτω ἀποστέρησις πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος κλπ. ἄρθρα 59—68 Π.Κ.).

Ὁ νόμος ἡμῶν διὰ τῆς διατάξεώς του ταύτης, ὁμιλεῖ διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην καθ' ἣν ὁ μεταγενεστέρως ἐκδοθεὶς νόμος χαρακτηρίζει τὴν πρᾶξιν ὡς ἀνέγκλητον, ὄχι ὅμως καὶ ἐκείνην, καθ' ἣν αὕτη διὰ μεταγενεστέρου νόμου κρίνεται ἄλλως ἢ κατὰ τὸν προηγούμενον, τιμωρουμένη ἠπιώτερον.

Ἐλλείψει γενικῆς διατάξεως τὸ ζήτημα δέον νὰ ρυθμίζηται διὰ μεταβατικῶν τοιούτων νομοθετικῶς. Ἄλλως, ἡ ποινὴ δέον νὰ ἐκτελῆται κατὰ τὰ διατεταγμένα, ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προγενεστέρου νόμου, τὸ ἄτομον δὲ δὲν δύναται νὰ θεραπευθῇ εἰμὴ διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ καὶ μόνον.

Ἀλλ' ὁ Κῶδιξ ἡμῶν καίτοι μὴ περιέχων εἰδικὴν περὶ τοῦ θέματος διάταξιν (γενικήν), περιέχει μεταβατικὰς τοιαύτας, ρυθμίζων, δι' αὐτῶν συγκεκριμένας τινὰς ἐπὶ μέρους περιπτώσεις. Ὡς τοιαύτην ἀναφέρομεν τὴν τοῦ ἄρθρου 469 Π.Κ. καθ' ἣν «Αἱ κατ' ἀνηλίκων οἵτινες δὲν εἶχον συμπεπληρωμένον κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατεγνωσμέναι στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναί, λογίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Π.Κ. ὡς ποιναὶ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος. Ἂν ἡ κατεγνωσμένη ποινὴ εἶναι ἡ τοῦ θανάτου ἢ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν, μετατρέπεται αὐτοδικαίως εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος 10—20 ἐτῶν».

IV. Ποῖος ὁ ἐπιεικέστερος νόμος. (Παραδείγματα καὶ περιπτώσεις ἐκ τῆς νεωτέρας νομολογίας).

Ἤδη προβάλλει τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: Ποῖος ὁ ἐπιεικέστερος νόμος οὗτινος καὶ

ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδρομικὴ ἰσχύς; τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα δίδει αὐτὸς οὗτος ὁ Κῶδιξ, διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 § 1 αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐπιεικέστερος εἶναι «ὁ περιέχων τὰς εὐμενεστέρας διὰ τὸν κατηγορούμενον διατάξεις». Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐφαρμόζεται ὁ περιέχων τὰς ἐλαφροτέρας διὰ τὸν κατηγορούμενον ποινικὰς συνεπείας, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν. Τίνες δὲ αἱ ἐλαφρότεραι ποινικαὶ συνέπειαι, θὰ κριθῇ ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σύστημα τοῦ Ποιν. Κώδικος. Μία τοιαύτη ὅμως σύγκρισις δὲν εἶναι καὶ τόσον εὔκολος, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν συγκρίνονται μόνον δύο ποιναί, ἀλλὰ δύο ποινικοὶ νόμοι, τὰ δὲ συμπεράσματα, ὡς πρὸς τὸ ἐπιεικέστερον τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, δὲν εἶναι πάντοτε εὐχερῆ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ σύγκρισις θὰ γίνῃ κατὰ πρῶτον λόγον μεταξὺ τῶν κυρίων ποινῶν τῶν διαφόρων ποινικῶν ὁρισμῶν, ἀκολούθως δὲ μεταξὺ τῶν παρεπομένων ποινῶν κλπ. Συγκρίνονται ὡσαύτως πρόσθετοι τινὲς ὅροι ὡς λ.χ. λόγοι ἀποκλείοντες τὸ ἄδικον, οἵτινες δυνατὸν νὰ μὴ προεβλέποντο ὑπὸ τοῦ προηγουμένου νόμου ἢ νὰ περιώριζον τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Δυνατὸν ἐπίσης διὰ τοιούτων ὅρων νὰ ἐξαφανίζηται ἐπιβαρυντικὴ τις περίστασις ἢ νὰ καταργῆται παρεπομένη ποινὴ ἢ νὰ αὐξάνηται τὸ ὅριον τῆς ποινικῆς ἀνηλικότητος κλπ. Διὰ τοιούτων τέλος ὅρων δυνατὸν ἐνίοτε νὰ ἐπιτρέπηται κατὰ τὸν νεώτερον νόμον ἡ ἔμπρακτος μετάνοια ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὅρους ἢ κατὰ τὸν παλαιὸν κ.ο.κ.

Εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ θέματος παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: Προπαντὸς ἄλλου ἐπιεικέστερος π. νόμος εἶναι ἀναμφισβητήτως ἐκεῖνος ἐκ τῶν ὑπὸ σύγκρισιν τοιούτων, ὅστις ἢ καταργεῖ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει τὴν ποινήν, ἢ καὶ ἀποκλείει τὴν δίωξιν λόγῳ παραγραφῆς ἢ ἐλλείψεως ἐγκλήσεως. Οὕτω εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α) Κατὰ τὸν προϊσχύσαντα Π.Ν. ἔνοχος ἀποπλανήσεως εἰς ἀσέλγειαν ἦτο ὑφ' ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ ὁ παραπλανῶν εἰς συνουσίαν κόρην ἀνήλικον ἀπέμπτων ἠθῶν (Π.Ν. 279 Α). Κατὰ τὸν νῦν ἰσχύοντα ὁ τοιοῦτος δράστης τιμωρεῖται μόνον ἂν τὸ θῦμα εἶναι ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο εἶναι ἐπιμέμπτων ἠθῶν (Π.Κ. 339). Ἐν δεδομένῃ λοιπὸν περιπτώσει, καθ' ἣν θὰ πρόκειται περὶ νεάνιδος 17 ἐτῶν, ἀναμφισβητήτως ἐπιεικέστερος εἶναι ὁ Π.Κ., ὅστις καὶ ἐν προκειμένῳ ἀποκλείει τὴν ποινήν. β) Κατὰ τὸ ἄρθρον 359 Π.Κ. τιμωρεῖται ὁ ἐν ἀπορίᾳ ἢ ἄλλως ἀβοήθητον ἐγκαταλείπων τὴν παρ' αὐτοῦ καταστᾶσαν ἔγκυον. Ἡ περίπτωσις δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Π.Ν., δι' ὃ καὶ χαρακτηριστέος οὗτος ὡς ἐπιεικέστερος. γ) Κατὰ τὸν καταργηθέντα Π.Ν. τὰ πλημμελήματα τὰ διωκόμενα κατ' ἔγκλησιν παρεγράφοντο μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, τὰ δὲ αὐτεπαγγέλτως, μετὰ τριετίαν. Κατὰ τὸν νῦν ἰσχύοντα Π.Κ. ταῦτα παραγράφονται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μετὰ πέντε ἔτη. Εἰς πλείστας ὅθεν περιπτώσεις ἰδίᾳ διὰ πράξεις ἐκδικασθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1951 καὶ ἑπόμενα, ἐφαρμοστέος ὁ Π.Ν., ἔστω καὶ ἂν ἠπειλεῖτο παρ' αὐτοῦ βαρυτέρα ποινή. δ) Ὁ ἐξαναγκασμὸς εἰς ἀσέλγειαν (βιασμὸς ἄρρενος) κατὰ τὸν Π.Ν. ἐδιώκετο κατ' ἔγκλησιν (Π.Ν. 273 καὶ 280). Σήμερον ὅμως ἂν πρόκειται περὶ ἄρρενος διώκεται αὐτεπαγγέλτως (Π.Κ. 337). Ἐλλειπούσης ἐγκλήσεως ἐπιεικέστερος ὁ Π.Ν.

Καθ' ὅμοιον τρόπον, ἐγένετο δεκτόν, ὅτι κατὰ τὴν σύγκρισιν τῶν κυρίων ποινῶν ἡ χρηματικὴ ποινὴ δέον νὰ θεωρῆται ὡς δεινὸν ἠπιώτερον τῆς στερήσεως τῆς ἐλευθερίας (οὕτω καὶ Α.Π. 357/1952).

Δυνατὸν ὅμως ἐνίοτε ἐν συγκεκριμένῃ τινὶ περιπτώσει νόμος τις νὰ προβλέπῃ βαρυτέραν ποινὴν διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πρᾶξιν καὶ ὅμως νὰ ἐφαρμόζηται ὡς εὐμενέστερος, καθ' ὃ περιέχων καὶ ἄλλους ὅρους ἐπηρεάζοντας τὸ συγκεκριμένον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον. Οὕτω λ.χ. εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

α) Κατὰ τὸ ἄρθρον 285 ἀριθ. 2 Π.Ν. ἐπεβάλλετο ποινὴ τὸ πολὺ ἓξ μηνῶν, εἰς τὸν μοιχὸν σύζυγον. Ἀντιθέτως κατὰ τὸν νῦν ἰσχύοντα Π.Κ. ἐπιβάλλεται τοι-

αὐτὴ μέχρις ἑνὸς ἔτους. Καὶ ὅμως περιπτώσεως συντρεχούσης ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ τελευταῖος οὗτος, «ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως δὲν ὑφίστατο συμβίωσις τῶν συζύγων», ὡς τοῦτο ὁρίζεται ὑπὸ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρ. 357 Π.Κ., ὁπότε καὶ τὸ δικαστήριον «δύναται νὰ κρίνῃ τὴν πρᾶξιν ἀτιμώρητον».

β) Ἐπὶ παρανόμου κατακρατήσεως (ἄρθρ. 322 § 1 καὶ 2 Π.Ν.) ὁ δράστης ἐτιμωρεῖτο δι' εἱρκτῆς, τὸ ἔγκλημα ὅμως ἐδιώκετο κατ' ἔγκλισιν. Σήμερον ὑπὸ τὸν Π.Κ. τὸ ἔγκλημα ἐπισύρει ποινὴν φυλακίσεως, διώκεται ὅμως αὐτεπαγγέλτως. Θὰ ἦτο ὅθεν δυνατὸν ἐν συγκεκριμένῃ τινὶ περιπτώσει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ Π.Ν. ἔστω καὶ αὐστηρότερος, ἂν εἶχε παρέλθῃ τὸ πρὸς ὑποβολὴν ἐγκλίσεως χρονικὸν διάστημα.

Ἀλλ' ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐλλείπουν καὶ περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ εἷς ἐκ τῶν νόμων ἐμφανίζεται ὡς ἐν μέρει, ἐπιεικέστερος καὶ ἐν μέρει αὐστηρότερος, πρᾶγμα ὅπερ συμβαίνει κυρίως, ἐν ᾗ περιπτώσει, ὁ εἷς ἐλαττώνει τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ποινῆς καὶ αὐξάνει τὸ κατώτερον καὶ ἀντιστρόφως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἰσχύσῃ καὶ πάλιν, ὁ νόμος ὅστις ἐπιτρέπει τὴν ἐπιεικεστέραν ἐκτίμησιν τῆς συγκεκριμένης ὑποθέσεως, ἐφ' ὅσον ὅμως εἶναι αὐστηρότερος δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ. Τοῦτο ὑποστηρίζουν πλεῖστοι συγγραφεῖς, ὡς καὶ ὁ Α.Π. (120/53) ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δημιουργεῖται τρίτος νόμος οὗτινος καθ' ἃ ἀνωτέρω ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι ἀπηγορευμένη καὶ ἐκφεύγει τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστοῦ. Ἡ ἄποψις αὕτη ὅμως δὲν εὑρίσκει σύμφωνον τὸν καθηγητὴν κ. Χωραφᾶν, ὅστις ἐν προκειμένῳ δέχεται ὅτι δὲν δημιουργεῖται τρίτος νόμος, ἀλλ' ἐφαρμόζεται εἷς καὶ μόνον ἐκ τῶν πλειόνων τοιούτων, κατὰ τρόπον ὅμως ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἀναδρομικότητος μὲν τῶν αὐστηροτέρων διατάξεων, τῆς ἀναδρομικότητος δὲ τῶν ἐπιεικεστέρων τοιούτων.

Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῶν ἀνωτέρω ἔστω τὸ ἑξῆς παράδειγμα: Ἐπὶ ἐκουσίας ἀπαγωγῆς γενομένης ἐπὶ σκοπῷ γάμου, κατὰ τὸ ἄρθρον 332 § 2 Π.Ν. προεβλέπετο ποινὴ φυλακίσεως 6 μηνῶν ἕως 2 ἐτῶν. Ἀντιθέτως κατὰ τὸν νέον Π.Κ. (ἄρθρον 328) προβλέπεται τοιαύτη 10 ἡμερῶν ἕως 3 ἐτῶν. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω (Χωραφᾶς) περιπτώσεως συντρεχούσης θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ Π.Κ., ἀλλ' ἡ ἐπιβληθησομένη ποινὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερβῇ τὸ maximum, τῆς ὑπὸ τοῦ Π.Ν. προβλεπομένης τοιαύτης ἦτοι τὰ 2 ἔτη. Ὁ δικαστὴς ἑπομένως δέον νὰ κινηθῇ εἰς τὸ πλαίσιον τῶν 10 ἡμερῶν ἕως 2 ἐτῶν. (5)

Τὸ θέμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τοῦ περιέχοντος τὰς εὐμενεστέρας διὰ τὸν κατηγορούμενον διατάξεις, ἀπησχόλησε πολλάκις καὶ τὴν νομολογίαν ἡμῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναφέρομεν τὰς κάτωθι χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις:

α) Ἡ Α.Λ. κατελήφθη μοιχευομένη τὴν 2-10-50. Ἡ ὑπόθεσις δικάζεται τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1952. Ἐν τῷ μεταξὺ ἴσχυσαν τρεῖς νόμοι: 1) Ὁ Π.Ν. μέχρι τῆς 31-12-50. Κατ' αὐτὸν ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους 2) Ὁ Π.Κ. τεθεὶς εἰς ἰσχὺν τὴν 1-1-51. Κατ' αὐτὸν ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ 3) Ὁ Ν. 1623/51 καθ' ὃν «ἀποσβέννυται διὰ παραγραφῆς, ἡ ποινικὴ δίωξις τῶν πλημελημάτων, τῶν μέχρι τῆς 31-12-51 διαπραχθέντων, ἐφ' ὅσον κατ' αὐτῶν ἀπειλεῖται ποινὴ φυλακίσεως οὐχὶ ἀνωτέρα τοῦ ἔτους» ἐξαιρουμένων τινῶν ἐν οἷς δὲν διαλαμβάνεται καὶ ἡ μοιχεία. Τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι δέον ὅπως παύσῃ ὁριστικῶς ἡ ποιν. δίωξις τῆς κατηγορουμένης, καθ' ὃ ἀποσβεσθεῖσα διὰ παραγραφῆς, δυνάμει τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχύσαντος Ν. 1623 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξῆς σκέψεως. Ἐκ τῶν Π.Ν. καὶ Π.Κ. ἔδει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ τελευταῖος ὡς ἐπιεικέστερος: Συνεπῶς ἡ κατηγορουμένη ἔδει νὰ ὑποβληθῇ εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἑνὸς ἔτους. Ἐπελθόντος ὅμως μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως τοῦ Ν. 1623, ἡ ἐπὶ

(5) Ἴδε πλείονα εἰς Χωραφᾶ Ποιν. Δίκαιον 1952 σελ. 43 ἐπ.

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

9.—Ἔρευνα ἢ ἄλλως ἐρωτήσεις.
10.—Ἡ τεχνικὴ τῶν ἐρωτήσεων.
11.—Ἀσυνείδητα καὶ ἐσκεμμένα ψεύδη.

***

9. Ἔρευνα ἢ ἄλλως ἐρωτήσεις.

Τὸ δεύτερο μέρος τῆς ἀνακρίσεως εἶναι ἡ «ἔρευνα», ἢ ἀκόμα ἁπλούστερα αἱ «ἐρωτήσεις» ποὺ ἀπευθύνονται εἰς κάθε ἕνα, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ρίψῃ φῶς εἰς δεδομένην ὑπόθεσιν. Καὶ πάλιν, ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ ντέτεκτιβ εἶναι νὰ συλλάβῃ εἰς τὸν νοῦν του τὴν ἀνεπηρέαστον—ἀπὸ ὅ,τι δήποτε—ἀλληλουχίαν τῶν γεγονότων. Εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν ἔχει ὡς ὁδηγὸν πρὸς τοῦτο τοὺς «Δικαστικοὺς Κανόνας» (ἰδὲ εἰς τέλος τοῦ παρόντος). Κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἐρεύνης του εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι κάθε γεγονὸς καὶ μαρτυρία ποὺ ἐξασφαλίζει θὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐμπεριστατωμένην διασταύρωσιν καὶ λεπτομερῆ ἔλεγχον ὑπὸ πεπειραμένων δικαστῶν, κατηγόρων καὶ συνηγόρων. Μία πληροφορία, ποὺ λαμβάνει π.χ., δυνατὸν νὰ τοῦ προσδιορίσῃ σὲ κάποιο βαθμὸ ἕνα στοιχεῖο διὰ τὸν ἄνθρωπον ποὺ ἀναζητᾷ

μοιχεία ποινικὴ δίωξις ταύτης ἀπεσβέσθη κατὰ τὴν ρητὴν τοῦ νόμου διάταξιν (Πλημμελειοδικεῖον Πειραιῶς 2614/52).

β) Ὁ Α.Μ. μωαμεθανὸς τὸ Θρήσκευμα ἰσχυρισθείς, ὅτι εἶχεν ἀσπασθῇ τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὅτι εἶχε τελέσει τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος, κατώρθωσε κατὰ τὸ ἔτος 1941 νὰ πείσῃ τοὺς πάντας περὶ τούτου καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας γάμον μετὰ τῆς Λ.Ν., ἥτις τὸ 1948 ἀπήχθη παρ' ἀνταρτῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Α.Μ. κατηχηθεὶς καὶ βαπτισθεὶς πράγματι, ἐτέλεσε τὴν 27-5-50 νέον γάμον μετὰ τῆς Ο.Τ., καίτοι ἐγνώριζεν ὅτι ἡ πρώτη σύζυγός του Λ.Ν. ἔζη ἐν Οὐγγαρίᾳ εἶχε δὲ καὶ ἀλληλογραφίαν μετ' αὐτῆς. Ὁ εἰρημένος ἐμηνύθη ἐπὶ διγαμίᾳ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου Κώδικος. Ἐρευνητέον ἤδη τίς ὁ ἐφαρμοστέος ὡς ἐπιεικέστερος ἐκ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχυσάντων Π.Ν. καὶ Π.Κ. Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι εὐμενεστέρας διατάξεις περιέχει ὁ Π.Κ. ἀφ' οὗ οὗτος τὴν πρᾶξιν (διγαμίαν) χαρακτηρίζει ὡς πλημμέλημα, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Π.Ν. καθ' ὃν εἰς τὸν ἔνοχον τῆς διγαμίας ἐπιβάλεται εἱρκτή. Βαθυτέρα ὅμως ἔρευνα μᾶς ἄγει εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα. Διότι ἐνῷ κατὰ τὸν Π.Κ. τὸ ἔγκλημα τελεῖται καὶ παρὰ προσώπου οὗτινος ὁ γάμος εἶναι ἄκυρος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ ἀμετακλήτως, κατὰ τὸν Π.Ν. ἀπαραίτητον στοιχεῖον πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἐγκλήματος εἶναι τὸ νόμιμον τοῦ πρώτου γάμου, ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐλλείπει. Κατὰ συνέπειαν ἐφαρμοστέος ὁ Π.Ν. μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου Α.Μ. ἐπὶ διγαμίᾳ (Ἐφ. Κερκύρας Βουλ. 4/51).

(Συνεχίζεται).

ἢ τὸν κατηγορούμενον γενικῶς, ἀλλὰ σὲ καμμιὰ περίπτωση, θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἀπόδειξις εἰς τὸ δικαστήριον, ἂν δὲν «στερεωθῇ» ἐπαρκῶς. Δὲν δικαιοῦται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἢ ν' ἀπειλήσῃ βίαν οὔτε ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις «μέσων» ἀνευρέσεως τῆς ἀληθείας—ὡς οἱ διάφοροι ὁροὶ καὶ φάρμακα ἢ οἰνόπνευμα—ἐπὶ μάρτυρος ἢ ὑπόπτου προσώπου. Ἡ ἀνάκρισις, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων ποὺ αὐτοὶ καθορίζουν, εἶναι ἔργον δυσκολώτατον καὶ διὰ τοῦτο ὡς μέτρον ἱκανότητος καλοῦ ντέτεκτιβ λαμβάνεται ἡ ἱκανότης αὐτοῦ ὡς ἀνακριτοῦ. (1)

Ἡ ἔρευνα εἰς μίαν ἀνάκρισιν κινεῖται ἀπὸ τῆς ἀπ' εὐθείας «ἐρωτήσεως»—ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα—ὅλων τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς μίαν ὁδὸν ἢ συνοικίαν, ὥστε νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν ἀντελήφθησαν ἕνα καταζητούμενον ἄτομον ἢ ὄχι, μέχρι τῆς πολυπλόκου ἐρεύνης διὰ τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν περὶ τοῦ δράστου μίας μεγάλης ἀπάτης. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ντέτεκτιβ, ἁπλῶς, κτυπᾷ τὴν «πόρτα», δηλώνει τὴν ἀστυνομικήν του ἰδιότητα καὶ ἐρωτᾷ κατ' εὐθεῖαν «Μήπως εἴδατε κανένα ἀδύνατο κακκινομάλλη νὰ περιτριγυρίζῃ ἢ νὰ περνᾷ ἀπ' ἐδῶ μεταξὺ ἕξη καὶ δέκα ἡ ὥρα χθὲς τὸ βράδυ»; Οἱ ἐρωτώμενοι δὲν θὰ ἔχουν κανένα λόγον νὰ ποῦν ψέματα καὶ 90 ο/ο ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι μονολεκτικὴ «ναὶ» ἢ «ὄχι». Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ ντέτεκτιβ θὰ ἐπιστρατεύσῃ ὅλην τὴν πεῖραν καὶ τὴν τέχνη του διὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὰ περίπλοκα σημεῖα μιᾶς ὑποθέσεως, ὥστε νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ περιεχομένου καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐρωτήσεων. Θὰ προσπαθήσῃ νὰ παρασύρῃ τῶν ἐρωτώμενον «ἁπαλὰ» ἀπὸ τὴν ἁπλῆ διήγησιν τοῦ περιστατικοῦ, εἴτε ὡς ὁμολογίαν εἴτε ὡς παροχὴν πληροφοριῶν, ποὺ θὰ διευκολύνουν τὴν περαιτέρω ἔρευναν. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, μία ἀπ' εὐθείας ἐρώτησις ἔχει ὡς ἀπάντησιν ἕνα κατ' εὐθεῖαν ψέμμα. Ἐπιβάλλεται, κατὰ συνέπειαν ὁ ντέτεκτιβ νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸν διακριτικός, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὰς πληροφορίας ποὺ θέλει.

10. Ἡ τεχνικὴ τῶν ἐρωτήσεων.

Ἡ τέχνη τῆς ἐρεύνης (ἐρωτήσεων) συνίσταται ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν γνῶσιν περισσοτέρων λεπτομερειῶν τῆς ὑποθέσεως ἐκ τῶν προτέρων—ἐξ ἴχνῶν, π.χ. ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος—καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς ἐπιγνώσεως καὶ κατανοήσεως τῆς ψυχολογίας τοῦ ἐρωτωμένου. Ἡ σειρὰ τῶν ἐρωτήσεων ἐξαρτᾶται σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐξεταζομένου, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπιδράσεως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ντέτεκτιβ. Ἐκ τῶν τεσσάρων ντέτεκτιβ, ποὺ περιεγράφησαν ἀνωτέρω, ὁ πρῶτος ἦτο ἥρεμος κατὰ τὰς ἐξετάσεις μαρτύρων ἢ ὑπόπτων, ὁ δεύτερος ἦτο μᾶλλον ὠμὸς καὶ δύσπιστος καὶ ὅταν ἀκόμα ἦτο βέβαιος περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐξεταζόμενος ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Ὁ τρίτος ἦτο συμπαθητικὸς καὶ προσπαθοῦσε νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἐξεταζομένου. Ὁ τέταρτος, παρ' ὅ,τι ἦτο ἥρεμος τύπος, ἐπεδίωκε νὰ δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐγνώριζε τὴν ἀπάντησιν τῶν περισσοτέρων ἐρωτήσεων, ποὺ σκοπὸ εἶχαν τὴν ἀνακάλυψιν συμπληρωματικῶν στοιχείων.

Ἡ γενικῶς παραδεδεγμένη τεχνικὴ τῶν ἐρωτήσεων πρὸς μάρτυρα ἢ ὕποπτον εἰς μίαν δύσκολον ὑπόθεσιν ἐπιβάλλει, ὅπως αὗται περιστρέφωνται πέριξ τοῦ θέματος μᾶλλον παρὰ νὰ γίνωνται κατ' εὐθεῖαν. Ὁ ντέτεκτιβ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ δεικνύεται βιαστικός. Πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι καλὰ προπαρασκευασμένος ὥστε νὰ δύναται νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐξέτασιν ἐπὶ ὥρας, ἐὰν χρειασθῇ, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος. Ἡ παρομοίωσις μὲ τὸν ἀναμένοντα τὸ «ψάρι νὰ τσιμπήσῃ» εἶναι βεβαίως τετριμμένη, πλὴν ὅμως στὴν περίπτωσι τοῦ ντέτεκτιβ καταπληκτικῶς ἐφαρμόζουσα. Πρέπει μὲ ὑπομονὴ νὰ περιμένῃ μέχρις ὅτου ἡ πετονιά του «κτυπήσῃ» κάτι

---

1. Ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνάκρισις (Investigation—ἔρευνα) νοεῖται τὸ σύνολον τῆς προσπαθείας διὰ τὴν συλλογὴν στοιχείων δι' ἕνα ἔγκλημα. Ὅθεν οἱ ὅροι ἀνακριτής, ἐρευνῶν, ἐρωτῶν εἶναι ἐνταῦθα ταυτόσημοι.

καὶ τότε νὰ καταβάλῃ προσοχὴ μήπως «βιαστῇ» ἢ μήπως «ἀργήσῃ» νὰ τὴν «τραβήξῃ» καὶ χάσῃ τὸ ψάρι του. Μερικὰ ἄτομα ἀρνοῦνται μὲ ἐπιμονὴ νὰ ὁμιλήσουν. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν δυσκολωτέραν περίπτωσιν ἀνακρίσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ καλλιτέρα μέθοδος εἶναι ἡ ἐπίδειξις ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ ντέτεκτιβ, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἄτομον τοῦ ἀνακρινομένου. Πρέπει νὰ τονίσῃ μὲ κάποια ἔμφασι τὸν χρόνον ποὺ σπαταλᾷ μ' αὐτὸν καὶ νὰ μεγαλοποιήσῃ τὴν σημασίαν καὶ τῶν πλέον ἀσημάντων δηλώσεών του καὶ δι' ἀπαλοῦ τρόπου νὰ τὸν «κάμῃ νὰ μιλήσῃ». Ἄλλη κατηγορία εἶναι οἱ ὁμιλητικοί. Μ' αὐτοὺς ὁ ντέτεκτιβ τὸ μόνο ποὺ ἔχει νὰ κάμῃ εἶναι νὰ «καθήσῃ πίσω τους» καὶ νὰ «μαζεύῃ» ὅ,τι τοῦ χρειάζεται ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς πολυλογίας των. Ὁ Τζὼν—Τζιὼρτζ Χάιη, ἕνας ἀπὸ τοὺς δολοφόνους τοῦ «λουτροῦ δι' ὀξέως» ἐπὶ παραδείγματι, ὅταν προσεκλήθη εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἀσφαλείας (C.I.D.) ὡμίλει περισσότερον τῶν 40 ὡρῶν, μὲ μικρὸ διάλειμμα γιὰ φαγητὸ καὶ σύντομη ἀνάπαυσι.

Ἀντιμετωπίζοντες τύπους «σκληροτραχήλων γκάγκστερ», ἐπιβάλλεται ἐνίοτε διὰ τὸν ἀνακρίνοντα νὰ φανῇ «σκληρὸς καὶ σπουδαῖος» εἰς τοὺς τρόπους. Τὸ «παλληκαράκι» εἶναι συνήθως δειλὸ εἰς τὸ βάθος καὶ ὑποχωρεῖ εὐκολώτερα ὅταν ἀντιμετωπίζεται «σκληρά». Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν εἶναι πάντοτε ἀλήθεια καὶ δὲν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ δικαιολογίαν ἀποδοχῆς μεθόδων τρίτου βαθμοῦ, ὅπως εἰς μερικὰς Ἀμερικανικὰς Πολιτείας. Ἕνα ἐξαιρετικὸν παράδειγμα τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν Βρεταννικῶν μεθόδων, εἶναι ἡ περίπτωσις τραυματισμοῦ ποὺ συνέβη εἰς τὰς ἀποβάθρας τοῦ Λονδίνου τὸ 1945. Ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἔνοχοι καὶ μάρτυρες, ἦσαν Ἀμερικανοὶ ναῦται ἑνὸς πλοίου Λίμπερτυ. Ὁ Ἀστυνόμος τῆς Σκώτλαντ—Γυὰρδ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ ὑπόθεσις, εἶχε ἐλάχιστον χρόνον εἰς τὴν διάθεσίν του, διότι τὸ πλοῖον ἔπρεπε νὰ ἀποπλεύσῃ μετὰ δύο ἡμέρας καὶ δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα νὰ καθυστερήσῃ ὅλο τὸ πλήρωμα. Μιὰ «γρήγορη ματιὰ» στὴν ὑπόθεση περιώρισε τὴν ἔρευνα εἰς δύο ἀπὸ τοὺς ναύτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν χαρακτηριστικοὶ τύποι τῶν «σκληροτραχήλων τοῦ λιμανιοῦ» τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ Ἀστυνόμος ἐξήτασε τὸν καθένα χωριστά, παρουσιαζόμενος σ' αὐτοὺς μὲ ὑπέρμετρο συναισθηματισμό. Τοὺς ἐρώτησε γιὰ τοὺς γονεῖς τους καὶ τὶ θὰ ἐσκέπτοντο ἂν ἐπληροφοροῦντο ὅτι αὐτοὶ ἦσαν στὰ χέρια τῆς Σκώτλαντ-Γυάρδ. Τοὺς ἐνεθάρυνε νὰ ὁμιλήσουν γιὰ τὴ ζωὴ στὴν Πατρίδα τους καὶ εἰδικώτερα στὴ Ν. Ὑόρκη νὰ τοῦ δείξουν φωτογραφίες τῶν «κοριτσιῶν» τους καὶ ἔτσι τοὺς ἔφερε εἰς μίαν κατάστασιν παθητικοῦ συναισθηματισμοῦ καὶ νοσταλγίας, ὥστε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς νὰ «σπάσῃ» καὶ ν' ἀρχίσῃ τὰ κλάμματα. Καὶ οἱ δύο παρεδέχθησαν τὴν ἐνοχήν τους καὶ ἀπεστάλησαν στὸ ἀκροατήριον καὶ ἀκολούθως στὴ φυλακή.

11. Ἀσυνείδητα καὶ ἐσκεμμένα ψεύδη.

Ἡ τέχνη διὰ τῆς ὁποίας προκαλοῦνται καταθέσεις καὶ ἀποσπῶνται ὁμολογίαι, εἶναι μία μικρὰ μόνον πλευρὰ τῆς ἀνακρίσεως. Ἐπὶ πλέον εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀνευρεθῇ ἡ ἀλήθεια ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ποὺ λέγονται εἰς μίαν ἀνάκρισιν, διὰ τῆς καταλλήλου ἀπομονώσεώς της ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἐνσυνείδητα ἢ ἀσυνείδητα ψεύδη. Εἶναι εὐρέως γνωστόν, ὅτι ἐὰν δέκα ἄτομα παρακολούθησαν τὸ αὐτὸ περιστατικό, τὸ καθένα, θὰ τὸ ἀποδώσῃ κατὰ διάφορον τρόπον. Τοῦτο ἔχει κατ' ἐξοχὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ συμβάντων, τὰ ὁποῖα διεδραματίσθησαν μὲ ταχύτητα ἢ περιελάμβανον βιαιότητα, π.χ. δυστυχήματα ἢ συμπλοκαί. Οἱ παρακολουθοῦντες τέτοια συμβάντα «ἐρεθίζονται» ἀπὸ ὅ,τι βλέπουν καὶ ἡ κρίσις των δὲν εἶναι ἤρεμος, διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τὰς λεπτομερείας τοῦ συμβάντος.

Ὁ ἀνακρίνων πρέπει νὰ κάμῃ τὸν ἐξεταζόμενον νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἀκούσῃ νὰ διαχωρίσῃ τὰ ἀληθῆ. Θὰ πρέπει νὰ βεβαιωθῇ κατ' ἀρχήν, περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐξεταζόμενος ἦτο κατὰ τὴν ὥραν τοῦ συμβάντος εἰς τοιαύτη ὥστε ἠδύνατο νὰ βλέπῃ, ν' ἀκούῃ καὶ ν' ἀντιληφθῇ γενικῶς ὅ,τι καταθέτει

Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ περιγραφὴ εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας μίας συμπλοκῆς ἀπὸ ἕνα ἄτομο ποὺ ἴστατο πίσω ἀπὸ μίαν κολώνα εἶναι ἀδύνατος, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρακολούθησε ὅλες τὶς φάσεις, ἀλλὰ μέρος αὐτῆς. Ἐπὶ πλέον ἕνας μάρτυρας περιγράφοντας τὸν αὐτουργὸ μίας ληστείας, λέγει ὅτι φοροῦσε σακκάκι σπὸρτ καὶ ὅτι ἦτο ἀδύνατος, ἐνῶ ἕνας ἄλλος λέγει ὅτι ἦτο κοντὸς καὶ ὅτι φοροῦσε σακκάκι ριγέ. Τὸ μοναδικὸν μέσον ποὺ διαθέτει ὁ ἀνακρίνων διὰ νὰ καθορίσῃ τὸ πραγματικῶς συμβὰν εἶναι ἡ λογική. Δὲν ὑπάρχει κανὼν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου νὰ κρίνῃ τὰ λεγόμενα καὶ νὰ διαχωρίσῃ τὰ ἀκριβῆ.

Ὡρισμένα ἄτομα ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ «μεταφέρουν» καλλίτερον τὰ γεγονότα ἀπ' ὅ,τι ἄλλα. Τὰ παιδιὰ γενικῶς εἶναι οἱ καλλίτεροι μάρτυρες. Αὐτὰ εἶναι ἀπηλλαγμένα ἀπὸ τῆς προκαταλήψεις τῶν ἡλικιωμένων καὶ συνήθως περιγράφουν ἀκριβῶς ὅ,τι εἶδαν. Διὰ τὴν ἐξέτασιν ἡλικιωμένου ἢ ἐφήβου μάρτυρος, ὁ ἀνακρίνων πρέπει νὰ σχηματίσῃ σαφῆ γνώμην περὶ τοῦ χαρακτῆρος του καὶ μὲ αὐτὴν ὡς κριτήριον νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς μαρτυρίας του.

Ἐσκεμμένα ψεύδη, κατατιθέμενα εἰς μίαν ἀνάκρισιν, παρουσιάζουν διάφορον πρόβλημα ποὺ δύναται εὐκολώτερα ν' ἀντιμετωπισθῇ. Ὕποπτα πρόσωπα, ὅταν προσπαθοῦν μ' ἕνα ψέμμα νὰ καλύψουν ἕνα ἔγκλημα, ψεύδονται σὲ μερικὰ ἢ καὶ σ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς καταθέσεώς των. Τὰ ψέμματα αὐτὰ σπανίως ἀντέχουν εἰς τὴν λογικήν. Ὁ ἀνακρίνων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔχει ἄλλα στοιχεῖα νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὰ κατατιθέμενα ὑπὸ τοῦ ὑπόπτου, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐλλείπουν κι' αὐτά, δύναται δι' ἐμμέσων ἐρωτήσεων ἐπὶ δευτερευούσης σημασίας λεπτομερειῶν καὶ διὰ τῆς ἀναδρομῆς εἰς ἄλλα προηγούμενα ἀμφίβολα σημεῖα τῆς ὑποθέσεως, νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς περισσοτέρους ἐγκληματίας καὶ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὰ ἀληθῆ ἀπὸ ὅσα αὐτοὶ κατέθεσαν. Τὰ κοινότατα ψέμματα λέγονται ἀπὸ γυναῖκες εἰς ἀνάκρισιν ἐπὶ ἐγκλημάτων κατὰ τῶν ἠθῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, δυνατὸν δι' ἰατρικῆς ἐξετάσεως, νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε προκαλοῦν σοβαρᾶς ἀνωμαλίας εἰς τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων. Πρὶν ἀπὸ ὀλίγα ἔτη, ὑπεβλήθησαν ἀρκεταὶ μηνύσεις κατ' ἀγνώστου ἀπὸ γυναῖκες μίας πόλεως τῆς Βορείου Ἀγγλίας, δι' ἐπίθεσιν ἐναντίον τους ἀπὸ ἕνα ἄνδρα ὁ ὁποῖος ἔσχιζε τὰ μανίκια τῶν φορεμάτων ἢ καὶ τὰ γυμνὰ μέρη τοῦ βραχίονός των, μὲ ἕνα ξυράφι. Ἐκ τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν προεκλήθη μία κατάστασις τρομοκρατίας. Ἡ τοπικὴ Ἀστυνομία διέθεσε μεγάλη δύναμιν διὰ περιπολίας εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἡμέρα καὶ νύκτα, πλὴν ὅμως αἱ προσπάθειαί της ἀπέβησαν ἄκαρποι. Αἱ μηνύσεις διὰ τὰς ἐπιθέσεις συνεχίζοντο καὶ ἡ Ἀστυνομία ἦτο εἰς κατάστασιν συναγερμοῦ. Κατόπιν αὐτῶν ἀπεφασίσθη ἡ πρόσκλησις τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ, ἡ ὁποία καὶ ἀπέστειλε ἕνα Ὑπαστυνόμο διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ «ἐγκλήματα» αὐτά. Τὸ πρῶτο βῆμα τοῦ Ὑπαστυνόμου ἦτο νὰ δῇ μία ἀπὸ τὰς παθούσας καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὸν τραυματισμένο βραχίονά της. Ἀφοῦ συνήντησε ἀρκετὰς ἀρνήσεις ἀπὸ τὰ ντροπαλὰ θύματα, μία γυναίκα ἐπείσθη νὰ σηκώσῃ τὸ μανίκι της καὶ νὰ δείξῃ τὴν οὐλὴ τοῦ τραύματος. Καὶ ἡ παράξενη λεπτομέρεια ποὺ δὲν εἶχαν μέχρι τότε προσέξῃ, ὅτι δηλαδὴ ἡ οὐλὴ ἔδειχνε τὸ τραῦμα νὰ κατευθύνεται ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω τοῦ ἀγκῶνος. Ὁ Ὑπαστυνόμος ἐτόνισε ὅτι ὁ καταζητούμενος «ξυραφιστὴς» θὰ ἔπρεπε νὰ «σχίζῃ» κατὰ τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση καὶ ὄχι ὅπως ἔδειχνε ἡ οὐλὴ τοῦ τραύματος ποὺ ἐξήτασε. Μὲ βάση τ' ἀνωτέρω, ἐστήριξε κατηγορία ἐναντίον τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἐπὶ «αὐτοτραυματισμῷ». Στὴν ἀρχὴ ἠρνεῖτο μὲ ἐπιμονὴ τὴν ἀποδοθεῖσαν κατηγορίαν, ἀλλὰ κατόπιν παρεδέχθη τὴν ἐνοχήν της. Ἀκολούθως ἐξήτασε καὶ τ' ἄλλα θύματα εἰς τὴν πόλιν καὶ κατεδείχθη ὅτι ἅπαντα εἶχον αὐτοτραυματισθῇ. Ἐξήγησις τῆς ἐκπληκτικῆς αὐτῆς πράξεως τοῦ αὐτοτραυματισμοῦ, ἦτο ἡ ἐπιθυμία τῆς δημοσιότητος ἡ ὁποία θὰ ἀκολουθοῦσε μετὰ τὴν καταγγελίαν τους. Τὸ πρῶτο «θῦμα» εἶδε τὴ φωτογραφία μιᾶς γυναικὸς καὶ μερικὰ σχόλια εἰς τὴν τοπικὴ ἐφημερίδα μίας ἄλλης γειτονικῆς πόλεως, σὲ μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν ἰδικήν της καὶ ζήλεψε

τὴ δημοσιότητα καὶ γι' αὐτὸ ἐδημιούργησε τὴν φανταστικὴ ἱστορία τοῦ «ξυραφιστοῦ». Ἡ φαντασία εἰς μεγάλον βαθμόν, ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία δημοσιότητος, καί, δυνατόν, μία δόσις μαζοχισμοῦ, ἦσαν τὰ αἴτια ποὺ ὤθησαν τὰ ἄλλα «θύματα» ν' ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ συνεργασία μεταξύ τους.

Εἶναι σύνηθες τὸ φαινόμενον τῆς ψευδοῦς αὐτοκατηγορίας, εἰς κάθε περίπτωσιν σοβαροῦ φόνου ποὺ καταλαμβάνει τὴν πρώτη σελίδα τῶν ἐφημερίδων. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις ἡ ψευδὴς αὐτοκατηγορία εἶναι αὐταπόδεικτος, ἀλλ' εἰς ἄλλας ἔχουν τοιαύτην ἀληθοφάνειαν ὥστε στοιχίζουν πολλοὺς κόπους καὶ ἀρκετὸν χρόνον διὰ νὰ καταδειχθοῦν ὡς ψευδεῖς. Εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν ἐξεταζομένων, ὅπως ὁ ἀνακρίνων μὴ ἀπευθύνῃ «καθοδηγητικὰς ἀπαντήσεις». Διὰ τοὺς ἐκ συστήματος παρουσιαζομένους ἵνα καταθέσουν ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας—καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ τοιοῦτοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες—εἶναι εὔκολον νὰ κατατοπιστοῦν ἀπὸ τὴν ἄτεχνη ἐρώτησιν ποὺ ἔχει ὡρισμένην ἀπάντησιν.

Ὅταν, κατὰ τὸ παρελθόν, συνέβη μία μεγάλη ληστεία τραπέζης μὲ φόνο ἑνὸς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων της, διὰ τὴν ὁποίαν ἔγιναν πάμπολλες δημοσιεύσεις στὶς πρῶτες σελίδες τῶν ἐφημερίδων ὅλης τῆς Χώρας καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀστυνομία δὲν εἶχε παρὰ ἐλάχιστα στοιχεῖα, ἕνας νεαρὸς παρουσιάσθη εἰς τὴν Ἀστυνομία μιᾶς ἄλλης πόλεως, κοντὰ σ' αὐτὴ ποὺ ἦτο ἡ ληστευθεῖσα τράπεζα καὶ ὡμολόγησε ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ δολοφόνος. Ὁ ἀρχιφύλαξ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ, ἐγνώριζε ὡρισμένας λεπτομερείας περὶ τοῦ φόνου ἀπὸ συζητήσεις μὲ τοὺς συναδέλφους του, ποὺ ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἔνοιωσε τὴν «ταραχὴ» ἐκ τῆς ὑποθέσεως καὶ «λαχτάρισε» νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ «κατόρθωμα», καὶ παρ' ὅλον ὅ,τι ἐνεθυμήθη τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολήν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκλάβῃ ὡς ἀξιόλογον τὴν ἱστορίαν τοῦ νεαροῦ, ὅπως εἰς τὴν ἐπιφάνεια παρουσιάζετο, ἤρχισε νὰ τὸν ἐξετάζῃ.

Ὁ ἀρχιφύλαξ τὸν ἠρώτησε ποῦ ἦτο στὴ μία ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας τοῦ φόνου. Ὁ νεαρὸς σκόνταψε. Μετὰ ἀπ' αὐτὸ προχώρησε ὄχι ψύχραιμα. «Ποῖος ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου; Ποῦ εὑρίσκεται κρυμμένο τώρα; «Πιάστηκε» ἀπὸ τὶς ἐρωτήσεις καὶ ἐσκάρωσε μία ἀληθοφανεστάτη ἱστορία, ποὺ συμφωνοῦσε μὲ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχιφύλαξ ἀνοήτως μὲ τὰς ἐρωτήσεις του ἐξέθεσε. Ὁ ἀρχιφύλαξ, πεπεισμένος ὅτι εἶχε συλλάβει τὸν πραγματικὸν δράστην, ἔστειλε ἐπεῖγον σῆμα πρὸς τὸν ντέτεκτιβ ποὺ εἶχε τὴν ὑπόθεσιν. Ἀλλὰ μέχρι τῆς ἀφίξεώς του, ὁ νεαρὸς εἶχε μάθη εἰς τὴν ἐντέλεια κάθε λεπτομέρεια ποὺ ἐγνώριζε ὁ ἀρχιφύλαξ. Ἔτσι κατάφερε νὰ διηγηθῇ τὰ γεγονότα ὅπως θὰ ἐδιηγεῖτο ἕνας αὐτόπτης μάρτυς.

Ὁ ντέτεκτιβ ἀφοῦ ἤκουσε τὰ ὅσα τοῦ εἶπε ὁ «δράστης», δὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος, ἀλλὰ συνέχισε διὰ παραπλανητικῶν ἐρωτήσεων. «Τί ἀπέγινε τὸ χρυσὸ δακτυλίδι ποὺ φοροῦσε τὸ θῦμα;», ἡ ἀπάντηση ἦτο «ἐγὼ τὸ πῆρα». «Σὲ ποιὸ χέρι τὸ φοροῦσε»; Ὁ νεαρὸς δὲν ἦτο βέβαιος, «εἰς τὸ δεξὶ δὲν ἦτο; Ναί, μπορεῖ, τὸ πῆρα τόσο γρήγορα, ποὺ δὲν θυμᾶμαι. «Τὸ δακτυλίδι εἶχε μονόγραμμα, μήπως θυμᾶσαι τί μονόγραμμα ἦτο;» συνέχισε ὁ ντέτεκτιβ. «Δὲν κύτταξα καλά», εἶπε, «ἀλλ' ἂν δὲν ἀπατῶμαι ἦταν «Α» καὶ «Ζ».

Εἰς τὴν πραγματικότητα, τὸ θῦμα φοροῦσε ἕνα δακτυλίδι, ὄχι μὲ μονόγραμμα ἀλλὰ μὲ πετράδι καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε κἂν κλαπῇ. Τί συνέβη μὲ τὸν «δράστην» εἶναι εὐνόητον. Καταπιάστηκε καὶ πάλι ἀπὸ τὰ διδόμενα ὡς γεγονότα διὰ τῶν ἐρωτήσεων καὶ συνεπλήρωσε τὴν ἱστορία του, ἡ ὁποία βεβαίως ἀπεδείχθη ψευδής, ἀλλὰ ἔγινε αἰτία νὰ ἀσχοληθῇ ὁ ντέτεκτιβ καὶ νὰ κοπιάσῃ χωρὶς κανένα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα διὰ τὴν ὑπόθεσι, διότι ὁ ἀρχιφύλαξ δὲν ἐμελέτησε τὶς πρῶτες ἐρωτήσεις ποὺ ἔκανε.

(Συνεχίζεται)

Τὸ πουλὶ κι' ἡ παγίδα

Πετοῦσε ξέγνοιαστο σὰν τ' ἄλλα στὰ αἰθέρια
ἕνα πουλάκι ὅλο χάρι, χαρωπό,
μὰ κάποι' ἀνθρώπινα, καταραμένα χέρια
ἀλλάξαν τῆς ζωῆς του τὸ σκοπό.

★

'Απ' τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἥλιου ὡς τὴ δύση
κελάηδημα ἐσκόρπαγε στὴ φύση.
Δὲν εἶχε κάνει στοὺς ἀνθρώπους μιὰ ζημιὰ
τροφὴ δὲν ζήταγε νὰ βρῇ ἄλλη καμμιά,
δυὸ σπόροι τοῦ ἀρκούσανε τὴ μέρα
ὅταν τοὺς εὕρισκε πετῶντας δῶθε-πέρα.
Μέσ' τὸ βασίλειο ποὺ ἔχουν τὰ πτηνὰ
καμμιὰ ξεχωριστὴ δὲν εἶχε θέση,
χρόνια ἐζοῦσε τώρα ταπεινὰ
δὲν εἶχε ἄνθρωπο ποτὲ στενοχωρέσει.

★

Πετοῦσε ξέγνοιαστο σὰν τ' ἄλλα στὸν ἀέρα,
πετοῦσε ὁλόγυρα ὁλόκληρη τὴ μέρα,
μὲ χάρι τραγουδοῦσε, μά... τὸ εἶδα
τὸ δύστυχο σὰν τὄπιασ' ἡ παγίδα.

★

Καὶ κλαίει τώρα πιὰ στὴ συμφορά του
τὴ λευτεριὰ σὰν τοῦ στερῆσαν, τὴ χαρά του,
μοιρολογάει τώρα μόνο του, δὲν κελαϊδάει,
δεμένο στὴ παγίδα...δὲν πετάει.
'Ανοιγοκλείνει τὰ φτερά του στὸν ἀέρα,
θέλει νὰ φύγῃ, νὰ πετάξῃ. Δὲν μπορεῖ,
θέλει νὰ πάῃ τὸ κακόμοιρο πιὸ πέρα,
μὰ...τὸ κορμί του δὲν πετᾷ, δὲν προχωρεῖ.

★

Τοῦ πλήγιασε τὰ πόδια ἡ παγίδα
τὸ ἔκανε φρικτὰ γιὰ νὰ πονῇ.
Νὰ προσπαθάῃ γιὰ νὰ φύγῃ, ναὶ τὸ εἶδα,
μὰ τῆς παγίδας ἡ λαβὴ τὸ τυραννεῖ.

★

Μποροῦνε κάποια χέρια νὰ τοῦ δώσουν
γιὰ νὰ πετάξῃ πάλι τὰ φτερά,
μὲ τ' ἄλλα τὰ πουλιὰ νὰ τὸ ἑνώσουν,
νὰ τοῦ χαρίσουνε τὴ πρώτη του χαρά.
Μὲ τὴν παληὰ-δὲν θὰ πετάῃ ὅμως χάρι,
δὲν θὰ μπορῇ νὰ στηριχθῇ σ' ἕνα κλωνάρι,
τοῦ τσάκισε τὰ πόδια ἡ παγίδα,
μαύρη τὸ συνεπῆρε καταιγίδα.

★

'Αδιάκοπα τὸ ἄμοιρο πετῶντας
καὶ σ' ἕνα δέντρο νὰ καθίσῃ μὴ μπορῶντας,
θὰ κουρασθῇ κάποια ἡμέρα καὶ θὰ πέσῃ
στὴ χώρα τῶν νεκρῶν θαὔρῃ μιὰ θέση.

Κ. Νιάσκος, δοκ. Ὑπαστυνόμος

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΧΑΟΥΠΤΜΑΝ ΗΤΑΝ ΑΦΘΟΝΑ ΚΑΙ ΠΕΙΣΤΙΚΑ ΚΙ' ΟΜΩΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΚΟΜΗ ΔΙΕΡΩΤΑΤΑΙ:

ΕΛΥΘΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ;

Μετάφρασις τοῦ καθηγητοῦ κ. **Γ. ΚΕΡΠΙΝΗ**, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Readers Digest»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Συνεπέραναν ἀκόμη ὅτι ὁ θόρυβος ποὺ εἶχε ἀκούσει ὁ Λίντμπεργκ, «σὰν λεπτὲς σανίδες κιβωτίου πορτοκαλιῶν» ἦταν ὁ θόρυβος τῆς σκάλας ποὺ ἔσπασε καὶ ποὺ σκότωσε τὸ παιδί του.

Ἡ σκάλα εἶχε κατασκευασθῆ ἀπὸ ἄτομο εἰδικευμένο στὴ χρῆσι ἐργαλείων μαραγκοῦ. Δίπλα στὴ σκάλα βρέθηκε ἕνα σκαρπέλλο μάρκας Στάνλεϋ, τριῶν τετάρτων τῆς ἴντσας. Ἀπὸ τὰ σημάδια τοῦ σκαρπέλου στὸν τοῖχο, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἐργαλεῖο αὐτὸ εἶχε χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς σκάλας.

Ὁ Ἀρθοῦρος Κόχλερ, τοῦ Ἐργαστηρίου Δασικῶν προϊόντων, βρῆκε τὰ ἴχνη μιᾶς ἐκ τῶν ὀρθίων δοκῶν τῆς σκάλας σ'ἕνα ξυλουργικὸ ἐργοστάσιο τῆς Ν. Καρολίνας καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ξυλουργικὴ Ἑταιρεία Ἐθνικῆς Ξυλείας στὸ Μπρόνξ.

Ὁ Μίλαρντ Γουάϊτιντ, ἕνας κτηματίας ποὺ ζοῦσε δίπλα στὸ κτῆμα τοῦ Λίντμπεργκ, εἶπε ὅτι εἶχε ἰδῆ ἕναν ἄνδρα μὲ κυρτὸ καπέλλο καὶ μυτερὸ πρόσωπο νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ δάσος, ἀπὸ τὴν κατεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Λίντμπεργκ δύο ἑβδομάδες πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς.

Ὁ Ἄμαντος Χότσμαθ, ποὺ κατοικοῦσε κοντὰ στὴν εἴσοδο τῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ τοῦ Λίντμπεργκ, εἶπε ὅτι τὸ μεσημέρι τῆς πρώτης (1ης) Μαρτίου εἶχε ἰδῆ ἕναν ἄνδρα μὲ μυτερὸ πρόσωπο νὰ ὁδηγῇ ἕνα Σεντὰν καὶ νὰ στρίβῃ μέσα στὴν «ὁδὸ Λίντμπεργκ». Ὁδηγοῦσε μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι, ἐνῷ μὲ τὸ δεξί του χέρι κρατοῦσε μιὰ ἀνεμόσκαλα, ποὺ ὑπῆρχε στὸ πίσω μέρος τοῦ καθίσματος.

Ἕνας μαθητὴς 18 ἐτῶν, ἐνῷ ἔπαιρνε κάτι ἐπιστολὲς ἀπὸ ἕνα ἀγροτικὸ γραμματοκιβώτιο, περίπου ἕνα μίλλι ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ ὁδὸ τοῦ Λίντμπεργκ, εἶπε ὅτι μεταξὺ 5.30' καὶ 6 τὸ ἀπόγευμα τῆς 1ης Μαρτίου εἶχε ἰδῆ ἕνα σκοῦρο-μαῦρο αὐτοκίνητο νὰ κατεβαίνῃ τὸ στενὸ δρόμο. Μέσα ὑπῆρχαν ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ ἀνεμόσκαλα. Ἡ Ἀστυνομία μὲ τὸ μαθητὴ ἐρεύνησαν ὅλα τὰ γκαράζ ἐπὶ μίλλια τριγύρω. Σ' ἕνα γκαράζ ὁ μαθητὴς ἔδειξε ἕνα Ντόντζ Σεντάν, μοντέλλο 1930, βαθὺ μπλὲ καὶ εἶπε ὅτι ἦταν σχεδὸν ἴδιο μὲ κεῖνο ποὺ εἶχε ἰδῆ.

Ἀπὸ τὶς λέξεις «σπίντι» ἀντὶ σπίτι καὶ «γκαλὸς» ἀντὶ «καλὸς» ποὺ ὑπῆρχαν στὰ σημειώματα γιὰ τὰ λύτρα, ἦταν μᾶλλον βέβαιο ὅτι ὁ ἀπαγωγεὺς εἶχε μορφωθῆ στὴ Γερμανία. Παρ' ὅλες ὅμως αὐτὲς τὶς ἐνδείξεις ἡ Ἀστυνομία δὲν μποροῦσε παρὰ μόνον νὰ βασιστῇ στὰ τραπεζογραμμάτια, ποὺ θὰ τὴν ὡδηγοῦσαν στὴν ἀνακάλυψί του.

Ἡ Ἀστυνομία ἐξετύπωσε 200.000 καταλόγους μὲ τοὺς αὐξοντας ἀριθμοὺς τῶν χαρτονομισμάτων καὶ τοὺς διένειμε σὲ ὅλες τὶς τράπεζες, σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἐὰν ἕνας ὑπάλληλος τραπέζης παρακολουθήσεως χαρτονομίσματος ἀνεκάλυπτε κανένα τραπεζογραμμάτιο, ποὺ εἶχε πληρωθῆ ὡς λύτρα, εἶχε ἐντολὴ νὰ τὸ παραδώσῃ ἀμέσως στὸν Ταμία του ὁ ὁποῖος θὰ ἐκαλοῦσε τὴν Ἀστυνομία γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν ποιὸς τὸ εἶχε θέσει στὴν κυκλοφορία.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς μεθόδου αὐτῆς εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Κατὰ τὰ εἴκοσι χρόνια ποὺ πέρασαν, ἀφ' ὅτου τὰ χρήματα παρεδόθησαν σὲ κεῖνο τὸ ἄτομο, μέσα στὸ κοι-

μητήριο, χαρτονομίσματα ἀξίας 30.315 δολ. οὐδέποτε ἀνευρέθησαν, καὶ εἴτε πέρασαν στὴν κυκλοφορίαν ἀπαρατήρητα, εἴτε κατεστράφησαν στὸ δημόσιο θησαυροφυλάκιο ὡς ἐφθαρμένα.

'Η οἰκονομικὴ κρίσις ποὺ ἔπληξε τὸ 1930 τὶς 'Ην. Πολιτεῖες, κατέστησε τὸν κλοιὸ τῆς 'Αστυνομίας ἀποτελεσματικώτατο. 'Η μεγάλη ζήτησις χρυσοῦ ἀνάγκασε τὸν Πρόεδρο Ροῦσβελτ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν κυκλοφορία χρυσῶν νομισμάτων. 'Η ἡμερομηνία λήξεως ἀνταλλαγῆς χρυσῶν νομισμάτων μὲ τὰ σημερινὰ τραπεζογραμμάτια ἔληγε ὁριστικὰ τὴν 1η Μαΐου 1933. Μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτή, ὁ ἀπαγωγεὺς θὰ ἔμενε φορτωμένος μὲ χρήματα, ποὺ θὰ ἐγίνοντο δυσεύρετα καὶ συνεπῶς πιὸ ἐμφανῆ μὲ κάθε ἡμέρα ποὺ περνοῦσε.

Στὶς 15 Σεπτεμβρίου 1935 ἕνας ἄνδρας σταμάτησε σ' ἕνα βενζινάδικο στὴ διασταύρωσι τῆς Λεωφόρου Λέξινγκτον καὶ τῆς 127ης ὁδοῦ εἰς τὸ Μανχάταν.

'Εζήτησε 5 γαλόνια βενζίνης. 'Ενῷ ὁ Γώλτερ Λαΐλ, διευθυντὴς τοῦ καταστήματος ἔβαζε τὴ βενζίνη, ὁ ὑπάλληλός του Τζὼν Τζόσεφ Λαΐονς, ἐκαθάριζε τὸ ἐμπρόσθιο τζάμι τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κύτταξε ἂν τὸ νερὸ στὸ ψυγεῖο ἦταν ἀρκετό. 'Ο ἄνδρας μέσα στὸ αὐτοκίνητο, τοῦ ἔδωσε ἕνα χρυσὸ τυπωμένο χαρτονόμισμα τῶν 10 δολλαρίων.

'Εσκεπτόμουνα, ἔλεγε ἀργότερα ὁ Λαΐλ, ἐκεῖνες τὶς κρύπτες μὲ τὰ χρυσᾶ νομίσματα, μὲ τὶς ὁποῖες ἦσαν γεμάτες οἱ ἐφημερίδες. Κι' ἔτσι λοιπὸν ἔγραψα τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου. «Καὶ γιὰ τὴ μικρὴ αὐτὴ πρᾶξι οἱ δυὸ ἄνδρες στὸ βενζινάδικο ἐμοιράστηκαν στὸ τέλος τὴν ἀμοιβὴ τῶν 25.000 δολ.»

Μὲ τὴ σειρά του τὸ χρυσὸ τυπωμένο χαρτονόμισμα ἔφτασε σὲ μιὰ γειτονικὴ τράπεζα. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἦταν χρυσόχρωμο ἔβαλε σὲ ὑποψίες τὸν ὑπάλληλο παρακολουθήσεως καὶ τὸ ἤλεγξε μὲ τὸν κατάλογο τῶν λύτρων. "Ηταν ἕνα ἀπὸ τὰ τραπεζογραμμάτια Λίντμπεργκ. 'Η 'Αστυνομία εἰδοποιήθηκε ἀμέσως. 'Ο ἀριθμὸς ἀδείας τοῦ αὐτοκινήτου, ποὺ ὁ Λάϊλ εἶχε γράψει ἐπάνω στὸ χαρτονόμισμα, ἦταν 4Γ1341, ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶχε ἐκδοθῆ ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς Ρίτδαρντ Χάουπτμαν, κατοίκου ἐπὶ τῆς 222ας 'Ανατολικῆς ὁδοῦ, εἰς τὸ Μπρὸνξ καὶ ὁ ὁποῖος ἀνανέωνε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸ 1931.

'Ο Χάουπτμαν συνελήφθη τὸ ἑπόμενο πρωΐ. Στὸ γκαράζ, στὸ πίσω μέρος τοῦ ξύλινου σπιτιοῦ του, ἀστυνομικοὶ τοῦ "Εφ-Μπὶ-"Αϊ βρῆκαν ἕναν τετράγωνο τενεκέ, μεγέθους γαλονιοῦ βενζίνης ποὺ περιεῖχε περισσότερα ἀπὸ 13.000 δολλάρια σὲ χρυσοτυπωμένα τραπεζογραμμάτια. Τὸ γκαράζ ἐξυλώθηκε σανίδα-σανίδα, καὶ συνολικὰ βρέθηκαν 14.580 δολλάρια, ὅλα δὲ ἦσαν ἀπὸ τὰ χρήματα τῶν λύτρων.

'Ο συλληφθεὶς ἐξύγιζε 170 λίτρες. Εἶχε πρόσωπο πλατὺ ποὺ ἐστένευε ἔτσι ὥστε τὸ σαγῶνι πεταγόταν πρὸς τὰ ἔξω. "Ηταν μαραγκὸς ἐξ ἐπαγγέλματος. 'Ανάμεσα στὰ ἐργαλεῖα του, ὑπῆρχε μιὰ σειρὰ σκαρπέλων μάρκα Στάνλεϋ κυμαινόμενα σὲ πλάτος ἀπὸ μισὴ ἴντσα μέχρι μιάμιση, ἔλλειπε ὅμως τὸ σκαρπέλλο τῶν 3/4 τῆς ἴντσας. Στὴν Ξυλουργικὴ 'Εταιρεία 'Εθνικῆς Ξυλείας ἦταν γνωστὸς ὡς πελάτης του. Εἶχε γεννηθῆ καὶ εἶχε μορφωθῆ στὴ Γερμανία. Καὶ πρὶν ἀκόμη ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, ἦταν ἰδιοκτήτης ἑνὸς βαθὺ μπλὲ Ντόντζ Σεντάν, μοντέλλο 1930.

'Ο ἐμπειρογνώμων ξυλείας Κόγλερ, ἀπέδειξε ὅτι ἡ μία δοκὸς τῆς ἀνεμόσκαλας τοῦ ἀπαγωγέως εἶχε κατασκευασθῆ ἀπὸ ἕνα κομμάτι ξύλο ἀπὸ τὴ σοφίτα τοῦ Χάουπτμαν. 'Ο Κόντον τὸν ἀνεγνώρισε ὅτι ἦταν ὁ Τζών, στὸν ὁποῖον εἶχε πληρώσει τὰ λύτρα, καὶ ὁ Λίντμπεργκ ἀνεγνώρισε τὴ φωνή του ὅταν εἶχε φωνάξει: «"Ε! γιατρέ!» Τελικῶς ὑπῆρχαν καὶ τὰ χρήματα.

Τὴν ἑπομένη τῆς πληρωμῆς τῶν λύτρων, ὁ Χάουπτμαν εἶχε ἐγκαταλείψει τὴ δουλειά του καὶ ποτὲ δὲν εἶχε ἐργαστῆ πιά, οὔτε καὶ ἕνα ἡμερομίσθιο. Καὶ εἶχε μόνον ἀποταμιεύσει 303 δολ. καὶ 90 σέντς. Κατὰ τὰ ἐνδιάμεσα χρόνια ποὺ δὲν εἶχε δουλέψει οὔτε καὶ εἶχε φανερὸ εἰσόδημα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ 18 δολ. τὴν ἑβδομάδα καὶ τὰ

φιλοδωρήματα πού κέρδιζε ἡ γυναίκα του, ἡ ὁποία ἐργαζόταν ὡς σερβιτόρα γιὰ λίγες ὧρες τὴν ἡμέρα. Ὁ Χάουπτμαν ἔκανε ἐπενδύσεις 16.492 δολλαρίων στὸ χρηματιστήριο, 9.073 δολ. καταθέσεις σὲ τράπεζες, ἀγόρασε δὲ καὶ μιὰ ἀποθήκη ἀξίας 3.750 δολ. Μαζὶ μὲ τὰ χρήματα πού βρέθηκαν στὴν κατοχή του τὴ στιγμὴ τῆς συλλήψεώς του, ὁλόκληρα τὰ ποσὰ ἀνήρχοντο σὲ περισσότερα ἀπὸ 44.000 δολλάρια.

Ἡ δίκη του ἔγινε στὸ μικρό, παμπάλαιο δικαστικὸ κτίριο τοῦ Γλέμιγκτον, τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ, μιὰ μικρὴ πόλι πού γέμισε περιέργους ἀπὸ ὅλο τὸ ἔθνος.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ κατηγορητήριο πού ἦταν συντριπτικό, ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Χάουπτμαν ἦταν γεμάτη ἀντιφάσεις. Οἱ προσπάθειές του ν' ἀποδείξῃ τὸ ἄλλοθι, γιὰ τὶς δύο κρίσιμες βραδυὲς τῆς 1ης Μαρτίου καὶ 2ας Ἀπριλίου, κατέρρευσαν σὲ ἀβέβαιες ἀναμνήσεις καὶ ἡ ἐπιμονή του ὅτι τὰ χρήματα τῶν λύτρων πού βρέθηκαν στὴν κατοχή του, τοῦ τὰ εἶχε ἐμπιστευθῆ ἕνας φίλος του ὀνομαζόμενος Ἰσίδωρος Φὶγς καὶ ὁ ὁποῖος γύρισε καὶ πέθανε στὴ Γερμανία, δὲν μποροῦσε ν' ἀποδειχθῆ καὶ νὰ γίνῃ δεκτή.

Οἱ ἔνορκοι—κτηματίες, ὑπάλληλοι καὶ νοικοκυρὲς—τὸν κήρυξαν ἔνοχο καὶ οὔτε κὰν ἔκαναν σύσταση ἐπιεικίας, ἡ ὁποία ἴσως νὰ τοῦ ἔσωζε τὴ ζωή.

Ἡ καταδίκη τοῦ Χάουπτμαν, παρ' ὅλα αὐτά, δὲν σταμάτησε τὸ ξέσπασμα τοῦ παραλογισμοῦ πού συνεχίστηκε καὶ μετὰ τὴ δίκη.

Στὸ Μάουντ Χόλυ, Νιοῦ Τζέρσεϋ, ζοῦσε ἕνας ἀστυνομικὸς ὀνομαζόμενος Ἔλλις Πάρκε καὶ τὸν ὁποῖον οἱ δημοσιογράφοι τῶν μεγάλων ἐφημερίδων γιὰ νὰ διασκεδάσουν ἐξεθείαζαν σὰν ἕνα νεώτερο Σέρλοκ Χόλμς. Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι τὸ πίστεψε καὶ ὁ ἴδιος. Ὅταν λοιπὸν ἡ αἴτησή του, νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸς τὸ ἀνθρωποκυνῆγι, ἀπερρίφθη μὲ εὐγένεια, αἰσθάνθηκε μιὰ βαθειὰ πίκρα καὶ ἀπογοήτευση. Ἐνῷ λοιπὸν ἡ καταδίκη τοῦ Χάουπτμαν ἀνέμενε τὴν ἐπικύρωσίν της ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖον τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ καὶ τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ὁ Πάρκε ἔπεισε τὸν κυβερνήτη τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ νὰ δώσῃ 60 ἡμερῶν ἀναβολὴ στὴν ἐκτέλεση τοῦ Χάουπτμαν, ἐνῷ αὐτὸς ὁ Πάρκερ, ἀνελάμβανε στὸ διάστημα αὐτὸ νὰ συλλάβῃ τὸν πραγματικὸ ἀπαγωγέα. Καθὼς περνοῦσε ὁ καιρὸς καὶ ὁ Πάρκερ δὲν εἶχε κατορθώσει τίποτε, τὸν ἔπιανε ἡ ἀπελπισία. Ἀπήγαγε λοιπὸν ἕναν ἐκκεντρικὸ δικηγόρο τοῦ Τρέντον, ὀνόματι Γουέντελ, τὸν ὡδήγησε στὸ Μπρουὸκλιν καὶ τὸν ἐκράτησε αἰχμάλωτο γιὰ κάμποσες ἡμέρες σ' ἕνα ἀκατοίκητο κτίριο, ἐνῷ ταυτόχρονα τὸν ἐξεβίαζε νὰ ὑπογράψῃ μιὰ γραπτὴ ὁμολογία ὅτι αὐτὸς εἶχε διαπράξει τὸ ἔγκλημα. Ὁ Γουέντελ ὅμως κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ, κατέφυγε στὸ δικαστήριο καὶ ὁ Πάρκερ τελείωσε τὶς ἡμέρες του σ' ἕνα σωφρονιστήριο. Σήμερα, εἴκοσι χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπαγωγή, ἡ «ὑπόθεσις Χάουπτμαν»—μὲ ὅλες τὶς ἀπίστευτες μεταστροφές της—παραμένει ἀκόμη ἐπίκαιρο θέμα, λὲς καὶ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἔγινε ἀκόμη.

ΤΕΛΟΣ

ΕΝΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΠΟΥΣΒΥΣΕ

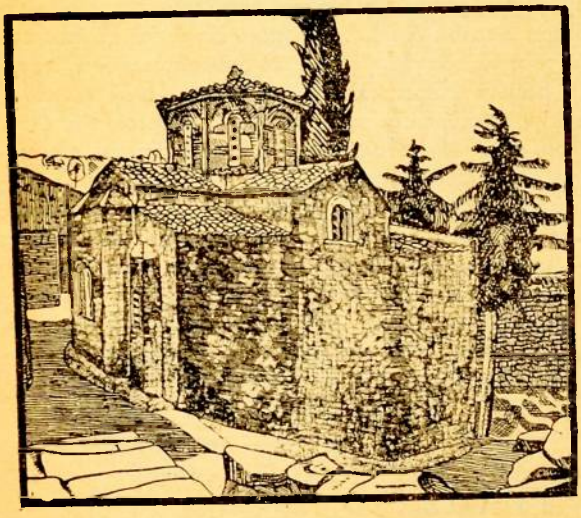
Ὑπὸ κ. **Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**, Ὑπαστ. Α΄

Μισὴ ὥρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ χωριό μου, πρὸς τὴν ἀνατολή, ἀνάμεσα σὲ παχύσκια δέντρα καὶ τρανὰ κυπαρίσσια, βρισκότανε τὸ μεγάλο μαναστήρι τοῦ Ἁγ-Θανάση, ποὺ ἡ φήμη του ἔφθανε καὶ στὰ πιὸ ἀπόμακρα χωριά.

Ὁμορφοκτισμένο ἀπὸ ἄσπρη μυγδαλωτὴ πέτρα, ποὺ ἀφθονη βρίσκεται σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, λαμποκοποῦσε στὴν πρωϊνὴ ἀντηλιά, λὲς καὶ ἤτανε φτιαγμένο ἀπὸ κάτασπρο πεντελήσιο μάρμαρο.

Μιὰ σειρὰ κελλιὰ σὲ τετραγωνικὸ σχῆμα, πολυόροφα, μὲ πρόσοψη τὰ πλειότερα πρὸς τὴν ἀνατολή, γεμάτα πορτοπαράθυρα, ἀπ' ὅπου ἄφθονο ἔμπαινε τὸ ὁλόδροσο καὶ μοσχοβολησμένο ἀεράκι τοῦ βουνοῦ, τοῦ ἔδιναν μιὰ μεγαλόπρεπη ὄψη, ἔτσι ποὺ τὸ ἔκανε νὰ μοιάζῃ σὰ φεουδαρχικὸς πύργος τοῦ παληοῦ καιροῦ. Δυὸ-τρεῖς καλόγηροι, μὲ πρόσωπα σκαμμένα ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ πέρασμα, μὲ μακρειὲς γενειάδες, κατάλευκες σὰν τὸ χιόνι, ἔσερναν ἀργὰ τὰ κουρασμένα βήματά τους στὰ χορταριασμένα πλακόστρωτα τῆς αὐλῆς, ποὺ ἦσανε ὁλοκάθαρα, πλυμένα ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες ἀνοιξιάτικες βροχές.

Στὴ μέση τοῦ μοναστηριοῦ ἤτανε ἡ Ἐκκλησία. Ὁλοκάθαρη, ἐπιβλητική, μὲ τὰ ξπερίφημα βυζαντινὰ εἰκονίσματα καὶ μὲ τὸν πελώριο Παντοκράτορα, ποὺ ἐδέσποζε τοῦ ὡραίου γαλάζιου θόλου της. Καὶ ἤτανε ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ τὸ καθημερινὸ καταφύγιο στοὺς ἀπόκληρους τῆς ζωῆς ποὺ ἐθυσίασαν τὸν κόσμο, γιὰ νὰ γραφοῦνε στὸ μητρῷο τῆς μοναστικῆς πολιτείας.

Βυζαντινὸ παρεκκλῆσι.

Μιὰ μικρὴ βρυσούλα κοντὰ στὴν πόρτα τῆς Ἐκκλησιᾶς, μὲ μιὰ βυζαντινὴ ἐπιγραφή, χρόνια τώρα ἐστέρεψε, μπορεῖ καὶ αἰῶνες ἀκόμη, σὰν νὰ κουράστηκε κι' αὐτὴ νὰ ζῇ μέσα στὸ αὐστηρὸ περιβάλλον τοῦ μοναστηριοῦ καὶ τώρα σὲ κάποια ἄλλη βουνοπλαγιὰ θὰ ξέσπασε, γιὰ νὰ δροσίζῃ μὲ τὰ κρυσταλλένια νερά της τὰ διψασμένα χείλη τοῦ τσοπάνη ἢ νὰ λούζῃ τὰ ροδοκόκκινα μάγουλα κάποιας πανέμορφης βοσκοπούλας. Πέτρινα, ὁλοκάθαρα πεζούλια καὶ ψηλόκορφα κυπαρίσσια, ποὺ ἀνεμίζουν τὶς τεράστιες κορφές των, ἔδιναν μιὰ μεγαλόπρεπη ὄψη στὸ πανώριο ἐκεῖνο τοπίον.

Ὁλόγυρα ἀπὸ τὸ μοναστήρι μιὰ θεϊκὴ γαλήνη ἁπλωνόταν καὶ μόνον κάπου-κάπου ἀκουγόταν σὰ συναρπαστικὴ νότα ἡ ἀχολογιὰ τῆς φλογέρας τοῦ τσοπάνη, ποὺ ἔβοσκε τὰ πρόβατά του στὴν ἀντικρυνὴ καταπράσινη βουνοπλαγιά, ἐκεῖ ποὺ τὸ χορτάρι θεριεμένο ἀπὸ τὶς ἀνοιξιάτικες βροχὲς ἔφθανε μέχρι τὰ γόνατα.

Ἐπήγαινα τακτικὰ στὸ μοναστήρι, ὅταν βρισκόμουνα μὲ ἄδεια στὸ χωριό. Παρέα μου ἐκεῖ, ἤτανε ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος.

Ἕνας ἐξηντάρης καλόγηρος, μὲ ὁλόλευκα γένεια, μὲ πρόσωπο γαλήνιο καὶ

γελαστὸ καὶ μὲ ἀνάστημα ψηλό, ὁλόϊσιο καὶ ἐπιβλητικό. Μέσα στὸ ἐρημικὸ περιβάλλον τοῦ μοναστηριοῦ ἡ μορφὴ τοῦ Πάτερ Ἀμβρόσιου ξεχώριζε καὶ ἀνάδινε καλωσύνη καὶ ὁμορφιά. Εἶχε ὑπηρετήσει σὲ πολλὰ μοναστήρια, πιὸ πλούσια καὶ ὀνομαστὰ καὶ ἐκεῖ ἐπῆρε τὸν ἀέρα ἑνὸς ἐξελιγμένου ἀνθρώπου. Στὸ μοναστήρι τοῦ Ἅη Θανάση ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἤτανε ἡγούμενος. Τὸ κελλί του, ὅμορφο, ὁλοκάθαρο, στολισμένο μὲ παληὰ ἔπιπλα, βρισκότανε στὴ νότια πλευρὰ τοῦ μοναστηριοῦ, κοντὰ στὴ μεγάλη καμπάνα, ποὺ κάθε βράδυ στὸν ἑσπερινὸ σκόρπιζε τοὺς μελαγχολικοὺς ἤχους στὴ γύρω περιοχή.

Καὶ ἤτανε ἀνοιχτὸ ὅλες τὶς ἡμέρες στοὺς προσκυνητάς, ποὺ ἐρχόσανε εὐλαβικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ μακρυνὰ μέρη, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιο ἢ ν' ἀφιερώσουν κάποιο τάμα ποὺ ἔταξαν, ὅταν κάποιο φοβερὸ βράδυ ὁ χάρος χτυποῦσε ἐπίμονα τὴν πόρτα τους.

Ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος τοὺς δεχόταν ὅλους μὲ τὸ γέλιο στὸ στόμα.

Ἡ βιβλιοθήκη του παραφορτωμένη μὲ λογῆς-λογῆς βιβλία, θρησκευτικά, κοινωνιολογικά, ἀκόμη καὶ λογοτεχνικά, ἤτανε ἡ μοναδικὴ συντροφιά του στὶς ἡμέρες ποὺ δὲν εἶχε τὸ μοναστήρι προσκυνητάς. Ὁλόκληρες ὧρες βρισκόταν σκυμμένος ἐπάνω στὰ ὀγκώδη βιβλία του. Κάποτε-κάποτε, ὅμως, τὸν διέκοπτεν ὁ Ναούμης, ὁ φύλακας τοῦ μοναστηριοῦ, ποὺ ἐπήγαινε στὸ κελλί, γιὰ νὰ πιῇ κανένα τσίπουρο, ὅταν τὰ χειμωνιάτικα βράδυα τὸ ξεροβόρι τοῦ περόνιαζε τὸ κορμί.

Πολλὲς φορὲς ἐκάναμε μαζὶ περίπατο στὴ γύρω περιοχὴ τοῦ μοναστηριοῦ, κάτω ἀπὸ τὰ θεώρατα δέντρα καὶ τὰ πένθιμα κυπαρίσσια, ποὺ παράστεκαν γύρω μας σὲ στάση ἀψόγου προσοχῆς ἢ πέρναμε τὸ μικρὸ λοξὸ δρομάκι, ποὺ φθάνει στὰ καλογερικὰ ἀλώνια, ἐκεῖ ὅπου τὸ κρύο καὶ δροσερὸ ἀεράκι, σταλμένο ἀπὸ τὰ ὅμορφα καταράχια τοῦ χιλιοτραγουδισμένου Χελμοῦ, μᾶς δρόσιζε τὰ πρόσωπα. Ἐκεῖ εὕρισκα τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν ρωτάω γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ μοναστηριοῦ.

—Μιὰ συνήθεια, παιδί μου, μοῦ ἔλεγε εἶναι, ποὺ γίνεται εὐχάριστη ἀπὸ τὴν γλυκύτητα τῆς ἐξοχῆς καὶ πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν σκέψη ὅτι ἔχουμε ἀφιερώσει τὴ ζωή μας στὸ Θεό.

Λύπη καμμιὰ δὲν ζωγραφιζόταν στὸ πρόσωπό του.

Τὴν ψυχή του ἐπλημμύριζε ἡ ἀγάπη στὴ Θρησκεία, στὴν πλάση γύρω καὶ πιὸ πολὺ στὸν ἄνθρωπο. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιὰ ποτὲ δὲν ἔλειπε.. Αὐτὸς ἔβγαζε πέρα ὅλη τὴ λειτουργία, ἐνῷ οἱ ἄλλοι καλόγηροι μὲ μιὰ ἀδύνατη φωνή, ποὺ ἔβγαινε κομματιασμένη ἀπὸ τὰ ἐρειπωμένα τους κορμιά, βοηθούσανε στὴν ψαλτική. Ἡ ἀγγελικὴ φωνὴ τοῦ Πάτερ Ἀμβρόσιου ἐδόνιζε τοὺς θόλους καὶ ἐγέμιζε τὶς καρδιὲς τῶν προσκυνητῶν ἀπὸ μιὰ θεϊκὴ γαλήνη.

Σὰν ἐτελείωνε ἡ ἄδειά μου κι' ἔφευγα γιὰ τὴν Ἀθήνα, ἐπήγαινα τὴν προηγουμένη ἡμέρα στὸ μοναστήρι.

Εἶχα τόσες παραγγελίες νὰ πάρω ἀπὸ τὸν πάτερ Ἀμβρόσιον. Μὲ ἐφόρτωνε ἕνα σωρὸ γράμματα γιὰ τοὺς γνωστούς του καὶ μὲ παρακαλοῦσε νὰ τοῦ στείλω διάφορα βιβλία ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Καὶ ὅταν ξεκίναγα νὰ φύγω, τὰ μάτια του ἐγιόμιζαν δάκρυα.

Ὤ, πόσο καφτερὰ ἤσανε ἐκεῖνα τὰ δάκρυα! Ἦτανε ἡ ἐκδήλωση τοῦ πόνου γιὰ κάτι ποὺ χάνει ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος ἔχανε τὸ πολυτιμώτερο πρᾶγμα. Τὴ συντροφιά μου.

Πάει τώρα πολὺς καιρός, ἀπὸ τὴν τελευταία φορά, ποὺ πῆγα στὸ μοναστήρι. Πέρασαν ἀπὸ τότε πολλὰ χρόνια δύστυχα, καταθλιπτικά, σφραγισμένα μὲ τὸν θάνατο καὶ τὴν τρομάρα.

Ἡ ἡρωϊκὴ Ἑλλάδα, ἡ μεγάλη νικήτρια τοῦ Ἑλληνοαλβανικοῦ πολέμου, βρισκότανε βυθισμένη στὰ σκοτάδια τῆς πιὸ στυγνῆς τυραννίας.

Ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος, ὁ ἔξοχος ἐκεῖνος κοσμοκαλόγηρος, δὲν ὑπάρχει τώρα στὴ ζωή. Τὸν θέρισε τὸ ἀνελέητο στιλέττο τοῦ θρασύδειλου Ἰταλοῦ, γιατὶ εἶχε τὸ

ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ

—ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ—

Ὑπὸ **κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΚΟΥ**
Δοκίμου Ὑπαστυνόμου

Νέε. Ἡ ζωή μας μοιάζει μὲ συλλογὴ ἀπὸ σπάνια γραμματόσημα. Χαρὰ σ' ἐκεῖνον ποὺ στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς του, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σπάνια εὑρήματα, ἀξέχαστες ἀναμνήσεις. Τὸ νᾶσαι νέος, εἶναι ἕνα ἀνεκτίμητο προνόμιο, ποὺ ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται νὰ τὸ διατηρήσῃς. Χρειάζεται μεγάλη ἀντοχὴ καὶ καρτερικότητα ὁ ἀγώνας τῆς νειότης. Κύτταξε γύρω σου, φίλε μου, νὰ ἰδῇς τὶ γίνεται στὴν κοινωνία. Χιλιάδες νέοι κατακλύζουν τοὺς δρόμους. Τοὺς παρατήρησες ὅμως ποτὲ μὲ μεγαλύτερη προσοχή; Σκέφθηκες ποτὲ νὰ μιλήσῃς μὲ κάποιον ἀπ' αὐτούς, ν' ἀκούσῃς τὶς γνῶμες του, νὰ μάθῃς τοὺς πόθους του καὶ τὰ ὄνειρά τους; Ἀποφάσισες ποτέ, σὰν νέος ποὺ εἶσαι καὶ σύ, νὰ κουβεντιάσῃς σοβαρὰ μὲ κάποιον συνομήλικό σου;

Ἔλα λοιπὸν μαζί μου, νὰ κάνουμε ἕνα γῦρο στοὺς πολυσύχναστους δρόμους, στὰ στενοσόκακα, στὶς πόλεις, στὰ χωριά. Ἂς δοῦμε πῶς σκέπτονται, τί θέλουν, πῶς ζοῦν οἱ συνομήλικοί σου. Θέλεις ν' ἀρχίσουμε ἀπ' τὸ χωριό; Ἂς εἶναι. Στὸ ἴδιο θὰ καταλήξουμε συμπέρασμα. Ἂς πάρουμε στὴν τύχη τὸ πρῶτο παιδὶ ποὺ συναντήσαμε. Εἶναι ἕνα τσοπανόπουλο. Μέρα-νύχτα, χειμώνα-καλοκαίρι, βόσκει τὰ γιδοπρόβατά του. Δείχνει γιὰ φτωχόπαιδο κι' ὅμως κύτταξε πῶς κοκκινίζουν τὰ μάγουλά του. Ἀρκεῖται σ' ὅ,τι ἔχει, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ κάτι ἀπόλυτα δικό του. Εἶναι τίμιο, ρωμαλέο, ἁγνὸ καὶ καταδεκτικό. Δὲν στενοχωριέται γιὰ τὶς ἀπολαύσεις ποὺ χουν οἱ συνομήλικοί του, τὶς ἀπολαύσεις ποὺ τὶς στερεῖται αὐτό. Κι' ὅμως αὐτὸ τὸ ἀπονήρευτο παιδί, κάποτε γίνεται ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, σοβαρὸς ἐπιστήμων, ἐπίλεκτο τῆς κοινωνίας μέλος. Ἀγαπᾷ τὸ σπίτι του, τοὺς γονεῖς του, βοηθάει ὅσο μπορεῖ τὸν γέρο πατέρα του. Εἶναι πιστὸς στὶς αὐστηρὲς οἰκογενειακὲς παραδόσεις. Εἶναι ἕνα γνήσιο Ἑλληνόπουλο. Ἐκκλησιάζεται τακτικὰ κι' ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει εἶναι νἄχῃ λίγο ψωμὶ τὸ σπίτι του, νὰ γίνῃ ἀργότερα ὁ ἴδιος ἕνας καλλίτερος ἄνθρωπος. Εἶναι πολὺ δύσκολο ν' ἀλλάξῃς τὶς ἀρχὲς αὐτοῦ τοῦ νέου. Ἡ σκληρὴ πραγματικότητα μέσα στὴν ὁποία ζῇ, τὸν συνείθισε στὶς κακοτυχίες. Οἱ ὑποσχέσεις γιὰ μιὰ πιὸ ἄνετη καὶ πλούσια ζωή, σπάνια ἔχουν κάποια ἐπίδραση ἐπάνω του. Συνείθισε σ' αὐτὰ ποὺ ἔχει, σ' αὐτὰ ποὺ ἐξοικονομεῖ μὲ τὸν ἱδρώτα του. Τὰ παχειὰ λόγια τοῦ «καθοδηγητῆ» δὲν μποροῦν νὰ βροῦν πρόσφορο ἔδαφος. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ γίνονται οἱ καλλίτεροι πατριῶτες καὶ σ' αὐτοὺς κυρίως ἐμπιστεύεται τὴν τιμή Της κάθε τόσο ἡ Πατρίδα μας...

θάρρος νὰ βροντοφωνῇ στὴν Ἐκκλησιά, στοὺς σκλαβωμένους νικητάς, ὅτι ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει...

Τὸ μοναστήρι ἔγινε κι' αὐτὸ χαλάσματα.

Μιὰ τεράστια πυρκαϊά, ποὺ τὴν ἄναψε τὸ βρωμερὸ χέρι τοῦ κατακτητοῦ, τὸ μετέβαλε σὲ καπνίζοντα ἐρείπια.

Καὶ τώρα, ὅταν περνοδιαβαίνω ἀνάμεσα στὰ ἱστορικὰ αὐτὰ χαλάσματα, ποὺ παραστέκουν μπροστά μου σὰν βουβοὶ μάρτυρες τοῦ πιὸ φριχτοῦ ἐχθρικοῦ ὀργίου, βλέπω ἐκεῖ κοντά, σὲ μιὰ καπνισμένη γωνιά, ἕνα μαῦρο πανὶ ν' ἀνεμίζῃ σὰν πένθιμο μπαϊράκι. Εἶναι τὸ ματωμένο ράσσο τοῦ πάτερ Ἀμβρόσιου.

ΤΕΛΟΣ

Ἂς κατεβοῦμε πιὸ κάτω τώρα κι' ἂς δοῦμε τὸν νέο τοῦ μεγαλύτερου χωριοῦ, ὅπου λειτουργεῖ κάποιος κινηματογράφος κι' ἕνας ἐπαρχιακὸς θίασος κάπου-κάπου δίνει μερικὲς παραστάσεις. Ἐδῶ ὑπάρχουν καφενεῖα, ταβέρνες, ἀθλητικὲς λέσχες. Κι ἐδῶ ὁ νέος μας ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ σὰν τὸν προηγούμενο. Κάποτε ὅμως, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐργασία του, ζητάει λίγη ψυχαγωγία. Κάπου πρέπει νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του. Στὸ καφενεῖο, στὴν ὑπόγεια ταβέρνα ἢ στὴν ἀθλητικὴ λέσχη, ὥσπου νὰ πατήσῃ τὸ πόδι του στὸν κινηματογράφο ἢ τὸ θέατρο. Σὰν νέος ποὺ εἶναι, ἐνθουσιάζεται εὔκολα μὲ κάθε τι καινούργιο καὶ γρήγορα γίνεται θαυμαστής του. Πιὸ εὔκολα συνάπτει τὶς γνωριμίες του, δημιουργεῖ τὶς σχέσεις του. Κι' αὐτὸς ἀγαπᾷ τὸ σπίτι του καὶ τοὺς δικούς του καὶ ποτὲ δὲν σκέφθηκε κακὸ γιὰ κανένα. Εἶναι κι' αὐτὸς ἀληθινὸ χριστιανόπουλο καὶ γνήσιο Ἑλληνόπουλο. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀλλάζουν κατεύθυνση κάποια μέρα. Εἶδε στὸν κινηματογράφο μιὰ ἀκατάλληλη γιὰ τὴν ἡλικία του ταινία, παρακολούθησε μιὰν ἄσεμνη σκηνὴ στὸ θέατρο. Ἄρχισε νὰ μεταμορφώνεται, κάνει κρίσεις κι' ἐπικρίσεις σ' ὅ,τι εἶδε, διηγεῖται μὲ κομπασμὸ στὸ φίλο του ἢ στὴν συμμαθήτριά του τὸ περιεχόμενο τῆς ταινίας. Μερικὲς σκηνὲς τοῦ ἔκαναν ξεχωριστὴ ἐντύπωση. Τὶς ἐντυπώνει καλὰ στὸ μυαλό του. Σιγὰ-σιγὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὴν προηγούμενη τακτικὴ ζωή του. Ντύνεται πιὸ φροντισμένα, προσέχει τὸ κάθε τι, ἐνδιαφέρεται γιὰ ὅλα. Κάποιος φίλος του σὲ μιὰ ταβέρνα τοῦ προσφέρει τσιγάρο. Ν' ἀρνηθῇ; Μὰ αὐτὸς εἶναι ἄνδρας. Ἀρχίζει νὰ καπνίζῃ ἐπιδεικτικά, ἐρωτοτροπεῖ σὲ κάθε του βῆμα. Φαντάζεται τὸν ἑαυτό του Δὸν Ζουάν. Διψῶντας γιὰ μάθηση, διαβάζει κάθε ἔντυπο ἢ βιβλίο ποὺ πέφτει στὰ χέρια του. Ζητάει κι' ἄλλα βιβλία χωρὶς νὰ κάνῃ διάκριση κι' ἐπιλογή. Κάποιος «ἐπιτήδειος» τοῦ δανείζει ἕνα ἐπαναστατικὸ κι' ἀντεθνικὸ βιβλίο. Τοῦ φάνηκε ὡραῖο, ζητάει κι' ἄλλο. Ὁ «φίλος» του εἶναι πάντοτε πρόθυμος καὶ στὴν τόση του καλωσύνη τοῦ χαρίζει ἕνα βιβλίο μὲ παράξενη ἀφιέρωση: «στὸν σύντροφο τοῦ ἀγώνα τῆς ζήσης». Ὁ νέος μας δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτούμενη κρίση γιὰ νὰ διακρίνῃ τὴν παγίδα καὶ τὸν τάφο ποὺ ἀνοίγει μπροστὰ στὰ πόδια του ὁ «καλός του φίλος». Χωρὶς νὰ ξέρῃ τὶ γίνεται γύρω του, πῆρε πιὰ στραβὸ δρόμο. Δὲν τοῦ φθάνουν ὅσα ἔχει ὁ πατέρας του. Ἐπιθυμεῖ ὅσα ἔχει ὁ γείτονάς του. Φθονεῖ τὸν συνομήλικό του, ποὺ φορεῖ καλλίτερο κοστοῦμι. Σὰν τοῦ περάσουν ἀπὸ τὸ μυαλὸ αὐτὲς οἱ σκέψεις, φίλε μου νέε, αὐτὸς ὁ νέος, δὲν θέλει τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα «καλλίτερο φίλο» ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ἐνταφιάσῃ ὁριστικά. Στὸ νέον αὐτόν, ὠργώθηκε καλὰ τὸ χωράφι καὶ ἡ σπορὰ ὑπῆρξε θαυμάσια. Ἀσφαλῶς καὶ ἡ βλάστηση θάναι ἐξαιρετική, ἂν δὲν τύχῃ κάποιος παγερὸς ἀέρας, ἢ μιὰ τρομερὴ ζέστη (κάποιος ἀληθινὸς αὐτὴ τὴν φορὰ φίλος) νὰ τὴν μαράνῃ στὴν γένεσή της.

Ἔλα τώρα καὶ στὰ πιὸ μεγάλα ἀκόμη χωριά. Στὶς τρανὲς Πολιτεῖες. Κύτταξε γύρω σου πῶς ἀστραποβολοῦν τὰ πάντα. Βιτρίνες ὡραῖες, δρόμοι ἀσφαλτοστρωμένοι, πανύψηλα καὶ ὡραῖα οἰκοδομήματα, ὑπέροχες γυναῖκες, παντὸς εἴδους ἐφημερίδες καὶ ἔντυπα, ποικιλώνυμοι κιν/φοι καὶ ἀρκετὰ θέατρα. Ἐδῶ ὅλα λάμπουν, μὴ ξεχνᾶς ὅμως, πὼς ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι καὶ χρυσάφι. Τυφλώνεται ὁ νέος ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ μεγαλεῖα κι' ἂν δὲν ἔχῃ γερὲς βάσεις, δὲν κρατάει γερὰ τὰ κουπιὰ τῆς βάρκας του, εὔκολα παρασύρεται σ' ὅλους τοὺς πειρασμούς. Γιατὶ νὰ μὴ μιλήσῃ σ' ἐκείνη τὴν χαριτωμένη δεσποινίδα ποὺ τοῦ χαμογελάει προκλητικὰ καὶ γιατὶ ἀκόμη νὰ μὴ πάῃ μαζί της σ' ἕνα ἐρωτικὸ ραντεβουδάκι; Ἂν ἀρνηθῇ, θὰ νομισθῇ σὰν ὀπισθοδρομικός, ἀπολίτιστος. Γιατὶ νὰ μὴ χορέψῃ μὲ κείνη τὴν πανέμορφη νέα ποὺ στροβιλίζεται τόσο ὑπέροχα πάνω στὴ πίστα; Νὰ πῇ ὅτι δὲν ξέρει χορό; Μὰ αὐτὸ θεωρεῖται ἔγκλημα γιὰ τὴ σημερινὴ νεολαία. Γιατὶ νὰ μὴ δῇ ἐκείνη τὴν ἀστυνομικὴ ταινία μὲ τὸν Κάγκνεϋ ἢ τὸν Μπόγκαρτ καὶ γιατὶ ἀκόμη νὰ μὴ θαυμάσῃ ἀπὸ κοντὰ τὸ ἡμίγυμνο μπαλλέτο κάποιας θεατρικῆς ἐπιθεωρήσεως; Ἀκόμη γιατὶ νὰ μὴ πάῃ καὶ στὰ μπουζούκια ν' ἀκούσῃ μιὰ διπλοπεννιά, νὰ χορέψῃ λίγο χασάπικο, νὰ πιῇ κανένα ποτηράκι;

Φίλε μου, νέε, ποὺ διαβάζεις αὐτὲς τὶς γραμμές, γιὰ τὸ νέο τῆς πόλεως κάθε βῆμα εἶναι κι' ἕνας εὐχάριστος πειρασμός. Πρέπει νἄχῃ γερὴ θέληση καὶ ψυχικὴ ἀνωτερότητα γιὰ ν' ἀντισταθῇ σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς πειρασμούς, ν' ἀντιπαρέλθῃ ἀκίνδυνα ὅλους τοὺς σκοπέλους. Ἂν τύχῃ κι' ἀφίσῃ λίγο τὸ τιμόνι ἀπ' τὰ χέρια του, γρήγορα θὰ χαθῇ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ στὴν δίνη τῆς ζωῆς.

Κι ὅμως πόσοι στ' ἀλήθεια νέοι τῆς πόλεως δὲν εἶναι τίμια κι' ἐργατικὰ παιδιά. Πόσα ἀπ' αὐτὰ δὲν ζοῦν ὁλόκληρες οἰκογένειες.

Ἀλλ' ὅμως καὶ πόσα ἀπ' αὐτὰ δὲν γυρίζουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἄσκοπα, χωρὶς κανένα προσανατολισμὸ καὶ γερνᾶνε πρόωρα βουτηγμένα στὴ λάσπη τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀνομίας; Λίγη ὑπομονὴ ἂν ἔχῃς καὶ λίγη ψυχραιμία, μπορεῖ μόνος σου νὰ δῇς χωρὶς δυσκολία τὴν διαφορά.

Νέε. Διαβάζοντας αὐτὲς τὶς γραμμές, ποὺ δὲν γράφονται ἀπὸ θεολόγο, οὔτε ἀπὸ κοινωνιολόγο ἢ παιδαγωγό, ἀλλ' ἀπὸ ἕναν ἀστυνομικό, νέον σὰν κι' ἐσένα, στάσου γιὰ λίγο καὶ σκέψου σοβαρὰ τὸ σκοπὸ ποὺ ἐπιδιώκεις. Βάλε καλὰ στὸ μυαλό σου πὼς ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐπιτυχία δὲν εἶναι στρωμένος μὲ λουλούδια, ἀλλὰ μὲ τριβόλους. Σκέψου ἀπὸ ποῦ ξεκίνησες, ποῦ τώρα βρίσκεσαι, τί ὑποχρεώσεις ἔχεις κι' ἀποφάσισε. Δὲν σοῦ λέγω νὰ ζήσῃς πίσω ἀπὸ τὸν κόσμο. Ὄχι, πρὸς Θεοῦ. Ἡ νίκη γιὰ νἄχῃ ἀξία πρέπει νὰ κερδηθῇ ὕστερα ἀπὸ σκληρὸ ἀγώνα πρὸς τὰ ἀντίπαλα στρατόπεδα. Μὴ βιασθῇς νὰ χαρῇς γρήγορα-γρήγορα τὴν ζωή. Γιὰ σένα εἶναι κι' ὁ ἔρως, κι' ὁ χορὸς καὶ τὸ ξεφάντωμα καὶ τὸ θέατρο. Πρόσεχε ὅμως γιὰ τὸ καθένα ἀπ' αὐτά. Διάλεγε ἐκεῖνα ποὺ μποροῦν νὰ σ' ὠφελήσουν σὲ κάτι. Ὅλη ἡ ζωὴ εἶναι δική σου. Ὅλες οἱ μέρες κι' ὅλες οἱ νύχτες. Μιὰ νύχτα ὅμως, κάθησε καὶ φιλοσόφησε γιὰ λίγο πάνω στὴν ζωή, μέχρι ἐκεῖ ποὺ φθάνει τὸ μυαλό σου. Μὴ λυπηθῇς τὸν ὕπνο ποὺ θὰ χάσῃς. Τί σημασία ἔχει ἐξ ἄλλου μιὰ νύχτα στὴν αἰωνιότητα τῆς ζωῆς; Θὰ ζήσῃς τόσες νύχτες!...

Κάθε βῆμα στὴν ζωή σου, ἂς εἶναι σύμφωνο μὲ τὴ λογική, τὴν ἠθική, τὴ συνείδηση, τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος σου. Κλεῖσε τ' αὐτιά σου σ'ὅλες τὶς ἀπατηλὲς ὑποσχέσεις ποὺ πιθανὸν νὰ σοῦ δώσουν «καλόβουλοι» φίλοι. Δημιούργησε μιὰ δική σου, ἀπόλυτα δική σου ζωή. Μὴ σ' ἐνδιαφέρει τί κάνει ὁ διπλανός σου. Δημιουργήσου μὲ τὸ δικό σου τρόπο. Κράτησε γερὰ τὴν ἐθνική σου συνείδηση καὶ τὴν πίστη στὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς.

Φίλε μου. Ἕνας ἀκόμη χρόνος κύλησε στὴν ἄβυσσο τῶν αἰώνων κι' ἕνας καινούργιος πῆρε τὴν θέση του. Φρόντισε ὁ χρόνος αὐτὸς νἆναι πιὸ ἀποδοτικός, πιὸ ἠθικός. Προχώρα μὲ θάρρος κι' αὐτοπεποίθηση κι' ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Τελειώνοντας, ἔχω νὰ σοῦ δώσω μιὰν εὐχή. «Ὁ καινούργιος χρόνος νἆναι γιὰ σένα, εὐτυχισμένος, εἰρηνικός. Ρόδα καὶ τριαντάφυλλα ν' ἀνθοῦν στὸ κάθε πέρασμά σου»...

Παρακολουθῆτε τὶς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς τῆς Ἀστυνομίας, γιὰ τὶς ὁποῖες μιλάει μὲ θαυμασμὸ ὁλόκληρη ἡ Ἀθήνα.

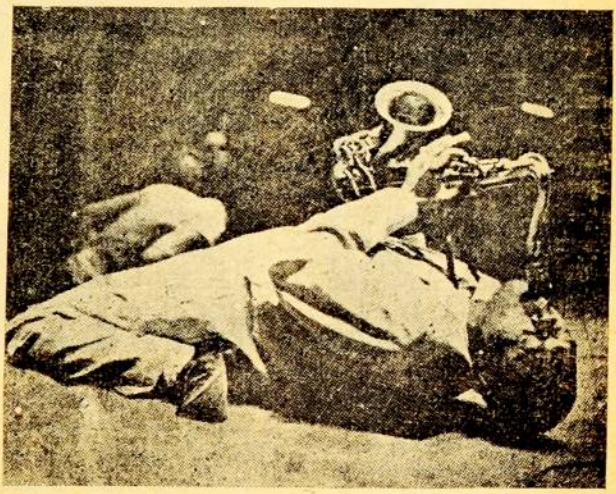
Οἱ ἐκπομπὲς αὐτὲς ἀποτελοῦν τὴν καλλίτερη προπαγάνδα γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, ποὺ παρουσιάζεται μ' ἕνα καλλιτεχνικὰ πανέμορφο πρόσωπο.

Λογοτεχνικές, μορφωτικὲς καὶ μουσικὲς οἱ ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς τῆς Ἀστυνομίας, ἔχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ σᾶς σκορπίσουν κέφι, νὰ σᾶς διδάξουν καὶ νὰ σᾶς κρατήσουν εὐχάριστη συντροφιά. Γιατὶ εἶναι οἱ καλλίτερες τοῦ Σταθμοῦ.

ΥΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΤΖΑΖ

'Αναδημοσίευσις ἐκ τῆς
ἐφημερίδος «**'Εθνικὸς Κῆρυξ**»
τῆς 4ης Νοεμβρίου 1955

Τρεῖς ἐκδηλώσεις ὁμαδικοῦ παραληρήματος καὶ ὑστερίας, προκληθεῖσαι ἀπὸ ἐπίδρασιν τῆς μουσικῆς τζάζ εἰς τρεῖς διαφόρους πόλεις τοῦ πλανήτου μας, ἀποτελοῦν ἤδη θέμα ἐμπεριστατωμένων μελετῶν ἐκ μέρους τῶν μεγαλυτέρων ψυχιάτρων καὶ ἐγκληματολόγων. Τὰ τρία αὐτὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἔγιναν γνωστὰ εἰς τὰς γενικὰς των μόνον γραμμὰς ἀπὸ συνοπτικὰ τηλεγραφήματα τῶν εἰδησεογραφικῶν πρακτορείων, ὑπῆρξαν, ἐν τούτοις, ἐκτάσεως κατὰ πολὺ εὐρυτέρας ἀπὸ ἐκείνην, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθησαν ἀρχικῶς. Γενικῶς, οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἐπισημαίνουν ἕνα κίνδυνον διαβρώσεως τόσον τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὅσον καὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως γενικώτερον, ἰδίως τῆς νέας γενεᾶς, λόγῳ τῆς συνεχοῦς ἐπεκτάσεως τῆς τζάζ καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν «πιστῶν» της. Καὶ τοῦτο διότι ὁ θαυμασμὸς τοῦ εἴδους αὐτοῦ τῆς πρωτογόνου μουσικῆς τῶν νέγρων ἐκ μέρους τῶν λευκῶν, τείνει εἰς πολλὰς περιπτώσεις νὰ προσλάβῃ τὴν μορφὴν λατρείας. Μιᾶς λατρείας μὲ ἐκρήξεις ψυχικοῦ πάθους, ποὺ ἐνθυμίζει καννιβαλικὰς ἐκδηλώσεις ἀγρίων. Καὶ οἱ τολμηρότεροι ἀκόμη ψυχαναλυταὶ δυσκολεύονται νὰ ὀνομάσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἑρμηνεύσουν διαφορετικὰ τρία ἀνάλογα ἐπεισόδια, ποὺ ἀνεστάτωσαν τὸ Λὸς 'Αντζελες τῆς Καλλιφορνίας, τὸ 'Αμβοῦργον καὶ τὸ Παρίσι. 25.000 ἄτομα, ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὸ «'Ολύμπικ 'Αουντιτόριουμ» τοῦ Λὸς 'Αντζελες κατελήφθησαν ἀπὸ τόσην μέθην, καθὼς ἤκουαν τὸν νέγρο σαξοφωνίστα Μπὶγκ Τζαίη Μὰκ Νῆλυ νὰ παίζῃ ἕνα κομμάτι ἐξάλλου μουσικῆς, ὥστε νὰ μεταβληθοῦν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν εἰς παράφρονας. Δὲν ἦσαν καθόλου διατεθειμένοι νὰ ἀφήσουν τὸ ἴνδαλμά των νὰ σταματήσῃ τὸ παίξιμο, ἔστω καὶ ἂν ὁ μουσικός, ποὺ ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας τῶν ἀκροατῶν του, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ θῦμα, ἀκριβῶς τῆς παθολογικῆς αὐτῆς λατρείας. Καὶ πρὸς στιγμήν, μία μᾶζα ἀπὸ νέους καὶ τῶν δύο φύλων, ποὺ ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ τὸ ἄγριον ἔνστικτον, ἐγκατέλειψε τὰς θέσεις της καὶ ἐκινήθη μὲ ὑστερικὰς ἐκδηλώσεις πρὸς τὴν θέσιν τοῦ μουσικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδείκνυε καταφανῆ σημεῖα κοπώσεως. 'Ο δυστυχὴς Μπὶγκ ἐξηντλημένος ἐκάμφθη, ἐγονάτισε καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐξηκολούθησε νὰ παίζῃ. Κατόπιν ὅμως καὶ πρὸ τῶν ἀγρίων διαθέσεων τῶν...θαυμαστῶν του, ὁ νέγρος μου-

'Ο Νέγρος μουσικὸς Μπὶγκ Τζαίη Μὰκ Νῆλυ, ἀφοῦ κατάκοπος ἔπαιξε ὅρθιος καὶ κατόπιν... γονατιστός, διὰ νὰ ψυχαγωγήσῃ τὸ κοινὸν μιᾶς τεραστίας αἰθούσης τοῦ Λὸς 'Αντζελες, ἔπεσε ἀνάσκελα λόγῳ ἐξαντλήσεως. Καὶ εἰς τὴν θέσιν ὅμως αὐτὴν δὲν ἀπέσπασε τὸ μουσικὸν ὄργανον ἀπὸ τὸ στόμα του, ἀπειλούμενος μὲ λυντσάρισμα ἀπὸ τοὺς... θαυμαστάς του, ἕως ὅτου ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του συνεπείᾳ πλήρους ἐξαντλήσεως.

σικὸς ἔπεσε ἀνάσκελα, χωρὶς νὰ ἀποσπᾷ τὸ ὄργανον ἀπὸ τὸ στόμα του, ἕως ὅτου ἦλθε ἡ μοιραία στιγμή. Οἱ ἦχοι ποὺ ἀνέδιδε τὸ σαξόφωνον μόλις ἦσαν αἰσθητοί. Ὑπενθύμιζαν ξεψύχημα. Καὶ πράγματι ἦσαν τὸ «κύκνειον ᾆσμα» ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶχε χάσει τὰς αἰσθήσεις του καὶ μόλις ἀνέπνεε.

Τὸ ἄλλο ἀνάλογον περιστατικὸν συνέβη εἰς τὸ Ἀμβοῦργον τῆς Γερμανίας, ὅπου μία αἴθουσα συναυλιῶν τζὰζ παρ' ὀλίγον νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὸν τόπον ἐκτελέσεως, διὰ λυντσαρίσματος, ἑνὸς ἄλλου ἐνδάλματος τῶν «πιστῶν» τῆς θρησκείας ποὺ ὀνομάζεται τζάζ, Λούϊς Ἄρμστρογκ εἶναι τὸ ὄνομά του. Πρόκειται περὶ ἑνὸς τρομπεττίστα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους τοῦ κόσμου. Τὸ μαινόμενον κοινόν, ὅταν κάποτε ἡ ὀρχήστρα ἐσταμάτησε νὰ παίζῃ, ὥρμησε μὲ φονικὰς διαθέσεις καὶ ἔσπασε ὅλα τὰ ὄργανα. Ἰδιαίτερος στόχος ὑπῆρξε ὁ Ἄρμστρογκ, ὁ ὁποῖος εὐτυχῶς ἐπρόλαβε καὶ «τὸ ἔβαλε

Γάλλος, θαυμαστὴς τῆς μουσικῆς τῶν νέγρων, τραυματισμένος ἀπὸ ἀστυνομικούς, οἵτινες τὸν ἠμπόδισαν νὰ σπάσῃ τὰ καθίσματα τῆς αἰθούσης συναυλιῶν.

Ἕνα τμῆμα τῆς εἰκόνος ποὺ ἐνεφάνισεν ἡ αἴθουσα «Ὀλυμπικ Ἀουντιτόριουμ» τοῦ Λὸς Ἄντζελες, ὅταν τὰ πλήθη τῶν νεαρῶν «πιστῶν» τῆς τζὰζ κατελήφθησαν ἐκ παθολογικοῦ παραληρήματος καὶ κατηυθύνθησαν μὲ καννιβαλικὰς ἐκδηλώσεις πρὸς τὴν ὀρχήστραν.

στὰ πόδια» καὶ ἔτσι δὲν ὑπέστη τύχην τραγικωτέραν ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Ἀμερικανοῦ συναδέλφου του.

Τέλος, τὸ Παρίσι ὑπῆρξε ἡ πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν διεδραματίσθη τὸ τρίτον συνταρακτικὸν ἐπεισόδιον τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ἐδῶ, τὰ μοτίβα τῆς τζάζ, ποὺ ἐξετέλεσε μὲ τὸ κλαρίνο του ἕνας ἄλλος «βιρτουόζος» τῆς τέχνης τῶν Νέγρων, διήγειραν ἕνα ἄλλον τύπον οἴστρου εἰς τὸ κοινόν: τὴν μανίαν τῆς καταστροφῆς. Καὶ εἰς μίαν στιγμήν, τὰ ἐξεγερθέντα ἄγρια πάθη ἐξέσπασαν κατὰ τῶν καθισμάτων καὶ τῶν ἐπίπλων τῆς αἰθούσης, ποὺ ἔγιναν «γυαλιὰ καρφιὰ» μέσα εἰς ὀλίγα λεπτά.

Τὰ ἐπεισόδια αὐτά, αἱ πρῶται φωτογραφίαι τῶν ὁποίων δημοσιεύονται ὑπὸ ξένης ἐπιθεωρήσεως, χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν ψυχιάτρων ὡς ἅπταϊ ἀποδείξεις περὶ τοῦ ποῦ ὁδηγεῖ τὴν σύγχρονον ἀνθρωπότητα, ἡ ἐκκεντρικὴ αὐτὴ μουσική.—

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΣΤΥΛ. ΜΑΝΙΔΑΚΗ

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους

«Καθήκοντα καὶ συμπεριφορὰ ἀνδρῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατὰ τὰς προκηρυχθείσας Βουλευτικὰς ἐκλογάς».

Διὰ τοῦ ἀπὸ 11-1-1956 Β. Δ)τος ἐξηγγέλθη ἡ διενέργεια Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν διὰ τὴν 19ην Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους.

Ἀναλαβὼν τὸ Ὑφυπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν ἐντολὴν ἵνα ἐν τῇ ἁρμοδιότητί μου ἐποπτεύσω καὶ κατευθύνω τὴν ἀδιάβλητον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, θεωρῶ ὡς πρῶτον καθῆκον μου νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ νὰ ὑπομνήσω εἰς αὐτὰ ὅτι ἐν προκειμένῳ ἡ ἐν γένει ἀμερόληπτος καὶ ἀφατρίαστος ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντός των θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς γενικῆς ἀναγνωρίσεως, τῆς τιμίας διεξαγωγῆς τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος.

Τὸ παράδειγμα τῆς εὐσυνειδήτου καὶ ἀμερολήπτου ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος τούτου θὰ δώσουν πρῶτοι οἱ βαθμοφόροι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐν τῇ πεπεποιθήσει ὅτι οὕτω προσφέρουν ἐξαιρετικὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίαν.

Τὰ ὄργανα τῆς ἀσφαλείας, ἀνήκοντα εἰς τὸ Ἔθνος, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν σχέσιν καὶ ἀνάμιξιν εἰς τὰς πολιτικὰς ζυμώσεις καὶ ἐπιδιώξεις τῶν κομμάτων, ἐνδιαφερόμενα ἀποκλειστικῶς ἵνα οἱ πολῖται ἀσκήσωσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρεάστως τὸ ἐκλογικόν των καθῆκον.

Εὑρεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ ἔτους 1950 εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι καὶ κατὰ τὰς παρούσας ἐκλογὰς ταῦτα θὰ ἐκτελέσωσιν ὡς καὶ τότε εὐόρκως τὸ καθῆκόν των, ὥστε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ ἐδραιωθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐνημερώσεως πάντων τῶν ὀργάνων ἐπὶ τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκλογικὴν περίοδον, παραθέτω κατωτέρω τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ Νόμου, τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς Πόλεσι καὶ Φρουρίοις Ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων, τῶν εἰδικῶν Κανονισμῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ὡς καὶ τῶν σχετικῶν Ποινικῶν καὶ Πειθαρχικῶν Διατάξεων τῆς κωδικοποιηθείσης Νομοθεσίας περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΣΧΥΟΥΣΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἀπαγόρευσις διαδηλώσεων καὶ παρελάσεων.

Ἄρθρον 93. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 91 παράγραφοι 1 καὶ 2 Δ)γματος ἀπαγορεύονται αἱ πολιτικαὶ διαδηλώσεις καὶ παρελάσεις.

Κλείσιμον Δημοσίων Κέντρων.

Ἄρθρον 94.—1. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς Δημόσια ἢ Ἰδιωτικὰ κέντρα πώλησις ἢ διανομὴ οἱουδήποτε οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν προηγουμένην ταύτης.

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς παραμένουν κεκλεισμένα ὅλα τὰ Δημόσια Κέντρα. Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ ἑστιατόρια καὶ μαγειρεῖα νὰ παραμένουν ἀνοικτὰ μέχρι 4 ἐν ὅλῳ ὡρῶν κατὰ τὰ δι' Ἀστυνομικῶν διατάξεων ἑκάστοτε ὁριζόμενα.

3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀπαγορεύσεως τὰ καφενεῖα, ἐφόσον χρησιμοποιοῦνται ὡς ἑστιατόρια ἢ μαγειρεῖα, εἰς Πόλεις καὶ Συνοικισμοὺς κάτω τῶν δεκαπέντε χιλιάδων κατοίκων.

Τήρησις τῆς Τάξεως.

Ἄρθρον 112.—Ἡ φροντὶς πρὸς τήρησιν τῆς Δημοσ. Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ πέριξ αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς· πρὸς τοῦτο δὲ ὑπάγεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν καὶ ἐκτελεῖ ἀπροφασίστως τὰς αἰτήσεις αὐτῆς ἡ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένη δύναμις τῆς Ἀστυνομίας, Χωρ)κῆς ἢ τακτικοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 113.—1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρουσία πάσης ἐνόπλου δυνάμεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ πέριξ.

2. Ἡ ἐν τῇ πόλει ἢ τῷ χωρίῳ, ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ ψηφοφορία, Στρατιωτικὴ Δύναμις ὀφείλει νὰ διαμένῃ ἐντὸς τῶν Στρατώνων, καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν κληθέντων παρὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς σκοπῶν καὶ εἰς τὰς πόλεις, τῶν τακτικῶν περιπόλων. Μόνον δ' ἐν περιπτώσει σπουδαίας συγκρούσεως καὶ μετὰ ματαίαν προσπάθειαν τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐπαναφέρῃ οἴκοθεν τὴν τάξιν δύναται αὕτη νὰ προκαλέσῃ ἐγγράφως τὴν συνδρομὴν τῆς κατὰ τὸ

προηγούμενον ἄρθρον ὡρισμένης 'Ενόπλου Δυνάμεως, ἥτις, εὐθὺς ὡς ἡ τάξις ἀποκατασταθῇ, ἀπέρχεται αὐθωρεὶ ἐκ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας. Περὶ πάντων τούτων γίνεται μνεία εἰς τὰ Πρακτικά.

"Αρθρον 114.—'Απαγορεύεται ἡ εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ πέριξ προσέλευσις παντὸς ἐκλογέως ἢ πολίτου ἢ 'Αξ)κοῦ φέροντος ὅπλον ἢ οἱονδήποτε ὄργανον ἐπιτήδειον πρὸς ἐπίθεσιν.

"Αρθρον 115.—'Απαγορεύεται ἡ εἰς τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας εἴσοδος οἱουδήποτε ὑπαλλήλου, εἴτε πολιτικοῦ, εἴτε στρατιωτικοῦ μὴ ἐκπληροῦντος κατὰ τὸν παρόντα νόμον καθήκοντα ἢ μὴ καλούμενος πρὸς ψηφοφορίαν. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαγόρευσιν ὑπάγονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ πᾶς πολίτης.

"Αρθρον 116.—'Εὰν ἡ 'Εφορευτικὴ 'Επιτροπὴ ἢ μέλη τινὰ αὐτῆς διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καταστοῦν ἔνοχοι ἀξιοποίνου πράξεως ἢ παραβάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, ὁ ἁρμόδιος 'Ανακριτικὸς 'Υπάλληλος συντάσσει μὲν παραχρῆμα ἔκθεσιν τῆς πράξεως ταύτης, ἐπιλαμβάνεται δὲ τῆς καταδιώξεως τοῦ ὑπαιτίου εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Διαλογὴ Ψήφων.

"Αρθρον 120.—4. 'Αμέσως ἅμα τῷ πέρατι τῆς διαλογῆς ὁ Πρόεδρος τῆς 'Εφορευτικῆς 'Επιτροπῆς ἢ ὁ διευθύνων τὰ ἔργα αὐτῆς, τηλεγραφεῖ ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου ἢ προσφόρου μέσου ἀνακοινοῖ ἐγγράφως ἀμελητὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὸν Νομάρχην τῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ 'Εκλογικὸν Τμῆμα. 'Η ἀνακοίνωσις αὕτη δέον νὰ περιλαμβάνῃ : α) τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Τμῆμα 'Εκλογέων, β) τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφισάντων ἐκλογέων, γ) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς ἐγκύρων ψηφοδελτίων, δ) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀκύρων καὶ λευκῶν ψηφοδελτίων, ε) τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων ἅτινα ἔλαβε ἕκαστος συνδυασμὸς καὶ ἕκαστος μεμονωμένος ὑποψήφιος καὶ στ) τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων (Σταυρῶν) προτιμήσεως, ἃς ἔλαβεν ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων ἑκάστου Συνδυασμοῦ.

'Η ἀνωτέρω ἀνακοίνωσις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ, δ καὶ ε ἀποτελεσμάτων γίνεται κατὰ πρῶτον κεχωρισμένως, πρὸ τῆς ἐργασίας καταχωρίσεως τῶν ψήφων προτιμήσεως ἑκάστου ὑποψηφίου συνδυασμοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον πίνακα, ἥτις ἐπακολουθεῖ καὶ ἧς τὸ ἀποτέλεσμα ἀνακοινοῦται ἐν συνεχείᾳ μεταγενεστέρως.

5. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὑποχρεώσεων, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ διευθύνοντος τὰ ἔργα αὐτῆς ἅπαντα τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος ὑπηρετοῦντα κατώτερα ὄργανα Χωροφυλακῆς, 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ 'Αγροφυλακῆς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ πολῖται ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκτελέσουν ἀμέσως, τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολήν.

"Αρθρον 149.—3. 'Η χρησιμοποίησις οἱουδήποτε Στρατιωτικοῦ Καταστήματος ἢ Στρατῶνος ὡς καταστήματος ψηφοφορίας ἀπαγορεύεται.

"Αρθρον 158.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἕνεκα χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ἢ ἄλλα Νομικὰ Πρόσωπα ἢ ἰδιῶται, ἀλλ' οἱ τυχὸν ὑπὸ κράτησιν διατελοῦντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς.

"Αρθρον 160.—Αἱ κατὰ τοὺς ἐκλογικοὺς Νόμους ἐπιδόσεις, κοινοποιήσεις καὶ τοιχοκολλήσεις, ἐνεργοῦνται διὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἐμμίσθων, ἀμίσθων καὶ ποινικῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς 'Αστυνομίας, Χωρ)κῆς καὶ τῆς 'Αγροτικῆς 'Ασφαλείας. Αἱ συμβολαιογραφικαὶ πράξεις διορισμοῦ πληρεξουσίων συντάσσονται ἀτελῶς.

Γενικαὶ Διατάξεις.

"Αρθρον 170.—1. 'Απαγορεύεται ἡ χορήγησις πάσης κανονικῆς ἀδείας ἀπουσίας εἰς Δημοσίους 'Υπαλλήλους καὶ Στρατιωτικούς, κατὰ τὰς 30 ἡμέρας πρὸ τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν ψηφοφορίαν συνυπολογιζομένης.

Αἱ δὲ τυχὸν πρότερον κεχορηγημέναι τοιαῦται ἄδειαι θεωροῦνται ἀνακεκλημέναι αὐτοδικαίως, ἄνευ ἐκδόσεως ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ὑποχρεουμένων τῶν ἐχόντων αὐτὰς προσώπων νὰ εὑρεθῶσιν εἰς τὰς θέσεις των ἄνευ εἰδοποιήσεώς τινος.

2. 'Εν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια εἰς πολιτικοὺς μὲν ὑπαλλήλους μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἁρμοδίου 'Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, εἰς Στρατιωτικοὺς δὲ μετὰ σύμφωνον γνώμην 'Επιτροπῆς συγκροτουμένης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἐνεργείας ἐκλογῶν Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν καὶ Νομαρχιακῶν 'Αρχῶν.

"Αρθρον 171.—1. 'Απαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις διαφημίσεων πρὸς ἐκλογικοὺς σκοποὺς ἄνευ ἀδείας τῆς 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς.

2. 'Ο ἀναλαμβάνων τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων διαφημίσεων ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος χρηματικὸν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀπαιτουμένας δα-

πάνας διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν τόπων, ἐφ' ὧν αἱ διαφημίσεις, καὶ ἀποκατάστασιν αὐτῶν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ὁρίζεται διὰ κανονισμοῦ, ψηφιζομένου ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἄδεια τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἄνευ προσαγωγῆς τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποδείξεως.

3. Ὁ οἰκεῖος Δῆμος ἢ Κοινότης ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, περὶ καθαρισμοῦ τῶν τόπων καὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

Ἄρθρον 172.—Τόσον κατὰ τὰς δημαιρεσίας, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν βουλευτῶν, ἀπαγορεύεται ἡ τοιχοκόλλησις ἢ ἡ διανομὴ φωτογραφιῶν τῶν ὑποψηφίων καὶ ἡ ἐπὶ τῶν τοίχων διαφήμισις, διὰ πανὸ κλπ., ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς τοιχοκολλήσεως ἐντύπων, εἰς ἃ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἑκάστου Συνδυασμοῦ ἢ μεμονωμένων ὑποψηφίων.

Ποιναὶ καὶ Πειθαρχικαὶ Διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Εἰδικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 173.—Ὅστις ἁρπάσῃ ἢ καταστρέψῃ ὁπωσδήποτε τὴν κάλπην ἢ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ἢ τὰ Πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς ἢ παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 120, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον 1 ἔτους ἢ καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 200 μέχρις 2.000 δραχμῶν, ὡς καὶ μὲ πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 174.—Διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 2 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 50 μέχρι 1.000 δραχμῶν καὶ διὰ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρι πέντε ἐτῶν τιμωροῦνται :

1. Δημόσιοι, Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Ὑπάλληλοι ὑπόχρεοι εἰς τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν τῶν πινάκων ἀνακηρύξεως ὑποψηφίων καὶ τοῦ προγράμματος ψηφοφορίας, ἐκ προθέσεως ἐσφαλμένως ἀναγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἢ ψευδεῖς τοιούτους.

2. Οἱ ὁπωσδήποτε αὐθαιρέτως ἐπεμβαίνοντες κατὰ τὴν σύνταξιν ψηφοδελτίου ὑπὸ ἐκλογέως ἢ ἐπιφέροντες ἄνευ τῆς ρητῆς αὐτοῦ συναινέσεως μεταβολὰς εἰς τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν.

3. Οἱ ὁπωσδήποτε δημοσιεύοντες ἢ τοιχοκολλοῦντες ψευδεῖς πίνακας ὑποψηφίων πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἐκλογέων.

4. Οἱ ἁρμόδιοι οἱ ἐγγράφοντες ἐν γένει εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους πρόσωπα μὴ πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τοῦ Νόμου ἢ διαγράφοντες τὰ πληροῦντα ταῦτα.

5. Οἱ ἐντεταλμένοι Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται τὴν ἐπίβλεψιν ἢ ἐργασίαν τῆς ἐκτυπώσεως ἐκλογικῶν καταλόγων ἢ Παραρτημάτων τοιούτων καταλόγων ἐκ προθέσεως κατὰ ταύτην ἐσφαλμένως ἀναγράφοντες τὸ ὀνοματεπώνυμον κλπ., ἢ ἀλλοιοῦντες ταῦτα.

6. Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, Πολιτικοὶ ἢ Στρατιωτικοί, Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ Ὑπάλληλοι καὶ Ἐφημέριοι, οἱ ἐκδόσαντες ψευδῆ πιστοποιητικὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐγγραφὴν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ, τὴν χορήγησιν βιβλιαρίων ταυτότητος καὶ ἐν γένει πρὸς τὴν ἐξάσκησιν ἢ πιστοποίησιν ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

7. Οἱ ἐκ προθέσεως παραδίδοντες εἰς Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν φακέλλους διαφόρους τῶν κανονικῶν.

8. Πᾶς Στρατιωτικὸς διατάξας ἐπέμβασιν τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ἐνεργήσας ἐπέμβασιν δι' οἱουδήποτε ὀργάνου τῆς Δημοσίας Δυνάμεως.

9. Πᾶς ὅστις :

α) Ἰδιοποιεῖται ψευδῶς τὸ πρόσωπον ἐκλογέως τινὸς ἢ ποιεῖται χρῆσιν πλαστῶν ἢ νόθων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐγγράφων, ἢ γνησίων μέν, ἀλλὰ προωρισμένων δι' ἄλλο πρόσωπον ἢ δίδει ψευδῆ ἔνορκον βεβαίωσιν ἢ ὑποβάλλει ἐν γνώσει ψευδῆ αἴτησιν ἢ ψευδεῖς ἀντιρρήσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν βιβλιαρίων ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς, εἴτε ἑαυτοῦ εἴτε ἄλλου ἐκλογέως.

β) Ψηφοφορεῖ ἀντ' ἄλλου ἐκλογέως διὰ βιβλιαρίου μὴ ἀνήκοντος αὐτῷ.

γ) Ἀλλοιοῖ τὰς κατὰ τὸν Νόμον ΓΣΚΑ' συντασσομένας ἐκθέσεις πρὸς τὸν αὐτὸν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου α' σκοπόν.

δ) Ἔχων βιβλιάριον ταυτότητος Δήμου ἢ Κοινότητός τινος ἤθελεν ζητήσει καὶ λάβει καὶ ἕτερον βιβλιάριον εἴτε ἐν ἄλλῳ Δήμῳ ἢ Κοινότητι εἴτε ἐν ἄλλῳ Τμήματι τοῦ αὐτοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ὃ ἔχει βιβλιάριον ἢ ἤθελεν ζητήσει καὶ ἐπιτύχει τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ ἐν ἄλλῳ Δήμῳ ἢ Κοινότητι χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ βιβλιάριον.

ε) Ἄνευ δικαιώματος κατασκευάζει, πωλεῖ ἢ κατέχει βιβλιάρια ταυτότητος ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν τοιαῦτα, ὅπως μὴ δυνηθῶσι νὰ ψηφοφορήσωσιν οἱ ἐκλογεῖς εἰς οὓς ἀνήκουσιν.

10. Πᾶς ὅστις :

α) Ψηφοφορεῖ εἰς πλείονα τμήματα τοῦ αὐτοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ εἰς πλείονας Δήμους ἢ Κοινότητας.

β) 'Αλλοιοῖ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ματαιώσεως τῆς ἐκλογῆς ἢ μεταβολῆς ἢ συγχύσεως τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος.

γ) Ψηφοφορῶν ρίπτει πλείονας τοῦ ἑνὸς φακέλλους.

11. "Οστις εἰσάγει πρὸς νοθείαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἐκλογῆς μέχρι τοῦ πέρατος τῆς διαλογῆς εἰς τὴν κάλπην ἕνα ἢ πλείονας φακέλλους ἢ ψηφοδέλτια.

12. "Οστις ἀποτρέπει δι' οἱουδήποτε τρόπου τὸν ἐκλογέα νὰ ψηφοφορήσῃ, ἰδίᾳ ἐὰν οὗτος ἐξαρτᾶται ὁπωσδήποτε ἐξ αὐτοῦ.

13. "Οστις ἄνευ δικαιώματος κάμνει χρῆσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 82 ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος ἢ παρεμφερῶν τοιούτων ὡς καὶ οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ 'Εφορευτικαὶ 'Επιτροπαὶ οἱ ἀνεχόμενοι τοιαύτην χρῆσιν.

14. "Οστις ἰδίαις δαπάναις μεταφέρει ἐκλογεῖς εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας.

15. "Οστις ἀπὸ τῆς προκηρύξεως τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς διαλογῆς ἐπὶ σκοπῷ ὑπερψηφίσεως ἢ καταψηφίσεως ἢ προτιμήσεως ὑποψηφίων καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὑπόσχεται ἢ δίδει ἢ δέχεται χρήματα ἢ ἄλλο περιουσιακὸν οἱονδήποτε ἀντικείμενον ἢ ὑπόσχεται δωρεὰν ἢ δωρῇ πρὸς φιλανθρωπικὸν σκοπὸν ἢ ἐκτέλεσιν ἔργου ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ εἰς Δῆμον, Κοινότητα φιλανθρωπικὸν ἢ Κοινωφελὲς "Ιδρυμα ἢ 'Εκκλησίαν.

"Αρθρον 175.—'Ο ἐν γνώσει διατηρῶν πλείονας ἐγγραφὰς εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἢ καταλόγους βιβλιαρίων τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων Δήμων, Κοινοτήτων, 'Ενοριῶν ἢ Συνοικισμῶν ἢ ὁ ἐπιδιώκων πλείονας ἐγγραφὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Τὸ Δικαστήριον δύναται πρὸς τούτοις νὰ ἐπιβάλῃ καὶ τὰς στερήσεις τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

"Αρθρον 176.—1. 'Η ἀπόπειρα τῶν παραβάσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

2. Αἱ παραβάσεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἐγχειρίσεως τῆς σχετικῆς μηνύσεως ἢ τῆς εἰς αὐτὸν ἀποστολῆς τῆς μηνύσεως ἢ τῆς περὶ παραβάσεως δικαστικῆς ἐκθέσεως τηρουμένων τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀποστάσεων. Τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως προηγεῖται προανάκρισις, ἐξεταζομένου, εἰ δυνατὸν τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις δικαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει προσφυγῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 163 Ποινικῆς Δικονομίας.

"Αρθρον 177.—Διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 1 μηνὸς μέχρι 1 ἔτους, διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 20 μέχρις 1.000 δραχμῶν, ὡς καὶ διὰ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, μέχρι 3 ἐτῶν τιμωροῦνται :

1. Δικαστικοί, Διοικητικοί, Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ 'Υπάλληλοι καὶ λειτουργοί, Δικηγόροι, Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ μέλη 'Εφορευτικῶν 'Επιτροπῶν καὶ πάντες οἱ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ὁπωσδήποτε κατὰ τὸν παρόντα Νόμον συμπράττοντες, ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἔγκαιρον ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων ἢ ὁπωσδήποτε παραβαίνοντες αὐτά.

2. Οἱ ἐντεταλμένοι Δημόσιοι 'Υπάλληλοι ἢ ἰδιῶται τὴν ἐπίβλεψιν ἢ ἐργασίαν τῆς ἐκτυπώσεως ἐκλογικῶν καταλόγων ἢ Παραρτημάτων τοιούτων καταλόγων ἐξ ἀμελείας κατὰ ταύτην ἐσφαλμένως ἀναγράφοντες τὸ ὀνοματεπώνυμον κλπ. ἢ ἀλλοιοῦντες ταῦτα.

3. Τὰ τὴν ἐκλογὴν διευθύνοντα μέλη τῶν 'Εφορευτικῶν 'Επιτροπῶν ὡς καὶ ὁ διευθύνων τὴν ἐκλογὴν ἢ λαμβάνων μέρος ἀντιπρόσωπος τῆς Δικαστικῆς 'Αρχῆς :

α) 'Εὰν ἐν γνώσει δεχθῶσι τινὰ εἰς ψηφοφορίαν, εἴτε μὴ ἐγγεγραμμένον ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ εἴτε ψευδῶς ἐμφανιζόμενον ἀντ' ἄλλου ἐγγεγραμμένου, εἴτε ψηφοφορήσαντα ἤδη καὶ ἐκ νέου προσερχόμενον πρὸς ψηφοφορίαν, β) ἐὰν ἐν γνώσει ἀποκλείσωσι τινὰ τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων τῆς ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, γ) ἐὰν ὁπωσδήποτε περιωρίσωσι τὸν χρόνον τῆς ψηφοφορίας ἢ διακόψωσιν ἢ ἀναβάλωσιν αὐτήν, δ) ἐὰν μεταβάλωσι τὸν νομίμως ὁρισθέντα τόπον τῆς ψηφοφορίας, ε) ἐὰν ἀποβάλωσι τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας ὑποψήφιον, ἀντιπρόσωπον ἢ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, στ) ἐὰν ἀδικαιολογήτως δὲν ἀνεγνώρισαν τοὺς νομίμους διορισθέντας ἀντιπροσώπους ἢ ἀναπληρωτὰς ὑποψηφίων, ζ) ἐὰν δὲν ἐπιβάλωσι τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου κατὰ τοῦ ἐκλογέως ἢ Δημοσίου 'Υπαλλήλου τοῦ ὑποπεσόντος εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 198 παραπτώματα.

4. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς στερούμενοι τῶν ἐν τῷ Νόμῳ ὁριζομένων προσόντων καὶ μὴ ἀπέχοντες τῆς ἐκτελέσεως καθηκόντων ἐν τῇ 'Εφορευτικῇ 'Επιτροπῇ, ἂν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν Πρακτικῶν ὅτι διὰ παρατηρήσεως ἢ ἐντάσεως ἐζητήθη ἡ ἀποχὴ αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 110 ὁριζόμενα.

5. Δημόσιοι καὶ Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ 'Υπάλληλοι καὶ Δικαστικοὶ ἢ 'Εκκλησιαστικοὶ λειτουργοί, οἵτινες ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι ἐκ προθέσεως ἐνήργησαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον πρὸ ἢ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ὑπὲρ ἢ κατά τινος τῶν ὑποψηφίων.

6. Πᾶς Δημόσιος Πολιτικὸς 'Υπάλληλος, ὅστις διέταξεν ἐπέμβασιν τῶν Στρατιωτικῶν ἢ 'Αστυνομικῶν ὀργάνων εἰς τὴν ἐκλογήν.

7. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Συντάγματος μὴ ἐκλόγιμοι ἀνακηρυσσόμενοι ὑποψήφιοι χωρὶς νὰ παραιτηθῶσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ὑποστηρίξωσι καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν ὑποψηφιότητά των.

8. Πᾶς Δημόσιος Ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ὅστις ἤθελεν δεχθῆ νὰ διορισθῆ καὶ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τινὸς τῶν ὑποψηφίων ἢ πληρεξούσιος ὑποψηφίου τινὸς ἢ κόμματος.

9. Οἱ παραβαίνοντες τὰς περὶ τάξεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 93, 112, 113, 114 καὶ 115 τοῦ παρόντος Νόμου.

10. Οἱ ζητοῦντες ὑπέρογκα ποσὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ψηφοδελτίων.

11. Οἱ ἐκ προθέσεως μὴ τηροῦντες τὰς προθεσμίας τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 178.—Οἱ Στρατιωτικοὶ ἢ οἱ Πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι, οἱ κριθέντες ἔνοχοι τοῦ ἀδικήματος τοῦ ἀριθμοῦ 8 τοῦ ἄρθρου 174 ἢ τοῦ ἀριθμοῦ 6 τοῦ ἄρθρου 177, ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς θέσεώς των.

Ἄρθρον 179.—Ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀρχιφύλακες Ἀστυνομίας Πόλεων, Στρατιῶται, Χωρ)κες, Ἀστυφύλακες, Ἀγρονόμοι, Ἀγροφύλακες καὶ Δημόσιοι ἢ Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ Ὑπηρέται, ἐπεμβαίνοντες ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 180.—1. Δημόσιοι Ὑπάλληλοι καὶ Στρατιωτικοὶ ἐν γένει βεβαιοῦντες ψευδῶς, ὅτι ἐκλογεύς τις ἔχει τὸ ἐν ἄρθρῳ 146 δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως ἢ ἀναγράφοντες εἰς τὰς καταστάσεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 146 πρόσωπα, μὴ ἔχοντα τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἢ μὴ ἀναγράφοντες πρόσωπα ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦτο ἢ μὴ χορηγοῦντες ταυτότητας κατὰ τὸ ἄρθρον 148 εἰς δικαιούμενα πρόσωπα, ἐν γένει δὲ παραβαίνοντες τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀπορρέοντα καθήκοντα, τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 174 τοῦ παρόντος. Οὗτοι κριθέντες ἔνοχοι τοῦ ἀδικήματος ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς θέσεώς των.

2. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται καὶ οἱ ὑποβαλόντες ψευδῆ δήλωσιν περὶ ἧς προβλέπει ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἄρθρου 146.

Ἄρθρον 181.—1. Διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 500 δραχμῶν καὶ διὰ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρις ἑνὸς ἔτους τιμωροῦνται:

α) Οἱ διεξάγοντες ἐντὸς τοῦ Καταστήματος τῆς ψηφοφορίας προσηλυτισμόν.

β) Οἱ ὑποβάλοντες εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν πολυαρίθμους ἀπαραδέκτους ἢ ἀβασίμους ἐνστάσεις.

γ) Οἱ κληρωθέντες ἢ διορισθέντες μέλη Ἐφορευτικῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ Δήμῳ ἢ ἐν τῇ Κοινότητι καὶ μὴ παρευρισκόμενοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, μηδὲ δικαιολογοῦντες τοῦτο ἐπαρκῶς.

δ) Ὁ ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένος ἐκλογεύς, ὅστις καίπερ μὴ κεκτημένος πράγματι τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα ἢ μὴ δικαιούμενος εἰς ἄσκησιν τούτου ἤθελε ψηφοφορήσει.

ε) Οἱ μὴ τηροῦντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ παρόντος Νόμου.

στ) Οἱ ἀδικαιολογήτως καταστρέφοντες ψηφοδέλτια.

ζ) Ὅστις κατὰ τὴν παραμονὴν ἢ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς παραθέτει ὁμαδικὴν ἑστίασιν εἰς ἐκλογεῖς ἢ παρέχει τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην ὡς καὶ οἱ κατ' αὐτὴν συμμετέχοντες.

2. Οἱ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ 5 τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ Καταστήματος ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μέχρις 1 μηνός.

Ἄρθρον 182.—Πᾶς ὅστις ἰδιοποιεῖται ψευδῶς τὸ πρόσωπον ἐκλογέως τινός, ἢ ποιεῖται χρῆσιν νόθων ἢ πλαστῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἢ γνησίων μὲν ἀλλ' ὑπὲρ ἄλλου προσώπου ἐκδεδομένων, ἢ ψηφοφορίαν ἀντ' ἄλλου ἐκλογέως διὰ βιβλιαρίου ἢ πιστοποιητικοῦ μὴ ἀνήκοντος εἰς αὐτόν, ἢ ψηφοφορεῖ εἰς πλείονα ἐκλογικὰ Τμήματα τιμωρεῖται καὶ διὰ προσθέτου χρηματικῆς ποινῆς 100 μέχρι 300 δραχμῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 174 προβλεπομένων ποινῶν.

2. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιβληθείσης χρηματικῆς ποινῆς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸν καταδόσαντα τὸν καταδικασθέντα παραβάτην τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος λόγῳ ἀμοιβῆς, εὐθὺς ὡς τοῦτο καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος.

Ἄρθρον 183.—Οἱ διαπράττοντες ἀδίκημα ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 173, 174, 177, 179, 181, 182 καὶ 192 τιμωροῦνται μὲ τὰς ἐν αὐτοῖς ποινὰς καὶ μὲ στέρησιν τῆς προστασίας τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ τῶν δικαιωμάτων στεγάσεως καὶ παροχῆς αὐτοῖς ἄρτου καὶ ἄλλων ἐφοδίων.

Ἄρθρον 184.—Ὅστις διὰ βίας ἢ ἀπειλῶν βίας παρεμποδίζει ἐκλογέα τινὰ ἀπὸ τῆς ἐνασκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἢ ἐπιβάλλει τὴν ἐνάσκησιν αὐτοῦ ἢ τὴν ὑπὲρ ἢ κατά τινος ὑποψηφίου ψηφοφορίαν ἐν ἐκλογῇ Βουλευτῶν, τιμωρεῖται μὲ τὰς ἐν ἄρθρῳ 174 καὶ τῷ ἄρθρῳ 173 ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρον 185.—Ὅστις προκηρυχθεισῶν γενικῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν παραλείπει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ἐπιβραδύνει τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεως περὶ ἐκτυπώσεως ἐκλογικῶν καταλόγων ἢ παραρτημάτων αὐτῶν ἢ περὶ προμηθείας ἄλλων ἐκλογικῶν εἰδῶν τιμωρεῖται μὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 177 καὶ 183 ὁριζομένας ποινάς.

Ἄρθρον 186.—Διὰ τὴν δίωξιν τῶν ἐν ἄρθροις 177, 179, 181, 185 καὶ 189 ἕως 191 ἀδικημάτων ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 176 παρ. 2.

Ἄρθρον 187.—Τιμωρεῖται μὲ τὰς ἐν ἄρθρῳ 177 ὁριζομένας ποινάς:

α) Ὅστις διὰ ψευδῶν εἰδήσεων ἢ συκοφαντικῶν διαδόσεων, ἀναγομένων εἰς τὸ πρόσωπον ὑποψηφίου τινὸς ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐξαπατᾷ ἐκλογέαν τινὰ ὅπως μεταβάλῃ τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ φρόνημα ἐπὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.

β) Ὅστις δι' οἱουδήποτε τρόπου ἐπιτυγχάνει νὰ λάβῃ εἴτε αὐτὸς εἴτε τρίτος γνῶσιν τῆς διδομένης παρὰ τοῦ ἐκλογέως ψήφου.

γ) Ὅστις διαταράττει τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς διὰ διεγέρσεως θορύβου ἢ ἀταξίας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρον 188.—Τῶν κατὰ τὰς ἐν ἄρθροις 173, 174, 177, 181, 182, 183, 198 καὶ 199 ἀναφερομένας διατάξεις ἐπιβαλλομμένων ποινῶν δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀναστολὴ οὔτε μετατροπή.

Ἄρθρον 189.—Αἱ περὶ πράξεων κατὰ τὰς ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν Δημοσίων δικαίων, διαταράξεως τῆς ἡσυχίας Δημοσίων Σωματείων, πλαστογραφίας δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, νοθεύσεως τῶν δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάντρων, ψευδομαρτυρίας ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς παρανόμου κατακρατήσεως, παρανόμου βίας καὶ ἀπειλῆς, καὶ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται πρὸς καταστολὴν τῶν ἀξιοποίνων τούτων πράξεων, ἂν λάβωσιν χώραν κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἡ ἐπί τινι τῶν πράξεων τούτων καταδίκη καὶ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἐπιφέρει αὐτοδικαίως πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 190.—Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2,5 μέχρι 200 δραχμῶν πᾶς ἐκλογεὺς ὅστις ἀδικαιολογήτως δὲν ψηφοφορεῖ εἰς προκηρυχθεῖσαν ἐκλογήν. Ἐξαιροῦνται οἱ ὑπερβάντες τὸ 60ὸν ἔτος καὶ οἱ μὴ διαμένοντες εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας. Ὡς τοιοῦτοι δὲν θεωροῦνται οἱ διαμένοντες εἰς τὰ Προάστεια αὐτοῦ.

Ἄρθρον 191.—Πᾶσα ἄλλη παράβασις τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὡρισμένων, ἐὰν δὲν προβλέπεται εἰδικῶς ὑπ' αὐτοῦ ἢ δὲν ὑπάγηται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 3 μηνῶν.

Ἄρθρον 192.—Δήμαρχοι, Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, Πρόεδροι Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι, ἀμελοῦντες τὴν ἔγκαιρον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐκλογικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων, ἢ ἀπειθοῦντες, ἢ ἐπεμβαίνοντες ἐνεργῶς καὶ κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων εἰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας ἢ ἐπιδεικνύοντες συμπεριφορὰν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ ἀξιώματα αὐτῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐκλογικῶν, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, τιμωρούμενοι διὰ ἀπολύσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματός των ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς, ὁριζομένου διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐν περιπτώσει προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ χρόνου αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συνεπειῶν τῶν ἐκλογικῶν παραβάσεων.

Τὰ αὐτὰ Πλημμελειοδικεῖα δύνανται νὰ ἀνακαλέσουν τὰς ἀποφάσεις των ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως ἢ ἐπὶ προσφυγῇ τῶν ἀπολυθέντων.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἔφεσις κατὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων ἐνώπιον τῶ ἁρμοδίων Ἐφετῶν ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 193.—Ἁρμόδια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος Νόμου παρ' οἱουδήποτε καὶ ἂν διαπραχθῶσιν εἴτε πολιτικοῦ εἴτε Στρατιωτικοῦ, εἰσὶ τὰ τακτικὰ Ποινικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 194.—Ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 195.—Πᾶσα ἀξιόποινος πρᾶξις, σχέσιν ἔχουσα μὲ τὰς ἐκλογὰς καὶ προβλεπομένη εἴτε ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου εἴτε ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου, τιμωρεῖται, εἴτε ἐπικυρωθῇ εἴτε ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή.

Ἄρθρον 196.—Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται ἐπὶ πασῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μὲ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν τιμωρουμένων πράξεων ἢ παραλείψεων, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καταδίκης ἐπὶ ἀμελείᾳ.

Ἄρθρον 197.—Διὰ τὴν παραγραφὴν τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσιν αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Πειθαρχικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 198.—Δήμαρχοι, Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, Πρόεδροι Κοινοτικῶν Συμβουλίων, Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, Πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοί, καὶ δικαστικοὶ λειτουργοί, ἀμελοῦντες τὴν ἔγκαιρον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων ἢ ἀπειθοῦντες, τιμωροῦνται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς διὰ προστίμου οὔτε ἥσσονος τῶν δραχμῶν 20 οὔτε μείζονος τῶν δραχμῶν 200.

Β'. ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΙΣ

Ἄδειαι ἱδρύσεως πολιτικῶν κέντρων.

Ἄρθρον 193.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἵδρυσις πλησίον ἀλλήλων καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ κειμένων πολιτικῶν κέντρων. Ὁσάκις δὲ ἤθελε ἀποβῇ ἀνέφικτος ἡ ἐξεύρεσις κτιρίων ἐπὶ διαφόρων

καὶ μακρὰν ἀλλήλων κειμένων ὁδῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, πλὴν ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἀπόστασις δέον νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἀποκλείῃ πᾶσαν μεταξὺ τῶν ἀντιφρονούντων ἀντέγκλησιν ἢ σύρραξιν.

Ἄρθρον 194.—Ἵνα ἱδρυθῇ τοιοῦτον πολιτικὸν κέντρον, ἡ ἐνδιαφερομένη πολιτικὴ μερὶς δέον νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον περὶ τούτου αἴτησιν, ἐπὶ χαρτοσήμου συντασσομένην, εἰς τὴν οἰκείαν Ἀστυν. Δ)σιν. Διοικησιν, Ὑποδ)σιν ἢ Σταθμὸν οἱ Δ)ταὶ τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσι ἀμέσως ἐπὶ τόπου μετὰ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως ἢ Εἰρηνοδίκου καὶ μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, νὰ ἀποδέχωνται ἢ νὰ ἀπορρίπτωσιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὰς σχετικὰς αἰτήσεις.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν των γνωρίζουσι τὸ ταχύτερον εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

Τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν τῶν Σταθμαρχῶν δύνανται οἱ αἰτοῦντες νὰ προσβάλλωσι διὰ κανονικῆς αἰτήσεώς των ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ ἢ Ὑποδ)τοῦ, ὑποχρεουμένων νὰ μεταβῶσιν ἐπὶ τόπου μετὰ δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου καὶ ἀποφασίσωσιν ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως.

Τὸ κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἱδρυόμενον πολιτικὸν κέντρον κλείεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, καταγγελλομένων τῶν παραβατῶν ἐνώπιον τῶν οἰκείων Πταισματοδικείων ἐπὶ παραβάσει τῆς ἰσχυούσης Ἀστυν. Διατάξεως.

Γ'. ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΚΑΙ ΦΡΟΥΡΙΟΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀνώτεροι Στρατιωτικοὶ Ἐπόπται.

Ἄρθρον 17ον.—132. Οἱ ὡς ἄνω Ἀνώτατοι καὶ Ἀνώτεροι Στρατιωτικοὶ Ἐπόπται ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐν συνεργασίᾳ τῶν κατὰ τόπους Ἀρχῶν Χωρ)κῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων λαμβάνουσι τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ἀνατιθεμένης εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς, διαθέτοντες ἀναλόγως τὰς ὑπ' αὐτοὺς δυνάμεις. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ δυνάμεις αὗται δὲν ἐπαρκοῦσιν ἀναφέρονται εἰς τὰς ἱεραρχικῶς προϊσταμένας Ἀρχὰς τῶν ἑδρευουσῶν ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ Μονάδων.

Ὁρίζουσιν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐκλογικῶν Τμημάτων Ἀξ)κοὺς καὶ Στρατιωτικοὺς Ἐπόπτας, ὡς καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διατεθησομένην δύναμιν.

Ἐκδίδουσιν ὁδηγίας διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τούτων καὶ λαμβάνουσι πᾶν μέτρον πρόσφορον κατὰ τὴν κρίσιν των διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Στρατιωτικοὶ Ἐπόπται.

Ἄρθρον 18ον.—133. Οἱ ὡς ἄνω ὁριζόμενοι Στρατιωτικοὶ Ἐπόπται κατανέμουσι τὴν εἰς αὐτοὺς διατεθεῖσαν δύναμιν κατὰ ἐκλογικὰ τμήματα ὡς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς βαθμοφόρους, τηροῦντες τὴν ἐναπομένουσαν ἐν ἐπιφυλακῇ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἐπιβλέπουσι συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν Ἀνωτέρων Στρατιωτικῶν Ἐποπτῶν τὴν τάξιν ὡς καὶ δέχονται καὶ ἐκτελοῦσι τὰς αἰτήσεις τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν τμημάτων των, ἀφορώσας τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ τῶν πέριξ τούτων χώρων.

Ἐκτελοῦσι τὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου Ἐποπτου τῆς περιφερείας των.

Ἐπιβλέπουσι ὁμοίως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν τυχὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ των κυκλοφορουσῶν περιπόλων Ἀστυνομίας ἢ Χωρ)κῆς.

Συνεργάζονται δὲ μὲ τὰ τυχὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ των ὑπάρχοντα Τμήματα Ἀστυν. Πόλεων ἢ Χωρ)κῆς, εἰς ἃ ἐκδίδουσι καὶ σχετικὰς διαταγάς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Ἀπαγορεύουσι τὴν παρουσίαν πάσης ἐνόπλου δυνάμεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ πέριξ, πλὴν τῶν κληθέντων ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν τακτικῶν περιπόλων.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύουσι τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ πέριξ προσέλευσιν παντὸς ἐκλογέως ἢ πολίτου ἢ Ἀξ)κοῦ φέροντος ὅπλον ἢ οἱονδήποτε ὄργανον ἐπιτήδειον πρὸς ἐπίθεσιν.

134. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ διοριζόμενοι Στρατιωτικοὶ Ἐπόπται τυγχάνουσι κατώτεροι κατὰ βαθμὸν τῶν κατὰ τόπους Ἀξ)κῶν Χωρ)κῆς, τὰ καθήκοντα τῶν Ἐποπτῶν ἀναλαμβάνουσιν οἱ Ἀξ)κοὶ τῆς Χωρ)κῆς οἱ ὁποῖοι θὰ αἰτῶσι παρὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω διορισθέντων στρατιωτικῶν Ἐποπτῶν, οἵτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην περιορίζονται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ στρατιωτικοῦ Τμήματος, τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Χωρ)κῆς διὰ τῆς ἀναγκαιούσης δυνάμεως.

135. Ἡ ἔναρξις τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐποπτῶν ἐν γένει, ἄρχεται ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ λῆξις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν, συμφώνως τῇ σχετικῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου παρατεινομένη ἐν ἀνάγκῃ, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Ἀνωτέρων Στρατιωτικῶν Ἐποπτῶν.

Σχέσεις τῶν Ἀνωτέρων Στρατιωτικῶν Ἐποπτῶν μετὰ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 19ον.—136. Οἱ ἀνώτεροι Στρατιωτικοὶ Ἐπόπται εὑρίσκονται ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας των ἐν συνεχῇ ἐπαφῇ μετὰ τῶν ἁρμοδίων Πολιτικῶν Ἀρχῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς παραγράφους 117 καὶ ἑπομένας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀφορώσας ἐν γένει τὰς σχέσεις τοῦ Στρατοῦ μετὰ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Δ'. Α. Ν. 680 ΤΗΣ 26-11-1945

Ἄρθρον 1ον.—Ι. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Σωμάτων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς καὶ εἰς τοὺς Ἀξ)κούς, Ἀνθ)στὰς καὶ ὁπλίτας τοῦ Σώματος τῆς Χωρ)κῆς, εἴτε οὗτοι εὑρίσκονται ἐν ὑπηρεσίᾳ, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς νὰ συμμετέχωσιν εἰς πολιτειακὰς ἢ πολιτικὰς διενέξεις προφορικὰς ἢ γραπτάς, σχετικὰς συζητήσεις ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον νὰ ἐκδηλώνωσι τὰ πολιτειακὰ ἢ πολιτικὰ αὐτῶν φρονήματα ἢ νὰ ἀποτελῶσι μέλη οἱωνδήποτε Ὀργανώσεων.

ΙΙ. Οἱ παραβάται παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐνώπιον τῶν κατὰ Νόμον ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν σχετικῶν Νόμων ποινῶν εἰς ἃς περιλαμβάνεται καὶ ὁριστικὴ ἀπόλυσις ἐκ τοῦ Σώματος.

ΙΙΙ. Τὴν αὐτὴν εὐθύνην ὑπέχουσι καὶ εἰς τὰς αὐτὰς κυρώσεις ὑπόκεινται οἱ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενοι τῶν παραβατῶν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, οἵτινες λαμβάνοντες γνῶσιν τῆς παραβάσεως ἤθελον ἀποσιωπήσῃ ἢ ἤθελον καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνεργήσῃ πρὸς συγκάλυψιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2ον.—Ι. Οἱ παραβάται τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραπέμπονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημ. Τάξεως ἐνώπιον τῶν κατὰ Νόμον Συμβουλίων, τιθέμενοι, ἅμα τῇ παραπομπῇ των εἰς διαθεσιμότητα.

ΙΙ. Τὰ Συμβούλια ταῦτα ὀφείλουσι νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασίν των ἐντὸς δεκαημέρου.

ΙΙΙ. Πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως τὰ οἰκεῖα ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια κλητεύουσι καὶ ἐξετάζουσι τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν των ἀναγκαίους μάρτυρας κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως.

ΙΥ. Ὁ ἐγκαλούμενος δικαιοῦται νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν μόνον ἐνώπιον τῶν Συμβουλίων διαδικασίαν, καλούμενος πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 3ον.—Ι. Κατὰ τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Συμβουλίων τούτων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἀναστέλλει ὅμως αὕτη τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ε'. ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

Ἐγκλήματα κατὰ τὰς ἐκλογάς.—Βία κατ' ἐκλογέων.

Ἄρθρον 161.—Ὅστις διὰ βίας ἢ ἀπειλῶν βίας παρεμποδίζει ἐκλογέα τινὰ ἀπὸ τῆς ἐνασκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἢ ἐπιβάλλει τὴν ἐνάσκησιν αὐτοῦ, ἢ τὴν ὑπὲρ ἢ κατά τινος ὑποψηφίου ψηφοφορίαν, ἐν ἐκλογῇ Βουλευτῶν ἢ ἐν ἐκλογῇ Νομαρχιακῶν, Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Τὸ Δικαστήριον δύναται πρὸς τούτοις νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 Ἀξιωμάτων καὶ Θέσεων.

Ἐξαπάτησις ἐκλογέων.

Ἄρθρον 162.—Ὁ διὰ ψευδῶν εἰδήσεων ἢ συκοφαντικῶν διαδόσεων, ἀναγομένων εἰς τὸ πρόσωπον ὑποψηφίου τινός, ἢ διὰ ἄλλου τρόπου ἐξαπατῶν ἐκλογέαν τινὰ εἴτε ὅπως οὗτος παραλείπῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος, εἴτε ὅπως μεταβάλῃ τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ φρόνημα ἐπί τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἀναφερομένων ἐκλογῶν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Παραβίασις μυστικότητος ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 163.—Ὅστις ἐν μυστικῇ ἐκλογῇ δι' οἱουδήποτε τρόπου ἐπιτυγχάνει νὰ λάβῃ, εἴτε αὐτός, εἴτε τρίτος, γνῶσιν τῆς διδομένης παρὰ τοῦ ἐκλογέως ψήφου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις 1 ἔτους.

Νόθευσις τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 164.—1. Ὁ ψηφίζων ἄνευ δικαιώματος κατά τινα τῶν ἐν ἄρθροις 161 ἐκλογῶν ἢ ὁ κατ' ἐπανάληψιν ψηφίζων ἢ πολλαπλῆν ψῆφον δίδων ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐκ προθέσεως προκαλῶν παραγωγὴν μὴ γνησίου ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ὡς καὶ ὁ νοθεύων τὸ γνήσιον ἀποτέλεσμα αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ὑπαίτιος ἐξεπλήρου ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἐκλογήν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 161 ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

Δωροδοκία κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρον 165.—1. Ὁ ἐν σχέσει πρός τινα τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἐκλογῶν, ἀπὸ τῆς προκηρύξεως αὐτῶν μέχρι πέρατος τῆς ψηφοφορίας, προτείνων, παρέχων ἢ ὑπισχνούμενος εἰς ἐκλογέα δῶρα ἢ ἕτερα οἱαδήποτε μὴ ὀφειλόμενα αὐτῷ ὠφελήματα, ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως παραλίπῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ του δικαιώματος ἢ ὅπως ἀσκήσῃ αὐτὸ καθ' ὡρισμένον τρόπον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινήν. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 161 ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὁ ἐκλογεύς, ὁ ἐν σχέσει πρός τινα τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἐκλογῶν καὶ κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ χρόνον, δεχόμενος τὴν παροχήν, ἢ ὑπόσχεσιν δώρων ἢ ἑτέρων μὴ ὀφειλομένων αὐτῷ ὠφελημάτων ἢ ἀπαιτῶν τοιαῦτα ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως παραλίπῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ του δικαιώματος ἢ ὅπως ἀσκήσει αὐτὸ καθ' ὡρισμένον τρόπον.

Διατάραξις τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 166.—Ὅστις ἐκ προθέσεως παρεμποδίζει τὴν διεξαγωγὴν ἐκλογῆς τινος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἀναφερομένων ἢ διαταράττει αὐτὴν διὰ διεγέρσεως θορύβου ἢ ἀταξίας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 680)1945 ἐντέλλομαι ὅπως εἰς περίπτωσιν καταγγελίας ἢ πληροφοριῶν περὶ ἀναμίξεως τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἰς πολιτικὰς διενέξεις ἢ συζητήσεις ἢ περὶ ἐκδηλώσεως ὑπ' αὐτῶν πολιτικῶν φρονημάτων κλπ. οἱ ἄμεσοι αὐτῶν προϊστάμενοι ἐνεργῶσι τὰ δέοντα βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ὡς προείρηται Νόμου.

Ἀναμένω καὶ ἐλπίζω ὅτι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Ἀγῶνας καὶ ἡ ἐκπολιτιστικὴ αὐτῶν δρᾶσις, κατ' ἐπανάληψιν ἔχουσιν ἐξαρθῇ μέχρι σήμερον, θὰ σταθῇ συμπαραστάτης τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἀξίωσιν καὶ ἐπιταγὴν αὐτῆς διὰ τὸ ἀδιάβλητον τῶν ἐκλογῶν καὶ θὰ παράσχωσιν ἑαυτὰ παράδειγμα αὐστηρᾶς προσηλώσεως πρὸς τὸ Ἐθνικὸν καθῆκον των καὶ μόνον.

Τῆς παρούσης μου νὰ λάβωσιν γνῶσιν ἅπαντες, πρὸς δὲ νὰ γίνῃ εἰδικὴ διδασκαλία παρ' Ἀξιωματικῶν εἰς τὰ κατώτερα ὄργανα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1956.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΜΑΝΙΔΑΚΗΣ

ΕΝ ΡΙΠΗ ΟΦΘΑΛΜΟΥ

Ἡ Πολωνικὴ ἐφημερὶς «Ζύτσιε Βάρσαβυ», ἐδημοσίευσε μίαν ἐπιστολὴν ἀναγνώστου της, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν σύλληψιν πολλῶν μελῶν τῆς συντάξεώς της καὶ τοῦ ἐπιστολογράφου. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ εἰρωνευθῇ τὴν σκηνοθεσίαν ποὺ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, δι' ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ «Παγκοσμίου Φεστιβὰλ τῆς Νεολαίας» ποὺ συνῆλθεν εἰς Βαρσοβίαν. Ὁ ἐπιστολογράφος διηρωτᾶτο διὰ ποίους λόγους ἐξηφανίσθησαν «ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ» μετὰ τὸ τέλος τοῦ Φεστιβάλ, τὰ περίπτερα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἠμποροῦσε ν' ἀγοράσῃ κανεὶς ἄφθονα τρόφιμα, γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικά. Ἀπηύθυνε, ἐπίσης τὸ ἐρώτημα, διὰ ποίους λόγους ἐξηφανίσθη τὸ χαμόγελο καὶ ἡ εὐγένεια, ποὺ εἶχαν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι κέντρων καὶ καταστημάτων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Φεστιβάλ.

(Ἀπὸ τὸ Στρατιωτικὰ Νέα τῆς 11-12-55)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυν. Σώματος, ὁ Ὑπαρχ. Γιαννάκης Γ. καὶ οἱ ἀστ)κες Γκάνος Θεόδ., Γιαννομῆτρος Φ. καὶ Κουσκουβελάκος Ἀν.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου Ὑποναύαρχος κ. Κ. Τσάτσος δι' ἐγγράφου του ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὸν Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Δημακόπουλον Χρ., διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 2ετοῦς, ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του, ὑπηρεσίας του, ἐπεδείξατο ἐξαίρετον εὐσυνειδησίαν καὶ ἄριστον πνεῦμα συνεργασίας, ἀντεπεξῆλθε δὲ πλήρως εἰς ἁπάσας τὰς ἀνατεθείσας αὐτῷ ἀποστολάς.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐχορηγήθησαν ὑλικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυν. ὑπαλλήλους:

1. Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Β΄ κ. Μπιτούνην Νικ. διότι οὗτος ἐπανειλημμένως ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν κατὰ τὰς βιαίας διαλύσεις ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐκνόμων συγκεντρώσεων καὶ διότι τὴν 20-9-55 ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ προσπάθειαν πρὸς ἀποτροπὴν ἐκτρόπων ἐκ μέρους διαδηλωτῶν, συγκεντρωθέντων εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὰς εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης ὠμότητας τῶν Τούρκων, προσενεγκὼν οὕτω ἰδιαιτέρως σοβαρὰν ὑπηρεσίαν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

2. α) Ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυν. Α΄ κ. Παπαμιχαὴλ Κλ., Διοικητὴν τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας Πατρῶν. Ὁμοίως ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ὑπαστυν. Α΄ κ.κ. Ἠλιόπουλον Η. καὶ Τζανετέαν Κ. καὶ ἀστυφύλακα Μελίσταν Εὐθ., διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ ὡς ἄνω Διοικητοῦ καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἀπεκάλυψαν καὶ παρέπεμψαν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τέσσαρας παγοβιομηχάνους τῆς πόλεως Πατρῶν, οἵτινες διὰ τῆς ἐκδόσεως ψευδῶν τιμολογίων, ὡς πρὸς τὴν διατιθεμένην εἰς τὴν κατανάλωσιν ποσότητα πάγου, ἀπέκρυπτον τὴν ἡμερησίαν παραγωγήν των, βάσει τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κοστολόγησις τοῦ πάγου κατὰ στήλην καὶ οὕτω εἶχον ἐπιτύχει παρὰ τῆς Ἀγορανομικῆς Ἐπιτροπῆς Πατρῶν τὴν εἰς ὑψηλὴν τιμὴν κοστολόγησιν τοῦ πάγου.

β) Ἔπαινος εἰς τοὺς ἀστ)κας Καλογερόπουλον Γ. καὶ Σπυρούλιαν Χ., διότι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

3. α) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ὑπαστυν. Α΄ κ. Τζουμάνην Γ. καὶ ἀστ)κας Στεφανόπουλον Χ. καὶ Ἀποστολόπουλον Π., διότι οὗτοι λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀφοσιώσεως των περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων κατώρθωσαν νὰ ἐξακριβώσωσιν ὅτι ὁ ἐπὶ θετίαν διωκόμενος, δυνάμει καταδικαστικῶν ἀποφάσεων διὰ σωρείαν πλαστογραφιῶν καὶ νοθεύσεως σφραγίδων Δημοσίων Ἀρχῶν τέως Λυκειάρχης δικηγόρος Ἀνδρικόπουλος Θεμιστ. ἐκρύπτετο ἐντὸς εἰδικῶς κατασκευασθείσης κρύπτης ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ οὕτω ἐπετεύχθη ἡ σύλληψίς του.

β) Ἔπαινος εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Πατρῶν Ἀστυν. Β΄ κ. Παναγιωτόπουλον Ν., Ὑπαστυν. Α΄ κ. Καλαϊτζάκην Τρ. καὶ ἀστ)κας Μπερστιᾶν Ι. καὶ Φόφολον Ι., διότι οὗτοι, μετὰ τῶν ἀνωτέρω λαβόντες μέρος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ἀνδρικοπούλου ὑπὸ τὴν προσωπικὴν καθοδήγησιν τοῦ Διοικητοῦ των, ἐπεδείξαντο ἐξαιρετικὸν ζῆλον τόλμην καὶ εὐψυχίαν.

4) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ὑπαστυν. Α΄ κ. Ταραβήραν Δ., Ἀρχ)κα Σάββαν Α. καὶ ἀστ)κας Δήμου Π., Κουμπενᾶν Μ., Καμπάσην Στ., Βοῦρον Τρ., Προγουλάκην Δ., Κοντονῆν Ἐλπ., Φαντζιὸν Π. καὶ Λυμπέρην Θ. διότι ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας, ταχύτητος, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἐκ τῶν ἀποδρασάντων ἐκ τῶν φυλακῶν Βούρλων Πειραιῶς, φανατικοῦ κομμουνιστοῦ Σιδέρη Σταύρου, κατηγορουμένου ἐπὶ κατασκοπίᾳ καὶ βαρυνομένου μὲ σωρείαν ἀντεθνικῶν πράξεων, προσενεγκόντες οὕτω ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας.

5) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ἀστυν. Δ)ντὰς Β΄ κ.κ. Κορωνάκον Δ., καὶ Ταβουλάρην Ν., Ἀστυν. Β΄ κ.κ. Παρίσην Λ. καὶ Παπαναστασίου Ν., Ὑπαστυν. Α΄ κ.κ. Μπαρδόπουλον Δ., Κουβᾶν Σ., Καλογερᾶκον Μ., Νικολόπουλον Π., Ἀνθυπαστυνόμον κ. Κόκκινον Διονύσ., Ἀρχ)κας Μποῦτον Σ., Στεφανῆν Π., Κυριακόγλου Κ., Καβαλιεράκην Στρ., Καλονάρον Π., Γεωργοῦντζον Σ. καὶ ἀστ)κας Ἀγγελόπουλον Β., Πράσινον Ἀντ., Χριστοδουλόπουλον Φ., Μπακλέσην Ἀπ., Φαρσάρην Ἐλ., Ἀνδριτσόπουλον Γ., Πανώτην Κ., Ἀγγελόπουλον Π., Μαρκαντώνην Α., Λεμπέσην Γ., Βασιλομητσᾶκον Ν., Γεωργόπουλον Α., Παπαδημητρίου Φιλ., Καραγεωργόπουλον Γ., Πουλόπουλον Π., Δρακόπουλον Π., Μενενάκον Γρ., Κοτίνην Ν., Καλαντζῆν Βίκτ., Λάζαρην Β., Ἀξιωτόπουλον Π., Δελημάρκον Στ., Βλαχογεώργον Ν., Βόγκον Τρ., Τσίτουραν Ἀλ., Λιακώνην Στ., Κουκουλομμάτην Ἀρ., Ἡλιόπουλον Ἡ., Παπαδόγκωναν Φ., Γιαννακούρην Α., Κωνσταντᾶκον Ι., Μπούραν Β., Κεραμίδαν Ι., Κουράκον Λ., Σιάκον Ε., Κουρογιαννόπουλον Π., Ζωγραφόπουλον Ἀχ., Φωτεινὸν Α. καὶ Χιονίδην Λ.

Ὁμοίως ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς Ἀστυν. Δ)ντὴν Α΄ κ. Ρακιντζῆν Θ. Ἀστυν. Δ)ντὰς Β΄ κ.κ. Κροντήρην Ι. καὶ Καραχάλιον Ι., Ἀνθ)μον κ. Κοκκινάκην Λ., ἀστ)κας Τσελώνην Χ., Βάμβουκαν Α., Κάσην Γ., Μπινιάρην Π., Στόκαν Κ., Τεζάρην Α., Λούγαρην Π., Σαμαρᾶν Κ., Καρακούσην Ι., Σωτηρόπουλον Κ., Κλωνάρην Ν., Νικηφοράκην Μ., Διαμαντόπουλον Ι., Κουντάκην Π., Λύρην Β., Εὐαγγελινάκην Ἐμμ., Τσιρώνην Χ., Δαλιάνην Π., Νιάρχον Ν., Μεθενίτην Ἀντών., Βελεγράκην Ἀρ., Χρονόπουλον Β., Κουμπαρούλην Δ., Γιαννόπουλον Ι., Ξενάκην Ν., Παπασπηλιωτόπουλον Ν., Πανόπουλον Γ., Μεθενίτην Ἀναστ., Καραγιώργην Α., Κοντογιάννην Β., Μηλιὸν Η., Βασιλείου Π., Ἀνυφαντὴν Π., Τσονόπουλον Γ., Σταθουλόπουλον Π. καὶ Ψηστάκην Γ., διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ὑποδ)νσεων Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, συνεργασθέντες ἐν συμπνοίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τῶν Διοικητῶν των, ἐργασθέντες δὲ μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ δραστηριότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν ἀνωτάτων ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ δικτύου κατασκοπίας τοῦ Κ.Κ.Ε.

6) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστ)κα Κοντὸν Στέφ., τῆς Δ)νσεως Πειραιῶς, διότι λαβὼν μέρος εἰς τὴν σύλληψιν δραστῶν λῃστείας, ἐπεδείξατο εὐψυχίαν, τόλμην καὶ ἀποφασιστικότητα.

7) Ἔπαινος εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυν. ὑπαλλήλους τῆς Δ)νσεως Πατρῶν, Ἀστυν. Β΄ κ. Παναγιωτόπουλον Ν., Ὑπαστυν. Α΄ κ.κ. Βασιλείου Ὀθ., Καλαϊτζάκην Τρ., Ἀρχ)κας Σύφαντον Α., Ἀρώνην Κ., Ἀργυριάδην Ἀργ., ἀστ)κας Ἐμμανουὴλ Ν. καὶ Παπαδόπουλον Ν., διότι οὗτοι ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος καὶ ἐπιδειξάμενοι ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τριῶν κομμουνιστῶν, οἵτινες συνέταξαν καὶ ἐτοιχοκόλλησαν σκιτσογράφημα—προκήρυξιν—ἀπεικονίζον τὴν Κύπρον, κάτωθι τοῦ ὁποίου ἀνέγραφον τὰς λέξεις «ΕΠΟΝ—ΑΤΡΟΜΗΤΟ».

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2092)18)7 ἀπὸ 31-12-1955 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Κατωτέρων Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὸ ἔτος 1956, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως:

Α. Τακτικὰ μέλη :

1) Πρόεδρος : Ἀστυν. Δ)ντὴς Β' κ. Τσίπης Κωνσταντῖνος
2) Μέλη : Ἀστυνόμοι Α' κ.κ. Ὑφαντῆς Δημήτριος καὶ Δουβάρας Δημήτρ.
3) Γραμματεύς : Ὑπαστυνόμος Α' κ. Παπαχρήστου Ἰωάννης.

Β. Ἀναπληρωματικὰ μέλη :

1) Πρόεδρος : Ἀστυν. Δ)ντὴς Β' κ. Μπεκιάρης Χρύσανθος.
2) Μέλη : Ἀστυν. Α' κ.κ. Κελένης Μιχ. καὶ Δημητρόπουλος Χρῆστος.
3) Γραμματεύς : Ὑπαστ. Α' κ. Καρακῖτσος Ἀναστάσιος.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς, εἰς τὸν κ. Ἀθανάσ. Σαμπάνην τ. Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ἀστυν. Α' κ. Ἀθανάσ. Τασιόπουλον, καθηγητὰς τῆς Ἀστυν. Σχολῆς. Ἐπίσης εἰς τὸν Ἀστυν. Δ)ντὴν κ. Ἀθανάσιον Ἀγγελόπουλον καὶ Ὑγειονομικὸν Ἀξ)κὸν κ. Ἀντώνιον Λάσκαρην.

***

ΠΕΝΘΗ

[redacted]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΑΒΡ. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥΣ—ΘΕΟΔΟΤΟΣ

Ὁ σοφὸς γέρων ποὺ ἐγκατέλειψε τὴ γῆ...

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1956 ἀπεβίωσεν ὁ σοφὸς γέρων Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους—Θεόδοτος.

Ἡ κηδεία του ἔγινε τὴν 10.50' ὥραν τῆς ἑπομένης, ἐν μέσῳ ἀπεράντου κατανύξεως, εὐλαβείας καὶ πόνου.

Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἐντίμου καὶ χρηστοῦ πολίτου, ἀλλὰ καὶ ἀνεξάντλητος πηγὴ σοφίας καὶ γνώσεων.

Οἱ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» εἶχον τὴν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσουν τὴν γλαφυρότητα καὶ ἐνάργειαν τῆς γραφίδος του ἀλλὰ καὶ τὴν πληρότητα τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεώς του εἰς πολλὰ ἔργα τοῦ μεταστάντος, ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τοὺς πρώτους ἐκλεκτοὺς συνεργάτας τοῦ περιοδικοῦ μας.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» μὲ βαθυτάτην λύπην καὶ εὐλάβειαν πέμπουν τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν εἰς τὸν σεβάσμιον καὶ ἐκλεκτὸν συνεργάτην, τὸν σοφὸν ἐπιστήμονα, τὸν ὑπέροχον ἄνθρωπον, ὑποβάλλουν δὲ εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὰ θερμὰ συλλυπητήρια.

Ἀντὶ στεφάνου ἀπέστειλαν 300 δραχμὰς εἰς τὸ Πρεβαντόριον τῆς Ο.Φ.Α.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

—Στὴν ἐκπομπὴ τῆς 11-1-1956 μεταδόθηκαν μερικὰ χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιάτικη γιορτὴ τῆς Βασιλόπιττας ποὺ ἔγινε στὴ Σχολή, τὸ ἀπόγευμα τῆς 5-1-1956 καὶ ἡ ὁποία μαγνητοφωνήθηκε μὲ τὸ μαγνητόφωνο τῆς Σχολῆς. Στὴ γιορτὴ αὐτὴ παρευρέθηκαν ἐκλεκτοὶ καλλιτέχνες ποὺ σκόρπισαν ἄφθονο κέφι καὶ χαρά. Ἀνάμεσά τους διακρίθηκεν ἡ γλυκειὰ κι' ἀγαπημένη τοῦ κοινοῦ Ἐλίζα Μαρέλλη, ἡ θαυμάσια βεντέττα τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ Πόπη Σέρα, ὁ

ἀσύγκριτος καὶ μελλῳδικὸς Πιέρρο Λοβάττη, ὁ γνωστὸς καὶ ἐξαίρετος Θ. Δημητρίου καὶ ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Σχολῆς Ματθαῖος Φελώνης στὰ δημοτικὰ τραγούδια. Στὸ πιάνο ὁ θερμὸς φίλος τῆς Ἀστυνομίας Ν. Πιτσόλος. Ἔλαβε ἐπίσης μέρος μιὰ θαυμάσια ἀστυνομικὴ ὀρχήστρα, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τῆς Φιλαρμονικῆς, μὲ μαέστρο τὸν ἐξαίρετο κ. Σπ. Δουκάκη, καθὼς καὶ τὸ γκρούπ τῶν φουστανελλοφόρων τοῦ καθηγητοῦ τοῦ χοροῦ κ. Κουσιάδη, ποὺ ἐχόρευσεν Ἑλληνικοὺς χορούς. Τυχερὸς ποὺ πῆρε τὸ χρυσὸ νόμισμα τῆς βασιλόπιττας ἦταν ὁ δόκιμος Ἀρχιφύλαξ Χατζημιχαὴλ Παναγιώτης.

★

—Στὴν ἐκπομπὴ τῆς 18-1-1956 ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου ποὺ ἦταν ἀφιερωμένη σὲ ὅσους γιόρταζαν, μεταδόθηκαν ἐκλεκτοὶ δίσκοι, ἀπὸ κινηματογραφικὲς διεθνεῖς ἐπιτυχίες καὶ ἔλαβαν μέρος ἡ γλυκειὰ Ἐβελίνα, τὸ μελλῳδικὸ τρίο—Μπελκάντο, ὁ Γιάννης Νικολαΐδης καὶ ἡ περίφημη ἑλληνίδα βεντέττα καὶ θερμὴ φίλη τῆς Ἀστυνομίας Ἐλίζα Μαρέλλη.

Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μεταδόθηκε ἐπίσης ἀστυνομικὸ ραδιοφωνικὸ σκετσάκι, γραμμένο ἀπὸ τὸν δόκιμο Ἀρχιφύλακα Σπ. Πηλό, μὲ ἀφηγητὴ τὸν Τᾶσσο Γκούβα καὶ σὲ ραδιοσκηνοθεσία Γιώργου Ντούμα. Ἀριστουργηματικὴ μουσικὴ ἐπλαισίωνε ὅλο τὸ κείμενο, σὰν μουσικὴ ὑπόκρουση.

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτὴ ἄρεσε ξεχωριστὰ καὶ ἐνθουσίασε τοὺς ἀκροατὲς τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν πάντα νὰ ἐκφράζωνται μὲ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὶς Ἀστυνομικὲς Ἐκπομπές, οἱ ὁποῖες ἐγκαινιάζουν ἕνα νέο ραδιοφωνικὸ ρυθμὸ στὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων...ἕνα ρυθμὸ ζωντανό, γλυκό, ἁπαλό, ποὺ ἀξιοποιεῖ κατὰ τὸν καλλίτερο τρόπο ὅλα τὰ λογοτεχνικὰ ἀστυνομικὰ κείμενα τοῦ Τμήματος Πνευματικῆς Ἀγωγῆς.

Κομφερασιὲ : ὁ Μίμης Φραγκιουδάκης. Συμμετέχει πάντα ὁ διαλεχτὸς καλλιτέχνης τῆς Πρόζας Τᾶσσος Γκούβας.

Συμμετέχει ἐπίσης, εὐγενικὰ προσφερόμενος, ὁ ὀνομαστὸς συνεργάτης τοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Γιῶργος Ντούμας.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, Τεχνικὴ ἐπίβλεψις : Τμήματος Πνευματικῆς Ἀγωγῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

Τεχνικὴ βοήθεια : Γιάννη Πορετσάνου, εὐγενέστατα προσφερομένου).

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ποδοσφαιρικὴν Ὁμάδα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἡ ὁποία προσεχῶς πρόκειται νὰ συναντηθῇ ἐνταῦθα μὲ τὴν Ἰταλικὴν τοιαύτην, συμπεριελήφθησαν τελικῶς καὶ δύο ἀστυφύλακες—ποδοσφαιρισταὶ οἱ: 1) Τζανιδάκης Σωτήριος καὶ 2) Βουρλιωτάκης Κωνστ)νος.

—Τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1956 καὶ εἰς τὸ γήπεδον Α.Ο.Ν.Σ. Ν. Σμύρνης, ἔλαβε χώραν φιλικὸς ἀγὼν καλαθοσφαίρας, μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀστυνομίας—ΑΟΝΣ. Νικήτρια ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς καλαθοσφαίρας 51—42.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀστυφ. Σ. Α. Ἀ ν τ ύ π α ν.—Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην μεθ' ὧν περιβάλλεται τὸ περιοδικόν μας. Τὸ ποίημά σας ἐγκριθὲν θὰ δημοσιευθῇ.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.